

ΓΑΖΑ

Ολοκαύτωμα και αντίσταση

Αυτή τη στιγμή η εργατική τάξη πρέπει να εμφανιστεί **ΩΣ ΤΑΞΗ** και όχι διαχωρισμένη κατά επαγγέλματα, κλάδους, φύλο και ηλικία.

ΩΣ ΤΑΞΗ πρέπει να αναμετρηθεί με την τάξη των κεφαλαιοκρατών και την κυβέρνησή της.

Αυτή τη στιγμή πρέπει να πρυτανεύσουν οι αρχές της εργατικής αλληλεγγύης και της συλλογικότητας.

Όλοι οι επιμέρους αγώνες πρέπει να συντεθούν σε έναν κοινό αγώνα, με άμεσο στόχο να μην περάσει το νομοσχέδιο του Καραμανλή.

Για να ξεκινήσει έτσι η αντεπίθεση για την επανακατάκτηση του χαμένου εδάφους (δεν πρέπει να μείνει ούτε ίχνος από τους αντιασφαλιστικούς νόμους της περιόδου 1990-2007).

Για ν' ανοίξει ο δρόμος για ασφαλιστικές διεκδικήσεις σύμφωνα με τις εργατικές ανάγκες.

Για μια κοινωνική ασφάλιση που θ' αποδίδει στους μοναδικούς παραγωγούς του κοινωνικού πλούτου, τους εργαζόμενους, το ελάχιστο που δικαιούνται μέσα στο σύστημα της μισθωτής σκλαβιάς:

Πλήρη κοινωνική ασφάλιση για όλους, με δαπάνες των καπιταλιστών και του κράτους τους.

“

να πέσουν οι διακόπτες να νεκρώσει η χώρα

ΤΟ ΕΠΙΤΕΛΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

8/3: Ημέρα γυναίκας (καθιέρωση 8/3/1910) 8/3/1907: Γέννηση Κωνσταντίνου Καραμανλή 8/3/1965: Αρχή πολέμου Βιετνάμ 8/3/2005: Δολοφονία πρώην αυτονομιστή προέδρου Τσετσενίας Ασλάν Μασχάντοφ 8/3/1995: Νέος ΠτΔ ο Κωστής Στεφανόπουλος 8/3/1782: σφαγή Γκνάντν-χουτεν (90 ινδιάνοι νεκροί) 8/3/1999: Ουγγαρία, Πολωνία και Τσεχία στο ΝΑΤΟ 9/3/1948: Διακήρυξη ανθρώπινων δικαιωμάτων (ΟΗΕ) 9/3/1956: Ο Μακάριος εξορίζεται στις Σεϋχέλλες 9/3/1979: Πρώτο φύλλο εφημερίδας "Ποντίκι" 9/3/1890: Γέννηση Vyacheslav Mikhailovich Molotov 9/3/1994: Θάνατος Charles Bukowski (73 χρ) 9/3/1953: Ταφή Josef Stalin (Μόσχα) 9/3/1992: Θάνατος Menachem Begin (79 χρ) 9/3/1918: Το κόμμα των μπολσεβίκων μετονομάζεται σε κομμουνιστικό 9/3/1904: Εγκαίνια σιδηροδρομικής γραμμής Αθήνας-Λάρισης 10/3/1793: Συγκρότηση επαναστατικού δικαστηρίου "Ορεινών" (Γαλλία) 10/3/1907: Δολοφονία Μαρίνου Αντύπα (Γιάννης Κυριακός) 10/3/1922: Ίδρυση Ολυμπιακού 10/3/1944: "Κυβέρνηση Βουνού" (ΠΕΕΑ-Βίνιανη) 10/3/2006: Θάνατος Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς (Χάγη) 10/3/1970: Απόπειρα δολοφονίας Μακάριου 10/3/1978: Εκρήξη βόμβας ακροδεξιών (κινηματογράφος "Ελλη" σε προβολή σοβιετικής ταινίας "Ουράνιο Τόξο" - 18 τραυματίες, οι 3 πολύ σοβαρά) 10/3/1979: Βόμβες σε δύο Λεωφορεία (Μεταξοεργείο) 11/3/1988: Χιλιάδες αμερικανοί ακτιβιστές στο πεδίο πυρηνικών δοκιμών (Νεβάδα) - 2.000 συλλήψεις (ρεκόρ ΗΠΑ) 11/3/1985: Ο Μιχαήλ Γκορμπατσόφ ΓΓ του ΚΚΣΕ 11/3/2004: Βομβιστικές επιθέσεις Μαδρίτης 191 νεκροί-1.460 τραυματίες 11/3/1922: Γέννηση Κορνήλιου Καστοριάδη 11/3/1702: Κυκλοφορία πρώτης αγγλικής εφημερίδας (Daily Courant) 12/3: Βενεζουέλα: Ημέρα σημαίας 12/3/1881: Γέννηση Kemal Atatürk (Θεσσαλονίκη) 12/3/1888: Γέννηση Vaslav Nijinsky 12/3/1947: Δόγμα Truman 12/3/1994: Θεαματική απόδραση 900 κρατούμενων (φυλακές υψίστης ασφαλείας Αλγερίας) 12/3/1945: Θάνατος Anne Frank (14 χρ.-Belsen) 12/3/1934: Αποφυλάκιση Josip Broz (Τίτο) 13/3: Πρωτοχρονιά Κούρδων 13/3/1980: Αρχή ένοπλου αγώνα PKK 13/3/1957: Απαγχονισμός Ευαγόρα Παλληκαρίδη (ΕΟΚΑ) από Βρετανούς 13/3/1991: Εκτέλεση Ronald Stewart (17N) 13/3/1959: Τέλος ένοπλου ΕΟΚΑ κατά Αγγλων με διαταγή Γρίβα 13/3/1967: Η Ιντίρα Γκάντι πρωθυπουργός Ινδίας 13/3/1989: Διαγραφή Τρίτση-Μαγκάκη-Κακλαμανάκη από ΠΑΣΟΚ (απόφαση Ανδρέα) 13/3/1881: Δολοφονία τσάρου Αλέξανδρου Β' από "Ναρόντναγια Βόλια" (Ιγκνατί Γκρινεβίτσκι) 13/3/1996: Ο Μητροτάκης ζητά αποφυλάκιση των χουντικών στη Βουλή 14/3: ημέρα μπριζόλας - ημέρα πεολεξίας 14/3/1883: Θάνατος Karl Marx 14/3/1917: Πρώτη κοινή συνεδρίαση σοβιέτ 14/3/1938: Εκτέλεση Νικολά Μπουχάριν 14/3/1974: Σύλληψη 27 μελών ΚΝΕ και Αντι-ΕΦΕΕ (Πειραιάς-Θεσσαλονίκη) 14/3/1992: Η εφημερίδα Pravda αναστέλλει την έκδοσή της 14/3/1953: Ο Khrushchev διαδέχεται τον Malenkov 14/3/1948: Το κογκρέσο των ΗΠΑ ψηφίζει το σχέδιο Marshal.

● Για πολλοστή φορά υποκλινόμαστε στη δυσία των ηρωικών παιδιών της Γάζας ●●● Για πολλοστή φορά καταγγέλλουμε τη ναζιστική θηριωδία των Σιωνιστών ●●● Για πολλοστή φορά αισθανόμαστε την οργή και τη λύσσα να μας κατακυριεύουν ●●● Για πολλοστή φορά αισθανόμαστε ντροπή για την έλλειψη αλληλεγγύης από τους προλετάριους της «πολιτισμένης» Δύσης ●●● Όταν εκλείπει η αλληλεγγύη, βασιλεύει η βαρβαρότητα ●●● Και χρυσές να είναι οι αλυσιδές, δεν παύουν να δένουν σκλάβους ●●● Τα ελληνικά ΜΜΕ, βέβαια, στάθηκαν για πολλοστή φορά στο ύψος τους ●●● Ως νεοταξίτικα όργανα, έπνιξαν το νέο ολοκαύτωμα μες σε ασήμαντες ειδήσεις και lifestyle θέματα ●●● Και βέβαια, για πολλοστή φορά στάθηκαν με «αντικειμενικότητα» απέναντι στα γεγονότα ●●● Ισες αποστάσεις από τον θύτη και το θύμα ●●● Ρέει άφθονο το παραδάκι από το σιωνιστικό λόμπι ●●● Μετά την εκλογή του... κομμουνιστή Χριστόφια στην προεδρία της Κύπρου βρί-

σκομαι σε μεγάλο δίλημμα ●●● Τι διάολο επιθετικό προσδιορισμό να βρω για να χαρακτηρίσω τις ιδεολογικοπολιτικές μου πεποιθήσεις, ώστε να μη με μπερδεύουν με δαύτον ●●● Και με το «αριστερός» έχω πρόβλημα, διότι με μπερδεύουν με τον Τσίπρα ●●● Τέτοια σύγχυση όρων και εννοιών δεκαετίες είχε να φανεί ●●● Η ειρωνία της Ιστορίας: τον Μακάριο κάποτε τον χαρακτήριζαν «Κάστρο της Μεσογείου» ●●● Στον Χριστόφια στέλνει προσωπικό μήνυμα ακόμα και ο Μπους ●●● «Από την εμπειρία της 11ης Νοεμβρίου έγινα σοφότερος», δηλώνει ο

Μπένι ●●● Ο Γιωργάκης άραγε; ●●● Τα μεγάλα κόμματα είναι πλέον τρία, δήλωσε ο Αλαβάνος ●●● Έκανε κι η μύγα κώλο κι έχεσε τον κόσμο όλο ●●● Ο Ψωμιάδης ντυμένος καρναβαλικός Ζορό τραγουδούσε «Μακεδονία Ξακουστή» ●●● Η τέλεια εικόνα, η γελοιοποίηση των σύγχρονων «μακεδονομάχων» σε όλο της το μεγαλείο ●●● Το δυστύχημα είναι ότι ο νομάρχης-καρνάβαλος ψηφίζεται και ξαναψηφίζεται ●●● Και να ζούσε ο Χρυσόδουλος, μην είσατε σίγουροι ότι θα καλούσε στο συλλαλητήριο του Καρτζαφέρη ●●● Οι δεσποτάδες έχουν μά-

θει να είναι καλοί έμποροι ●●● Κι ως γνωστόν, το μαγαίοκο το 'χει η κυβέρνηση ●●● Η γελοιοποίηση της αστικής πολιτικής καταγράφεται ευκρινώς στα τελευταία γκάλοπ ●●● Διότι δεν είναι δυνατόν ένα κόμμα να υπερτριπλασιάζει το ποσοστό του σε διάστημα πέντε μηνών, χωρίς αυτό να εκφράζει τίποτα σε κοινωνικό επίπεδο ●●● Βάζεις αρχηγό νέο, ωραίο και αγαπητό στα media και εκτινάσσεις τα ποσοστά σου ●●● Αν αυτό δεν είναι γελοίο, τότε πώς θα το χαρακτηρίζατε; ●●● Μπορεί στον Περισσό να αντιμετωπίζουν ψύχραιμα το φαινόμενο, αλλά στη Χαρ. Τρικούπη έχουν ήδη φορέσει πλερέζες ●●● Το χειρότερο γι' αυτούς είναι ότι ξέρουν τι φταίει, αλλά ουδείς τολμά να το πει, διότι απειλείται με στιγματισμό ως διασπαστής ●●● Τα καφενεία, όμως, αυτές οι μικρές βουλές της καθημερινότητας, έχουν γεμίσει κομποχέρηδες της 11ης Νοέμβρη ●●● Και θετικά στοιχεία βλέπει στα τελευταία γκάλοπ ο Γιωργάκης ●●● Χωρίς περαιτέρω σχόλιο ●●● Με τα μαθηματικά, φυσικά, δεν παίρνεται πρωτάθλημα ●

◆ Μιντιοκρατίας το ανάγνωσμα: πρώτος στη λίστα της δημοτικότητας προσώπων ο Παπούλιας (συνεχίζει επάξια την παράδοση του προκατόχου του), δεύτερος ο Ιερώνυμος, τρίτος ο Τσίπρας. Τα μίντια φτιάχνουν κλίμα, διαμορφώνουν απόψεις και οι καθηλωμένοι στους καναπέδες τους πολίτες εκφράζονται αγγελιδόν διά των δημοσκοπήσεων.

◆ Μούγκα ο Κιλτίδης, μούγκα και ο Ιωαννίδης: οι... πατριώτες μακεδονομάχοι της ΝΔ έβαλαν την ουρά στα σκέλια. Αμα είσαι στην κυβέρνηση δε μπορείς να γίνεις τζάμπα μάγκας.

◆ Μούγκα και ο Αντωνάκης ο Σαμαράς. Αυτός δεν είναι στην κυβέρνηση, αλλά θελει κάποια στιγμή να μπει. Δεν δικαιούται, λοιπόν, να δυσκολεύει το έργο του Καραμανλή, ο οποίος τον έβγαλε από τη ναφθαλίνη και τον ξαναέκανε πολιτικό. Ο πατριωτισμός όλων αυτών είναι ανύπαρκτος και ο εθνικισμός τους είναι πολιτικό εργαλείο που το χρησιμοποιούν ανάλογα με τις συγκυριακές στοχεύσεις τους.

◆ Ο Τόνι Μπλερ διεκδικεί τη θέση του πρώτου προέδρου

της Ευρωένωσης με τη στήριξη όχι των σοσιαλδημοκρατών, αλλά του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος. Δηλαδή, του Σαρκοζί, του Μπερλουσκόνι και του ηγέτη της ισπανικής δεξιάς Μαριάνο Ραχόι! Άλλη μια απόδειξη για την κατάρρευση των «ιστορικών διαχωριστικών γραμμών» στη σύγχρονη ευρωπαϊκή αστική πολιτική. Δεν πρέπει, άλλωστε, να ξεχνάμε πως στη Γερμανία συγκυβερνούν αρμονικότερα χριστιανοδημοκράτες και σοσιαλδημοκράτες. Το μοντέλο δε αυτό συγκινεί βαθύτατα ορισμένους και στην Ελλάδα (όπως ο Πάγκαλος, για παράδειγμα).

◆ Ευτυχώς που υπάρχει και ο Ανθιμος. Την ώρα που ο Ιερώνυμος προσπαθεί να βγάλει

προς τα έξω μια εικόνα συγκατάβασης και μετριότητας, έρχεται ο Θεσσαλονίκης να μας θυμίσει τι εστί δεσποταρία: εκπρόσωπος των πιο σκοταδιστικών, των πιο μαύρων, των πιο αντικοινωνικών ρευμάτων της κυρίαρχης ιδεολογίας. Η εκτός γάμου συμβίωση, την οποία ετοιμάζεται να θεσπίσει η κυβέρνηση, ανταποκρινόμενη σε μια πραγματικότητα θεσπισμένη εδώ και χρόνια στις αναπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες, είναι πορνεία - αποφαίνεται ο... εκπρόσωπος του Θεού επί της Γης. Προφανώς, έχει κατά νου την απώλεια εσόδων από το παγκάρι.

◆ Να πούμε, επί τη ευκαιρία,

ότι ο κάθε Ανθιμος βγαίνει και κοκορεύεται εκταλλεόμενος την κουστή μεταρρύθμιση που έκανε το ΠΑΣΟΚ το 1983, θεσπίζοντας με τον πολιτικό γάμο, αλλά ως ισόκυρο με τον θρησκευτικό. Τέλος, να θυμίσουμε ότι

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η Χαμάς θα πρέπει πρωτίστως να σταματήσει να εκτοξεύει ρουκέτες κατά Ισραηλινών πόλεων. Η κατάσταση είναι ανησυχητική, όμως θα πρέπει ο κόσμος να κατανοήσει πως η Χαμάς κάνει εκείνο που περιμένουμε: χρησιμοποιεί τους πυραύλους κατά του Ισραήλ σε μία προσπάθεια για να σταματήσει την ερηνευτική διαδικασία, από την οποία δεν έχει τίποτα να κερδίσει. Εξακολουθώ να πιστεύω πως μπορούν (σ.σ. Ισραηλινό και Αμπάς) να καταλήξουν σε συμφωνία πριν τα τέλη του χρόνου. Η διαδικασία της Αννάπολης μόλις έχει ξεκινήσει. Δεν έχουν περάσει παρά μόλις τρεις μήνες.

Κοντολιζα Ράις

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Όπως γράφουν οι φιλοκυβερνητικές φυλλάδες, στην κυβέρνηση υπολογίζουν ότι το «βέτο» θα τους φέρει κέρδη που θα αντισταθμίσουν τις απώλειες από το ασφαλιστικό. Μιλάμε δηλαδή για φοβερή κυβέρνηση. Δεν χρειάζονται καν να υπάρχει «διαπλοκή» για να είναι υπόδουλη. Υποδουλώθηκε μόνη της υποκαθιστώντας την πολιτική με την επικοινωνία. Το όραμα με την εικόνα. Μας λέει δηλαδή κατάμουτρα ότι μας θεωρεί

κάφρους.

Αντί Συμφωνα με την αρμόδια επιτροπή, της Κομισιόν «μεταξύ 1996 και 2007, το γεωργικό εισόδημα στην Ελλάδα μειώθηκε κατά 24%», ενώ αντίθετα ο αντίστοιχος μέσος όρος για την ΕΕ των 27 παρουσιάζει σταθερή αυξητική τάση και την περίοδο 2001-2007 αυξήθηκε κατά 5%.

Πατρίς (Κρήτη) Ο κ. Χριστόφιας τονίζει την ανάγκη να υπάρξει μία πολιτι-

κή συνέχεια, της πολιτικής δηλαδή που εφαρμόστηκε και επί κυβερνήσεων Παπαδόπουλου, με μία μεγαλύτερη έκφραση στην κοινωνική δικαιοσύνη. Με βάση, λοιπόν, τα λεγόμενα του ίδιου του κ. Χριστόφια, είναι κανείς βέβαιος ότι ως θεσμικός παράγοντας θα είναι φορέας μίας συναινετικής και μετριότητας πολιτικής, χωρίς εξάρσεις και ιδεολογικοπολιτικά πυροτεχνήματα.

Γιάννης Λούλης Φανταστείτε να σκότωναν μέσα σε μια εβδομάδα οι Πα-

λαιστίνιοι δεκάδες Ισραηλινούς, ανάμεσά τους γυναίκες και παιδιά, όπως έκαναν οι Ισραηλινές Ενοπλες Δυνάμεις. Τι διεθνή κατακραυγή θα ξεσηκώναμε και δικαιολογημένα (...) Τα τελευταία δύο χρόνια έχουμε σκοτώσει περίπου 900 κατοίκους της Γάζας. Περίπου οι μισοί από αυτούς ήταν άμαχοι. Αυτή είναι η εικόνα της "αυτοσυγκράτησής" μας.

Γκίντεον Λέβι (Haaretz) Το ΠΑΣΟΚ πολλές φορές λέει τι δεν θέλει, δεν λέει τι θέλει ή όταν λέει τι θέλει, το λέει με

έναν τρόπο τόσο στρογγυλό, ακαθόριστο και γκριζό που δεν καταλαβαίνει κανείς τι λέμε

Μιχ. Χρυσοχοϊδης Ο Καραμανλής είναι τρελαμένος με τον Παναγιώτη Ψωμιάδη αν θέλετε να μάθετε.

Π. Ψωμιάδης Τα μέτρα είναι σε καλή κατεύθυνση, αρκεί να υλοποιηθούν και να μην πάνε στο μέλλον, όπως γίνεται συνήθως.

Δ. Δασκαλόπουλος (πρόεδρος ΣΕΒ)

■ Στα πόδια των εφοπλιστών

Προσωπικό μήνυμα του Καραμανλή μετέφερε ο Γ. Βουλγαράκης στους Έλληνες εφοπλιστές που εδρεύουν στο Λονδίνο, στη διάρκεια γεύματος εργασίας που του παρέθεσε το περιβόητο «Κομίτι» (Ελληνική Επιτροπή Ναυτιλιακής Συνεργασίας με έδρα το Λονδίνο). Παρούσα στη σύναξη ήταν και η Ένωση Ελλήνων Εφοπλιστών (διά του προέδρου και άλλων εκλεκτών εκπροσώπων της).

Στο γεύμα παρακάθησαν καμιά διακοσαριά εκπρόσωποι εφοπλιστικών οικογενειών και σύμφωνα με πληροφορίες που είδαν το φως της δημοσιότητας (το γεύμα ήταν κλειστό για τους δημοσιογράφους!), το μήνυμα Καραμανλή περιλάμβανε πρόσκληση να μεταφέρουν την έδρα των επιχειρησίων τους στην Ελλάδα και να κρεμάσουν ελληνική σημαία στα πλοία τους με δέλεαρ ένα ισχυρό πακέτο φορολογικών και άλλων «κινήτρων».

Η στιγμή που επιλέχτηκε για την «αποστολή Βουλγαράκη» δεν είναι τυχαία. Αυτή την περίοδο η βρετανική κυβέρνηση στριμώχνει τον εσμό του «Κομίτι», ζητώντας από κάθε εφοπλιστή να πληρώσει 30.000 λίρες εφάπαξ, προκειμένου να μη φορολογηθεί για εισοδήματα που απέκτησε στο εξωτερικό. Αυτό αφορά όλους τους ξένους υπηκόους που διαμένουν για πάνω από 7 χρόνια στη Βρετανία χωρίς να διαθέτουν βρετανική υπηκοότητα. Το ποσό, βέβαια, δεν είναι μεγάλο για έναν εφοπλιστή, αλλά τα μέλη του «Κομίτι» πρώτο είναι γνωστοί φραγκαφονιάδες και δεύτερο φοβούνται πως αυτού του τύπου η φορολογία δεν θα είναι εφάπαξ αλλά θα μονιμοποιηθεί. Γράφτηκε, επίσης, ότι τους εφοπλιστές του «Κομίτι» έχουν ήδη προσεγγίσει ΗΠΑ, Καναδάς και Ολλανδία, προσφέροντάς τους φορολογικές «διευκολύνσεις» για να μεταφέρουν εκεί τις έδρες τους. Είναι πιθανό, όμως, αυτή η φημολογία να σπέρνεται σκόπιμα από τους πανούργους εφοπλιστές με τη μακρά παράδοση στην ίντριγκα, προκειμένου να «ξεβρακώσουν» ακόμη περισσότερο την ελληνική κυβέρνηση, κατασκευάζοντας έναν ανύπαρκτο ανταγωνισμό.

Πάλι σύμφωνα με πληροφορίες, το μήνυμα Καραμανλή, που μετέφερε ο Βουλγαράκης, περιλαμβάνει ελαχιστοποίηση της ανά κόρο φορολόγησής των ποντοπόρων πλοίων, κατάργηση της φορολόγησής των ακινήτων των off-shore εταιριών και περαιτέρω μείωση της οργανικής σύνθεσης των υπό ελληνική σημαία ποντοπόρων πλοίων, γεγονός που θα αυξήσει κατακόρυφα την ανεργία των Ελλήνων ναυτικών.

Φυσικά, όσοι απ' αυτούς θελήσουν να έρθουν στην Ελλάδα δεν θ' αρκестούν στα όσα τους τάζει ο Καραμανλής, αλλά θα απαιτήσουν περισσότερα. Από την άλλη, αναλογιζόμενοι αυτό το «ξεβράκωμα» μπροστά στην εφοπλιστική συμμορία του Λονδίνου, το πιο «μαύρο» κομμάτι του ελληνικού εφοπλισμού, μπορούμε να φανταστούμε πόσο διατεθειμένη είναι η κυβέρνηση να στριμώξει τους πλοιοκτύτες του Sea Diamond, που παράτησαν μια τοξική βόμβα βυθισμένη στον κόλπο της Σαντορίνης και σηκώθηκαν και έφυγαν.

Τα γκάλοπ και ο καναπές

Κάθε Κυριακοδεύτερο και καλύτερα για τον ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ. Στις ειρηνικές κάλπες των γκάλοπ, φυσικά. Το ερώτημα που τίθεται πλέον είναι πόσο θ' αργήσει η Κυριακή που θα δείξει τον ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ να περνά στη δεύτερη θέση και το ΠΑΣΟΚ στην τρίτη. Την περασμένη Κυριακή, πάντως, το γκάλοπ της «Κάπα Ρισέρτς» έδωσε 29,1% στη ΝΔ, 23,2% στο ΠΑΣΟΚ, 18,4% στο ΣΥΡΙΖΑ, 7,5% στο ΚΚΕ και 5,1% στο ΛΑΟΣ. Ίδια ήταν η εικόνα και στο γκάλοπ της GPO τη Δευτέρα.

Δύσκολα μπορεί να μιλήσει κανείς για κατασκευασμένα γκάλοπ, όσο κι αν πάντοτε υπάρχει η υποψία ότι κάποιοι αριθμοί «πείραζονται» (τα περὶ δεοντολογίας καλύτερα να μην τα παίρνουμε στα σοβαρά, όταν πρόκειται για τον θαυμαστό κόσμο των καπιταλιστικών επιχειρήσεων). Εύκολα, όμως, μπορούμε να διαπιστώσουμε, ότι η εικόνα που καταγράφουν αυτά τα γκάλοπ εμπεριέχει σε σημαντικό ποσοστό και τη χειραγώγηση που ασκούν τα ΜΜΕ. Για παράδειγμα, ο Τσίπρας αποτελεί το αγαπημένο τους προϊόν, που το πωλούν με όλους τους τρόπους του σύγχρονου πολιτικού μάρκετινγκ. Μ' αυτόν τον τρόπο, στριμώχνουν και το ΠΑΣΟΚ αλλά και τη ΝΔ και αυξάνουν τις δυνατότητές τους για έλεγχο των πολιτικών εξελίξεων.

Με τέτοια αποτελέσματα δεν βγαίνει αυτοδυναμία ούτε με το νέο εκλογικό νόμο που δίνει «μπόνους» 50 εδρών στο πρώτο κόμμα. Στα κομματικά επιτελεία γνωρίζουν ότι σε μη προεκλογικές περιόδους τα αποτελέσματα των γκάλοπ αντανακλούν παροδικές τάσεις, όμως ανησυχούν, διότι δεν γνωρίζουν σε ποιο βαθμό θα αποδυναμωθούν οι σημερινές τάσεις και δεν θα αποκτήσουν μεσοπρόθεσμα μόνιμα χαρακτηριστικά, με κάπως πιο χαμηλά ποσοστά σε ό,τι αφορά τον ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ, ικανά όμως να κόψουν την αυτοδυναμία του πρώτου κόμματος, δεδομένου ότι και το ΚΚΕ εμφανίζει σταθερότητα σε ποσοστά πάνω από το 8%, ενώ και το ΛΑΟΣ δεν αποδυναμώνεται (κρατάει ποσοστά γύρω στο 4-5%).

Το ΠΑΣΟΚ, βέβαια, πλήττεται καιρική και στο επιτελείο του Γιωργάκη επικρατεί πανικός, που φάνηκε και από τις ανεπίσημες δηλώσεις περί βενιζελικών που δε μπορούν να χωρέσουν την ήττα της 11ης Νοέμβρη και στηρίζουν τον ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ. Το επιχείρημα είναι εξ ορισμού γελοίο, όμως και να ισχύει αυτός ο ισχυρισμός δεν αλλάζει τίποτα σε επίπεδο πρακτικής πολιτικής. Σημασία έχει πως σε μια περίοδο βαθιάς κυβερνητικής κρίσης το ΠΑΣΟΚ όχι μόνο αδυνατεί να γυρίσει υπέρ του συσχετισμού, αλλά αντίθετα βλέπει τη διαφορά του από τη ΝΔ να μεγαλώνει. Το συνέδριο σε λίγες μέρες θα μοιάζει με κηδεία και ήδη ο Γιωργάκης άρχισε να ζητά... χαμηλότερες προσδοκίες. Σημασία έχει πως μιλάει ξανά για «νέο ξεκίνημα» και σκάνε όλοι στα γέλια, ενώ περισσότερο ξεκαρδίζονται όταν ξιφουλκεί κατά του «νέου κατεστημένου», που το χαρα-

κτηρίζει «συγκεντρωτικό, γραφειοκρατικό, οικονομικό, μιντιακό» και υπόσχεται ότι το ΠΑΣΟΚ θα κόψει «τον ομφάλιο λώρο με την κυβερνητική εποχή του» και με το «οικονομικό και μιντιακό κατεστημένο».

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι «νταβατζήδες» των ΜΜΕ του την έχουν φυλαγμένη του Γιωργάκη και τον χτυπούν αλύπητα. Κι αυτό, όμως, είναι σημάδι της κρίσης του ΠΑΣΟΚ, γιατί μόνο με τα ΜΜΕ στο πλευρό του μπορεί να ισχυροποιηθεί ένα αστικό κόμμα. Οι απειλές περί «δικού μας μέσου ενημέρωσης», που εκτόξευσε ο Γιωργάκης απαντώντας σε σχετική πρόταση συνεδρίου στην Αλεξανδρούπολη, κανένα μιντιαρχή δεν ανησυχούν. Είναι περισσότερο για εσωτερική κατανάλωση. Το ΠΑΣΟΚ θα μπορούσε να αποφύγει το σκληρό πρέσινγκ των «νταβατζήδων» μόνο αν εμφανιζόταν με αλλαγμένη πολιτική. Αλλαγή πολιτικής, όμως, δεν σημαίνει να στέλνει τη Μιλένα με σινιέ μπουφανάκι και καπελάκι στις συγκεντρώσεις της ΓΣΕΕ, αλλά να καλεί σε αγώνες, να οργανώνει αγώνες, να βάζει τα πρωτοκλασάτα στελέχη σου μπροστά. Μόνο έτσι θα μπορούσε το ΠΑΣΟΚ να αναπτύξει μια αδιαμεσολάβητη σχέση με την εργαζόμενη κοινωνική πλειοψηφία, αλλά αυτό ούτε το θέλει ούτε το μπορεί. Πάνω απ' όλα μετράει η υπευθυνότητα απέναντι στην κεφαλαιοκρατία. Γι' αυτό και πρέπει να θεωρείται βέβαιο πως στο παρασκήνιο αναζητούνται οι δίαυλοι προς μια νέα συμφωνία με τους «νταβατζήδες». Μπορεί ο Γιωργάκης να το παίζει «ντούρος», αλλά και ο ίδιος δεν είναι χτεσινός στην αστική πολιτική για να παίζει με πείσματα. Απλά, ψάχνει την καλύτερη γι' αυτόν συγκυρία, η οποία όμως αργεί και κανείς δεν ξέρει αν και πότε θα 'ρθει. Οπότε, το πραγματικό ερώτημα που τίθεται για το ΠΑΣΟΚ στη σχέση του με τους «νταβατζήδες» είναι: συμβιβασμός ή παράδοση άνευ όρων;

Ανήσχυοι, όμως, είναι και στη ΝΔ,

■ Συνεχίζεται ο τρελός χορός των κερδών

Μια μέρα πριν η κυβερνητική επιτροπή εγκρίνει τυπικά το αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο, για να πάρει αυτό το δρόμο της Βουλής, δυο ακόμα τράπεζες ανακοίνωσαν τα αποτελέσματά τους για το 2007.

Τα καθαρά κέρδη του ομίλου της Εθνικής εκτινάχτηκαν από τα 690 εκατ. ευρώ, που ήταν το 2006, στα 1,7 δισ. ευρώ, σημειώνοντας αύξηση 70%.

Ακόμη και τα καθαρά κέρδη του ομίλου της Αγροτικής, που πριν μερικά χρόνια θεωρούνταν προβληματική, σημείωσαν αύξηση 28,1% (από 188,4 σε 241,4 εκατ. ευρώ).

Δεν είναι πρόκληση, όταν συνεχίζεται αυτός ο τρελός χορός των κερδών να πετσοκόβονται κι άλλο στοιχειώδη δικαιώματα;

διότι να μην κινδυνεύουν από το ΠΑΣΟΚ, κινδυνεύουν όμως να χάσουν την αυτοδυναμία και μετά να δουν στην εξουσία μια συμμαχική κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ-ΣΥΝ. Ή, να αναγκαστούν να συμμαχήσουν με το ΛΑΟΣ και να γίνουν όμηροι του Καρατζαφέρη, κάτι που ο Καραμανλής δεν θα 'θελε ούτε στα χειρότερα όνειρά του. Η πολιτική και κοινωνική συγκυρία συντηρεί το ΛΑΟΣ και κάποια στιγμή, αν οι εξελίξεις συνεχιστούν στο σημερινό μοτίβο, ο Καραμανλής θα πρέπει να το ξανασκεφτεί. Ηδη ο Καρατζαφέρης του κλείνει το μάτι εδώ και καιρό.

Στον Περισσό έχουν τη γραμμή «μπόρα είναι θα περάσει». Ασφαλώς, τα τεράστια «νούμερα» του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ τους ενοχλούν, όπως τους ενοχλεί και η πίεση για «ενότητα της αριστεράς» που πάντα αυξάνεται σε τέτοιες συγκυρίες. Γι' αυτό και ρίχνουν το βάρος στην προπαγάνδη της δικής τους «εναλλακτικής πρότασης εξουσίας». Το «εναλλακτική» έχει μονιμοποιηθεί πλέον στο λεξιλόγιό τους, από το οποίο παλιότερα απουσίαζε εντελώς. Αντίθετα, έχει εξαφανιστεί η λέξη «επανάσταση» και τα παράγωγά της (π.χ. «επαναστατικός»), ώστε με την «εναλλακτικότητα» να περιγράφεται μια ομαλή κοινοβουλευτική πορεία προς την εξουσία, ένας κυβερνητισμός με σοσιαλιστικό φερρετζέ.

Αντίθετα, στον ΣΥΝ (σ' αυτά τα θέματα υπάρχει σκέτος ΣΥΝ και όχι ΣΥΡΙΖΑ) προσπαθούν να κεφαλαιοποιήσουν τα γκαλοπιανά κέρδη, παίζοντας πιο δυνατά το χαρτί του κυβερνητισμού. Δεν είναι κορόιδα, βέβαια, να μιλήσουν για συμμαχία με το ΠΑΣΟΚ. Γι' αυτό και απορρίπτουν μετά βδελυγμίας την ιδέα της «κεντροαριστεράς», αντιπροτείνοντας την... «κεντροαριστερά». Χαρακτηριστικότερη απ' αυτή την άποψη ήταν η συνέντευξη Αλαβάνου στο «Βήμα» της περασμένης Κυριακής. Ακούει διαπίστωση ότι «η ριζοσπαστική αριστερά δεν μπορεί μόνη της, χρειάζεται συμμάχους από τα κάτω», περιέγραψε αυτούς τους συμμάχους ως «μια σοσιαλιστική συνιστώσα μέσα ή δίπλα στον ΣΥΡΙΖΑ». Μιλούν, δηλαδή, για διάσπαση του ΠΑΣΟΚ, ώστε να προκύψει η «μεγάλη συνάντηση της ιστορικής αριστεράς με τον προωθημένο σοσιαλιστικό χώρο».

Περιττεύει να πούμε ότι οι σύμμαχοι που ονειρεύονται δεν θα είναι «από τα κάτω». «Από τα πάνω» θα είναι, στελέχη του ΠΑΣΟΚ θα είναι, για κυβερνητική πλειοψηφία γίνεται λόγος. Εκείνο που αξίζει να επισημανθεί είναι πως όλα τούτα είναι σκέτη προπαγάνδα, η οποία βολεύει σήμερα την ηγεσία του ΣΥΝ. Αν έκανε άνοιγμα στο ΠΑΣΟΚ, αυτό θα λειτουργούσε υπέρ του ΠΑΣΟΚ. Υπέρ του ΣΥΝ λειτουργεί το κλείσιμο του ματιού προς τους Πασόκους: «εμείς είμαστε το γνήσιο ΠΑΣΟΚ, ελάτε μαζί μας». Αν η συγκυρία τα φέρει έτσι ώστε το ΠΑΣΟΚ ως δεύτερο κόμμα να πάρει την εντολή σχηματισμού κυβέρνησης, τότε ο ΣΥΝ θα σπεύσει τρέχοντας. Αλλιώς, θα βρεθεί έκθετος μπροστά στον «προωθημένο σο-

σιαλιστικό χώρο». Σ' αυτές τις περιπτώσεις τα προγράμματα δεν παίζουν καμιά σημασία. Εύκολα βρίσκουν μερικές ηχηρές διακηρύξεις και μετά αφήνονται στο... βασίλειο του «εφικτού».

Υπάρχει, βέβαια, ο κίνδυνος αυτή η στρατηγική να μη βγάλει πουθενά. Υπάρχει η περίπτωση, αφού χρησιμοποιήσουν τον ΣΥΝ ως μοχλό πίεσης για την αναδιάρθρωση του πολιτικού σκηνικού και την αύξηση του ελέγχου πάνω στις δυνάμεις του δικομματισμού να τον πετάξουν σαν στυμμένη λεμονόκουπα. Αυτό το γνωρίζουν καλά στην Κουμουνδούρου, όμως δεν έχουν άλλη επιλογή από το να παίζουν μέχρι τέλους το παιχνίδι, προσδοκώντας ότι στο τέλος θα κάνουν ταμείο και θα μετρήσουν κάποια, μικρά έστω, κέρδη. Μια δύναμη που έχει μάθει να λειτουργεί ως συμπληρωματική του συστήματος εξουσίας δεν θα άφηνε αυτή την ευκαιρία να πάει χαμένη. Μπορεί, βέβαια, να προκύψει κρίση. Κι αυτό το ξέρουν, όμως έχουν μάθει να ζουν με τη διαχείριση μικρών ή μεγαλύτερων εσωκομματικών κρίσεων.

Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι τα γκάλοπ καταγράφουν υπαρκτές τάσεις, υπαρκτές πολιτικές συμπεριφορές. Η μετατόπιση προς τον ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ εκφράζει απογοήτευση και θυμό, αντανακλά την κρίση εκπροσώπησης του δικομματισμού, ο οποίος κλείνει έναν κύκλο. Πρόκειται όμως για έναν διαμεσολαβημένο θυμό, για τη δυσανεμία του καναπέ. Η λογική είναι καθαρά κοινοβουλευτική. Αναζητείται πολιτικό σχήμα και πρόσωπα στα οποία θα **ανταπεθεί** η εκπροσώπηση των λαϊκών συμφερόντων. Έτσι εξηγείται και η υστερία με τον Τσίπρα, ένα πρόσωπο εντελώς άγνωστο μέχρι πριν ενάμιση χρόνο, το οποίο δεν έφερε τίποτα από πολιτική άποψη, εκτός από μια ωραία και μοντέρνα φιγούρα. Η σκέψη, ιδιαίτερα των οπαδών και ψηφοφόρων του ΠΑΣΟΚ, που αποτελούν τον μεγάλο τροφοδότη της συνασπισμικής έκρηξης, είναι εξαιρετικά απλή: ας δείξουμε εμπιστοσύνη σ' αυτούς, μπας και αλλάξουν τα πράγματα στο ΠΑΣΟΚ, μπας και αλλάξει γενικότερα η πολιτική σκηνή, μπας και σταματήσει λίγο το στρίμωγμά μας.

Μπορεί αυτή η πολιτική συμπεριφορά να αναστραφεί μέχρι την εποχή που θα στηθούν οι πρώτες κάλπες (ευρωεκλογές ή πιο πριν βουλευτικές). Μπορεί όμως και η βασική της τάση να διατηρηθεί και να δούμε πραγματικά έναν ΣΥΡΙΖΑ κοντά στο 10%. Εκείνο που θέλουμε να τονίσουμε είναι πως είτε διατηρηθεί αυτή η τάση είτε αναστραφεί και γυρίσουμε στην παλιά καλή κυριαρχία του δικομματισμού, το αποτέλεσμα θα είναι το ίδιο. Αλλαγή θα είχαμε μόνο αν οι πολιτικές συμπεριφορές αντιστοιχούνταν με κοινωνικές συμπεριφορές. Αν οι ψηφοφόροι των γκάλοπ σηκώνονταν από τον καναπέ και έβγαιναν στο δρόμο. Αυτό μένει να αποδειχτεί. Και για να το επικαιροποιήσουμε... ιδού το Ασφαλιστικό, ιδού και το πηδάλιο (από τον καναπέ στο δρόμο).

■ Πακιστάν

Σε νέα φάση ο «πόλεμος κατά της τρομοκρατίας»

Δυο βδομάδες μετά τον εκλογικό θρίαμβο της αντιπολίτευσης στις βουλευτικές εκλογές στο Πακιστάν, τα δυο μεγαλύτερα κόμματα δεν έχουν καταφέρει να καταλήξουν σε συμφωνία για το σχηματισμό κυβέρνησης. Το Πακιστανικό Λαϊκό Κόμμα της μακαρίτισσας Μπενάζιρ Μπούτο, υπό την ηγεσία του συζύγου της Ασίφ Ζαρντάρι, ο οποίος έχει πολλούς εσωκομματικούς αντιπάλους, δεν μπορεί να καταλήξει ακόμη ούτε για το πρόσωπο του πρωθυπουργού. Αντί του Αμίν Φαχίμ, έμπιστου της Μπούτο και θεωρούμενου ως φαβορί για τη θέση του πρωθυπουργού, ο Ζαρντάρι προσπαθεί να προωθήσει δικούς του συμμάχους και ιδιαίτερα το μεγαλοβιομήχανο Αχμέντ Μουκτάρ, με τον οποίο ήταν μαζί στη φυλακή. Ο δεύτερος νικητής των εκλογών, η Πακιστανική Μουσουλμανική Λίγκα (PML-N), υπό την ηγεσία του πρώην πρωθυπουργού Ναουάζ Σαρίφ, παρόλο που είχε υποσχεθεί κατά τη διάρκεια και αμέσως μετά τις εκλογές να συνεργαστεί με το Πακιστανικό Λαϊκό Κόμμα για το «εθνικό συμφέρον», θέτει δύο ζητήματα, που δημιουργούν εμπόδια στη μεταξύ τους συνεργασία. Το ζήτημα της παραμονής στην προεδρία του Μουσάραφ και της αποκατάστασης όλων των δικαστών που απολύθηκαν από το Μουσάραφ τον περασμένο Νοέμβριο. Ειδικά για το δεύτερο, ο Ναουάζ Σαρίφ έχει δηλώσει ότι δε θα κάνει βήμα πίσω, ενώ ο Ζαρντάρι είναι πιο επιφυλακτικός και άλλα ηγετικά στελέχη του κόμματός του δηλώνουν ότι μπορούν να συνεργαστούν με το Μουσάραφ και υποστηρίζουν ότι για το ζήτημα των δικαστών πρέπει να αποφασίσει η βουλή αργότερα.

Η στασιμότητα αυτή ευνοεί το Μουσάραφ και του επιτρέπει να παραμένει ρυθμιστής των εξελίξεων, ενώ η εκλογική συντριβή της Πακιστανικής Μουσουλμανικής Λίγκας (PML-Q), του κόμματος που τον υποστηρίζει, δε φαίνεται να επηρεάζει τις βασικές κατευθύνσεις της πολιτικής του δικτατορικού καθεστώτος Μουσάραφ στον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας», παρά τη διαφοροποίηση στο ζή-

τημα αυτό των νικητών των εκλογών. Οι Αμερικάνοι εξακολουθούν να παίζουν πρωταγωνιστικό ρόλο και να κατευθύνουν τις εξελίξεις. Στηρίζοντας το Μουσάραφ ως τον πιο φερέγγυο σύμμαχο στον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας», ασκώντας ασφυκτικές πιέσεις στους νικητές των εκλογών να

συνεργαστούν μαζί του και αναπτύσσοντας στενότερη συνεργασία με τη στρατιωτική ηγεσία για να συνεχιστεί και να κλιμακωθεί ανεμπόδιστα ο πόλεμος κατά των ισλαμιστών μαχητών στις παραμεθόριες φυλετικές περιοχές των Παστούν στο βορειοδυτικό Πακιστάν.

Ατμόσφαιρα Μέσης Ανατολής στη Λατινική Αμερική. Με μια γκανγκστερική επιχείρηση μέσα στο έδαφος του Εκουαδόρ, ο φασιστικός στρατός της Κολομβίας δολοφόνησε τον Ραούλ Ρέγιες, ηγετικό στέλεχος των FARC-EP, και άλλους 16 αντάρτες της οργάνωσης, την ώρα που κοιμούταν στο κατάλυμά τους μέσα στη ζούγκλα. Η επίθεση έγινε με βομβαρδισμό από πολεμικά ελικόπτερα, ενώ το άψυχο κορμί του κομαντάντε Ρέγιες (το πραγματικό του όνομα ήταν Λουίς Εντγκαρ Ντεβία Σιλβα) και αυτό του επίσης δολοφονημένου Χουλιάν Κορνέδο (πραγματικό όνομα Γκιγιέρμο Ενρίκε Τόρες), μέλους της κεντρικής διοίκησης του αντάρτικου, γνωστού διανοούμενου και συνθέτη, απήχθησαν και επεδείχθησαν ως τρόπαια στους δημοσιογράφους. Το Εκουαδόρ κατήγγειλε την παραβίαση του εδάφους και του εναέριου χώρου του και άρχισε να συγκεντρώνει στρατεύματα στη μεθόριο, ενώ το ίδιο έπραξε και η Βενεζουέλα. Ο Ούγο Τσάβες κατήγγειλε τον πρόεδρο της Κολομβίας Αλβάρτο Ουρίμπτε ως «Σαρόν της Λ. Αμερικής».

Τα ξημερώματα της 28ης Φεβρουαρίου, ένα μη επανδρωμένο τηλεκατευθυνόμενο αεροσκάφος χτύπησε με πύραυλο ένα συγκρότημα στο χωριό Αζάμ Βαρσάκ στο νότιο Βαζιριστάν, στο οποίο, σύμφωνα με τους Αμερικάνους, ήταν συγκεντρωμένοι εκείνη την ώρα μαχητές Ταλιμπάν, καταστρέφοντας το κτίριο και σκοτώνοντας 12 ανθρώπους. Το αεροπλάνο απογειώθηκε από το αεροδρόμιο της Πεσαβάρ. Το γεγονός αυτό σηματοδοτεί μια νέα φάση στον αμερικάνικο «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας» στο μέτωπο του Πακιστάν, γιατί είναι η πρώτη φορά που γνωστοποιείται μια αμερικανοπακιστανική επίθεση από το έδαφος του Πακιστάν εναντίον πακιστανών Ταλιμπάν στις παραμεθόριες περιοχές.

Λίγες μέρες νωρίτερα, δημοσίευμα των «New York Times» είχε αποκαλύψει ότι τον περασμένο μήνα αμερικάνοι αξιωματικοί συμφώνησαν με το Μουσάραφ και την ηγεσία του πακιστανικού στρατού για την ανάγκη να εντείνουν τα πλήγματα εναντίον των ισλαμιστών μαχητών χρησιμοποιώντας μη επανδρωμένα αεροσκάφη που θα απογειώνονται από το έδαφος του Πακιστάν. Μέχρι τώρα, τέτοιες επιθέσεις γίνονταν από το έδαφος του Αφγανιστάν, ενώ επίσημα ο Μουσάραφ εξακολουθεί να δηλώνει ότι δεν επιτρέπονται αμερικάνικες στρατιωτικές επιχειρήσεις σε πακιστανικό έδαφος.

Η ίδια εφημερίδα (2/3/08) σε σχετικό άρθρο της αποκάλυψε επίσης ότι, ύστερα από διαπραγματεύσεις με αμερικάνους αξιωματικούς, ο νέος αρχηγός του πακιστανικού στρατού Παρβέζ Καγιάνι και ο Μουσάραφ συμφώνησαν να δεχτούν 100 αμερικάνους αξιωματικούς για να εκπαιδεύσουν ένα παραστρατιωτικό μεθοριακό σώμα στις «αντιτρομοκρατικές» επιχειρήσεις. Πρόκειται για μια δύναμη 8.500 περίπου αντρών, που θα στρατολογηθούν από τις φυλές στις παραμεθόριες περιοχές και θα αποτελέσουν την εμπροσθοφυλακή στις επιχειρήσεις εναντίον των Πακιστανών Ισλαμιστών μαχητών. Οι Αμερικάνοι εκπαιδευτές αρχικά θα περιο-

ριστούν στην εκπαίδευση του μεθοριακού σώματος μέσα στα στρατόπεδα, όμως αργότερα θα μπορούν, με τη συναίνεση της πακιστανικής στρατιωτικής ηγεσίας, να συνοδεύουν δυνάμεις του σώματος σε επιχειρήσεις εναντίον ισλαμιστών μαχητών στις παραμεθόριες φυλετικές περιοχές. Με άλλα λόγια, ανοίγει διάπλατα ο δρόμος για την ανοιχτή αμερικάνικη στρατιωτική επέμβαση και επιχειρησιακή δράση στο Πακιστάν.

Οι εξελίξεις αυτές στέλνουν ένα απειλητικό μήνυμα στους νικητές των εκλογών, που υποστηρίζουν ότι δεν αρκεί η βία, αλλά χρειάζεται και ο διάλογος για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα. Το μήνυμα είναι σαφές. Η κυβέρνηση σας θα περιοριστεί στα ζητήματα της εσωτερικής πολιτικής και οι Αμερικάνοι με τον πακιστανικό στρατό θα χειρίζονται τον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας». Άλλωστε, οι συμφωνίες που έχουν γίνει δημιουργούν τετελεσμένα, τα οποία όποια κυβέρνηση κι αν προκύψει θα αναγκαστεί να τα αποδεχτεί. Εκτός κι αν οι λαϊκές αντιδράσεις, λόγω του έντονου αντιαμερικανισμού του πακιστανικού λαού, και οι εξελίξεις στα πολεμικά μέτωπα χαλάσουν τα αμερικάνικα σχέδια.

Παράλληλα, συνεχίζονται οι επιθέσεις από ισλαμιστές μαχητές εναντίον στρατιωτικών, αστυνομικών και φιλοκυβερνητικών στόχων. Αξίζει να σημειωθεί η επίθεση αυτοκτονίας, που έγινε στις 2 Μαρτίου σε συγκέντρωση φυλάρχων στη μεθοριακή πόλη Ντάρ Ανταμκέλ, προκαλώντας το θάνατο 43 και τον τραυματισμό 60 συμμετεχόντων. Οι φυλάρχοι είχαν συγκεντρωθεί κοντά σε ένα φυλάκιο του κυβερνητικού στρατού για να συζητήσουν το σχηματισμό μιας ένοπλης δύναμης που θα πολεμήσει εναντίον των ντόπιων μαχητών. Μια μέρα αργότερα, έγινε μια ακόμη επίθεση αυτοκτονίας σε στρατιωτικό στόχο, στο Ναυτικό Πολεμικό Κολέγιο στην πόλη Λαχόρη, τη δεύτερη σε μέγεθος πόλη του Πακιστάν, προκαλώντας το θάνατο τουλάχιστον 6 και τον τραυματισμό 15 σπουδαστών.

Οι Ταλιμπάν ανατινάζουν πύργους της κινητής τηλεφωνίας

Στις 25 Φεβρουαρίου, ο εκπρόσωπος Στων Ταλιμπάν Ζαμπιούλαχ Μουτζαχίντ, σε τηλεφωνική επικοινωνία του, με το «Associated Press» προειδοποίησε ότι οι Ταλιμπάν θα αρχίσουν να ανατινάζουν τους πύργους της κινητής τηλεφωνίας σ' όλη τη χώρα, αν μέσα σε τρεις μέρες οι εταιρίες κινητής τηλεφωνίας δεν αρχίσουν να διακόπτουν την εκμυστική σημάτων για 10 ώρες κάθε βράδυ, μετά το σούρουπο. Γιατί τα αμερικάνικα και τα νατοϊκά στρατεύματα χρησιμοποιούν τα σήματα της κινητής τηλεφωνίας για να εντοπίζουν τις θέσεις των ανταρτών και να εξαπολύουν επιθέσεις εναντίον τους. Στο Αφγανιστάν υπάρχουν τέσσερις εταιρίες κινητής τηλεφωνίας, οι οποίες έχουν κατηγορηθεί από τους Ταλιμπάν και παλιότερα ότι συνεργάζονται με τα αμερικάνικα και τα νατοϊκά στρατεύματα.

Το πρώτο χτύπημα έγινε λίγο μετά

την εκπονή του τηλεγράφο. Στις 29 Φεβρουαρίου ανατινάξαν ένα πύργο της εταιρίας Areeba στον κεντρικό αυτοκινητόδρομο στην περιοχή Zharī της επαρχίας Κανταχάρ. Την 1η Μαρτίου ανατινάξαν ακόμη δύο πύργους της εταιρίας Roshan, ένα στην πόλη της Κανταχάρ και ένα στην περιοχή Σανγκίν της γειτονικής επαρχίας Χέλμαντ. Και έπεται συνέχεια.

Η ζωή των γυναικών χειρότερη από ποτέ

Παγκόσμια μέρα της γυναίκας στις 8 του Μάρτη και οι σταυροφόροι του πολέμου κατά της τρομοκρατίας έχουν να παρουσιάσουν ένα ακόμη μεγάλο «επίτευγμα». Αυτοί που κατηγορούσαν το καθεστώς των Ταλιμπάν για τη μπουρκα και την καταπάτηση των δικαιω-

μάτων και της προσωπικότητας της γυναίκας και υπόσχονταν αναβάθμιση της θέσης και του ρόλου της στην αφγανική κοινωνία κατάφεραν να υποβαθμίσουν ακόμα περισσότερο τη θέση της.

Η ζωή της γυναίκας του Αφγανιστάν είναι χειρότερη από ποτέ, σύμφωνα με δημοσίευμα της βρετανικής εφημερίδας «Independent» (25/02/08). Τα στοιχεία που παραθέτει αυτό το άρθρο σκιαγραφούν μια κόλαση για τη συντριπτική πλειοψηφία των αφγανών γυναικών.

Η αυξανόμενη φτώχεια και η κλιμάκωση του πολέμου αναγκάζει όλο και περισσότερες αφγανικές οικογένειες να πουλούν τα κορίτσια τους και να τα αναγκάζουν να παντρεύονται. Κορίτσια ακόμη και ηλικίας μόλις έξι χρόνων παντρεύονται και καταδικάζονται να ζουν σαν δούλες και να πέφτουν θύματα βιασμών ακόμη και πολλαπλών από μέλη της νέας τους οικογένειας. Τους απα-

γορεύεται να έρχονται σε επαφή με τους γονείς και τα αδέρφια τους και να πάνε στο σχολείο.

Η αγοραπωλησία γυναικών, παρόλο που έχει απαγορευτεί, παραμένει βασικός τρόπος εξόφλησης χρηματικών οφειλών, επανόρθωσης για ένα έγκλημα ή διευθέτησης μιας διαφοράς, με την τιμή για ένα μικρό κορίτσι -νύφη να κυμαίνεται μεταξύ 800 και 2000 αγγλικών λιρών. Επίσης πολλοί υποψήφιοι γαμπροί για να αγοράσουν ένα κορίτσι αναγκάζονται να πάρουν δάνειο ή να δώσουν ως αντάλλαγμα την αδελφή τους.

Οι βίαιες επιθέσεις εναντίον των γυναικών, συνήθως μέσα στην οικογένεια, έχουν πάρει διαστάσεις επιδημίας. Το 87% των γυναικών έχει δεχτεί βίαιη επίθεση, οι μισές από τις οποίες κατέληξαν σε βιασμό ή σε απόπειρα βιασμού. Το 57% των παντρεμένων γυναικών είναι

κάτω των 16 χρόνων, ενώ το ποσοστό του γυναικείου αναλφαριθμητισμού φτάνει το 88%. Η μητρική θνησιμότητα - 1 στις 9 γυναίκες πεθαίνει κατά τον τοκετό - είναι η μεγαλύτερη (μαζί με τη Σιέρα Λεόνε) στον κόσμο. Οι πολύχρονες συγκρούσεις έχουν αφήσει περισσότερο από ένα εκατομμύριο γυναίκες χήρες και ένα συνεχώς αυξανόμενο αριθμό παιδιών ορφανά, χωρίς καμιά κοινωνική μέριμνα, με αποτέλεσμα να καταφεύγουν στη ζητιανιά για να επιβιώσουν.

Στις συνθήκες αυτές, πολλές γυναίκες καταφεύγουν στην αυτοκτονία για να γλυτώσουν από τη σκλαβιά και την ταπείνωση, με αποτέλεσμα το Αφγανιστάν να είναι η μόνη χώρα στον κόσμο όπου το ποσοστό των αυτοκτονιών να είναι ψηλότερο στις γυναίκες από τους άντρες.

■ Αλληλεγγύη και «αλληλεγγύη»...

Η σπέκουλα με τον αντιιμπεριαλιστικό αγώνα των Λαών είναι μόνιμο σπορ των ιθυνόντων του Περισοού. Το Παλαιστινιακό αποτελεί ένα από τα «καλύτερά τους». Έτσι, την περασμένη Τρίτη, μετά από κάλεσμα της Γραμματείας Αθήνας του ΠΑΜΕ, μαζεύτηκαν μπροστά στην ισραηλινή πρεσβεία για να «διατρανώσουν την αλληλεγγύη τους» στον παλαιστινιακό λαό.

Ως εδώ κανένα πρόβλημα (πέρα από το μονίμως σχεταριστικό περιχαράκωμα των κομματικών τους φρεσιτών). Αν έτσι θεωρούν ότι «ξεμπερδεύουν» με το διεθνιστικό τους καθήκον, δικαίωμα τους. Μόνο που δεν μας πείθει ο πόνος τους για τη Γάζα. Γιατί στην πραγματικότητα οι απόψεις τους δεν διαφέρουν και πολύ από τις απόψεις του Αμπάς όσον αφορά στην αντίβια των Παλαιστίνιων, που τη θεωρούν άλλοθι για την ισραηλινή βαρβαρότητα. Εμείς οι «κακοί» θυμηθήκαμε κάποια από τα μαργαριτάρια τους και τα παρουσιάσαμε, έτσι για να μη ξεχνιόμαστε, αλλά να ξέρουμε πως εννοεί ο καθένας την αλληλεγγύη στην παλαιστινιακή αντίσταση (οι υπογραμμίσεις δικές μας):

«Η ανήκουστη αυτή πολιτική (σ.σ. του Αριέλ Σαρόν) προκάλεσε, λέει, "ανησυχίες" σε ΗΠΑ, ΟΗΕ και Ευρώπη την προηγούμενη βδομάδα, αλλά η χτεσινή επίθεση της Χαμάς μοιάζει να δίνει προκάλυμμα και άλλοθι στον Αριέλ Σαρόν για την εφαρμογή της -αδιαμαρτύρητα» (Ριζοσπάστης, 1/8/2002, σε άρθρο με τίτλο: «Η νέα επίθεση, άλλοθι ακόμη αγριότερης καταστολής...»).

«Οι απόψεις και οι ενέργειες της Χαμάς και άλλων οργανώσεων έχουν επανειλημμένως χρησιμοποιηθεί ως άλλοθι από την ισραηλινή πλευρά για να προχωρήσει αποκλειστικά και μόνο σε μονομερείς ενέργειες και να λήξει, όπως και όποτε θέλει, το θέμα των διαπραγματεύσεων... Γεγονός είναι, επίσης, ότι η ισραηλινή πλευρά, κατά τη δεύτερη Ιντιφάντα, έχει πολλάκις "προετοιμάσει" τις "απαντήσεις" της Χαμάς, και άλλων οργανώσεων, που, με τη σειρά τους, έδωσαν το έναυσμα στις ισραηλινές στρατιωτικές, πολιτικές, μονομερείς επιλογές» (Ριζοσπάστης, 2/10/2005).

«Η Χαμάς κατάφερε τη συγκεκριμένη στιγμή να εκφράσει αυτή τη διάθεση του λαού για κάποια ουσιαστική πίεση. Αυτό φυσικά δε σημαίνει πως η Χαμάς μπορεί να εγγυηθεί μια πραγματική αντίσταση στις ιμπεριαλιστικές πιέσεις» (Απόφαση της ΚΕ του ΚΚΕ για τη Διεθνή Κατάσταση, 19/5/2006, Ριζοσπάστης 4/6/06).

«Το άλλοθι για τις ισραηλινές επιδρομές ήταν η συνεχιζόμενη (ως επί το πλείστον αναίμακτη) ρίψη ρουκετών από Παλαιστίνιους στα ισραηλινά εδάφη» (Ριζοσπάστης, 19/12/2007).

Διαβάστε κι ένα τελευταίο όταν ο λόγος του Περισοού ήταν ακόμα πιο σκληρός ενάντια στους «εξτρεμιστές»:

«Πολύ δύσκολος ώρες περνά, για άλλη μια φορά, η ισραηλινο-παλαιστινιακή "ειρηνευτική διαδικασία". Ένα μήνα μετά τις τέσσερις επιθέσεις αυτοκτονίας της εξτρεμιστικής ισλαμικής οργάνωσης "Χαμάς", που στοίχισαν τη ζωή σε, τουλάχιστον, 60 ανθρώπους, η Δυτική Οχθη μοιάζει, και πάλι, με πυριτιδαποθήκη έτοιμη να εκραγεί... Μόλις δύο μήνες πριν από τις πρόσφατες βουλευτικές εκλογές στο Ισραήλ, οι βομβιστικές επιθέσεις της "Χαμάς" έδωσαν το προβάδισμα στην ακροδεξιά αντιπολίτευση της "Λικούντ"» (Ριζοσπάστης, 7/4/1996).

ΥΓ: Ο Περισοός είναι κόμμα με αρκετό παραδάκι στις τσέπες του. Αλήθεια, θυμόμαστε ποτέ, μετά από τη νίκη της κυβέρνησης της Χαμάς και την επιβολή του οικονομικού εμπάργκο, να πήγε καμιά αντιπροσωπεία (όπως έκαναν π.χ. στο Λίβανο μετά τους ισραηλινούς βομβαρδισμούς); Τα ωραία λογάκια δεν κοστίζουν τίποτα, το να δώσεις όμως οικονομική βοήθεια σε μια «τρομοκρατική» κυβέρνηση, τη στιγμή που της έχει επιβληθεί παγκόσμιο οικονομικό εμπάργκο, κάνει τζιζ (ή μάλλον είναι προχωρημένος «αριστερισμός»!).

■ Γάζα

Ολοκαύτωμα και Αντίσταση

«Ο στρατός δήλωσε επίσης ότι οι κανόνες εμπλοκής απαγορεύουν παγκοσμίως το άνοιγμα πυρός σε πολίτες, ωστόσο σε περιπτώσεις που μια πηγή πυρός αναγνωριζόταν ξεκάθαρα ότι προερχόταν από ένα σπίτι, δινόταν άδεια για άνοιγμα πυρός χωρίς να έχει εξακριβωθεί αν ήταν επίσης παρόντες πολίτες» (Χααρέτζ 5/3/08, σε άρθρο με τίτλο: «Αξίωματούχοι ισραηλινού στρατού: Αντιμετώπισαμε σκληρή αλλά ανοργάνωτη αντίσταση στη Γάζα»).

«Η Τζαμπαλίγια είναι μία από τις πιο πυκνοκατοικημένες περιοχές της Γης, γεγονός που κάνει αδύνατο για τα ισραηλινά στρατεύματα να ξεχωρίσουν μεταξύ στρατιωτικών στόχων και πολιτών. Η προμελετημένη και συνεχής ισραηλινή χρήση φονικής δύναμης σε πυκνοκατοικημένες περιοχές της Λωρίδας της Γάζας έχει σκοτώσει 237 Παλαιστίνιους, συμπεριλαμβανομένων 128 πολιτών στη Λωρίδα της Γάζας αυτό το χρόνο» (έκθεση «Παλαιστινιακού Κέντρου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων», που δημοσιεύτηκε στην "Electronic Intifada" 5/3/08).

Η Ηλυσσαλέα σιωνιστική εισβολή στη Λωρίδα της Γάζας, που ξεκίνησε την προηγούμενη Πέμπτη (με αφορμή την εκτόξευση ρουκετών στην πόλη Ασκελόν, 10 χιλιόμετρα από τα σύνορα με τη Λωρίδα της Γάζας, ρουκετών που προκάλεσαν μόνο περιορισμένες υλικές ζημιές) ξεπέρασε κάθε προηγούμενο. Παραβιάζοντας κάθε αρχή «διεθνούς δικαίου» οι Σιωνιστές επιδόθηκαν σε μια ακόμα επιχείρηση μαζικών δολοφονιών, που κόστισε τη ζωή σε πάνω από 120 Παλαιστίνιους (μαχητές και πολίτες, μεταξύ των οποίων και ένα μωρό 20 ημερών) και προκάλεσε τον τραυματισμό εκατοντάδων. Οι Σιωνιστές σφυροκόπησαν από θάλασσα, αέρα και στεριά τη βόρεια Λωρίδα της Γάζας, εισέβαλαν στον προσφυγικό καταυλισμό Τζαμπαλίγια (που βρίσκεται στα βόρεια της πόλης της Γάζας και περίπου 5 χιλιόμετρα από τα βόρεια σύνορα της Λωρίδας της Γάζας με το

Ισραήλ) και την ανατολική συνοικία της πόλης της Γάζας, Sajiyeh, καταστρέφοντας αδιάκριτα και δημιουργώντας σωρούς ερειπίων. Είχαν προηγηθεί η ολοσχερής καταστροφή του πενταόροφου κτιρίου που στεγάζονταν τα γραφεία της «Γενικής Συνομοσπονδίας Παλαιστίνιων Εργαζομένων» από πυραύλους που εκτοξεύτηκαν από ισραηλινά F16 και ο βομβαρδισμός των γραφείων της Χαμάς στη Γάζα.

Η επιχείρηση «Θερμός Χειμώνας» ανακόπηκε κάπως από την επίσκεψη της αμερικανίδας ΥΠΕΞ, Κοντολιζας Ράις, στην Παλαιστίνη. Όμως, ο ίδιος ο Ολμερτ δήλωσε ότι θα συνεχιστούν οι σιωνιστικές επιθέσεις μέχρι να σταματήσουν οι παλαιστινιακές ρουκέτες.

Οι παλαιστινιακές ρουκέτες φυσικά δεν σταμάτησαν να εκτοξεύονται, ακόμα και κατά τη διάρκεια της σιωνιστικής εισβολής στη Λωρίδα της Γάζας. Μόνο την Κυριακή, 25 ρουκέτες έπληξαν το Ισραήλ, ενώ τη Δευτέρα (μετά την αποχώρηση των Σιωνιστών) άλλες δύο ρουκέτες χτύπησαν την Ασκελόν. Σύμφωνα με τους Σιωνιστές, 200 ρουκέτες έπληξαν το Ισραήλ από την προηγούμενη Τετάρτη, με τις 21 απ' αυτές να είναι τύπου Κατιούσα, που κατά τους ισραηλινούς στρατιωτικούς κατασκευάστηκαν σίγουρα έξω από την Λωρίδα της Γάζας (San Francisco Chronicle, 4/3/08).

Το πρόβλημα για τους Σιωνιστές, όμως, δεν είναι μόνο οι ρουκέτες αλλά η σθεναρή αντίσταση

των Λαϊκών Επιτροπών Αντίστασης στη Λωρίδα της Γάζας. Ποιος μπορεί να διαφωνήσει μαζί του, όταν ακόμα και η ισραηλινή εφημερίδα YNET (3/3/08) παραδέχεται ότι οι κάτοικοι της Γάζας έχουν συστειρωθεί εναντίον των κατακτητών;

που συνάντησαν οι στρατιώτες του ισραηλινού στρατού στη Τζαμπαλίγια. «Αν δύο από τους στρατιώτες σας σκοτώθηκαν στη μόνη μάχη που δόθηκε στο έδαφος κοντά στα σύνορα, τότε σκεφτείτε τι θα συμβεί βαθειά στην περιοχή, όταν θα παγιδευτείτε στον βάλτο της Γάζας», δήλωσε μετά την εισβολή ο εκπρόσωπος

■ Το χαβά τους οι προσκυνημένοι...

Εν μέσω πολέμου στη Γάζα θα ήταν πολύ προκλητικό για τον Αμπάς να συνεχίσει τις «ειρηνευτικές» του συνομιλίες με τους Σιωνιστές. Και μάλιστα όταν δέχεται τέτοια πίεση στο εσωτερικό με τις διαδηλώσεις να φουντώνουν ακόμα και στη Ραμάλα (την «πρωτεύουσα» της Δυτικής Οχθης), τους Σιωνιστές να σκοτώνουν έναν 18χρονο που τετούσε πέτες και κάποιους να κουνάνε τις σημαίες της Φατάχ και της Χαμάς απαιτώντας κυβέρνηση εθνικής ενότητας. Όμως η στάση του Αμπάς δε σηματοδοτεί τίποτα περισσότερο από την κλασική υποκρισία των πολιτικών της φάρας του. Όταν έφτασε η Ράις, ο Αμπάς έσπευσε να της «φιλήσει τα πόδια» και να επαναλάβει ότι «δεν θα επιτρέψουμε σε μια ομάδα εξτρεμιστών να μας σύρουν σε ένα κύκλο βίας από τον οποίο δεν θα μπορούμε να απεμπλακούμε», συμπληρώνοντας ότι «η ειρηνευτική διαδικασία είναι στρατηγική επιλογή και έχουμε την πρόθεση να την συνεχίσουμε». Κι όλα αυτά τη στιγμή που βουίζει ο κόσμος από τα ντοκουμέντα που παρουσίασε το αμερικάνικο περιοδικό «Vanity Fair» την περασμένη Τρίτη, για το αμερικάνικο σχέδιο υποστήριξης του προέδρου Αμπάς και την ανατροπή της κυβέρνησης της Χαμάς.

■ Αντιδρούν οι Παλαιστίνιοι του Ισραήλ

Διαδηλώσεις κατά της σιωνιστικής εισβολής δεν έγιναν μόνο στην Δυτική Οχθη, αλλά και στο Ισραήλ από την κοινότητα των Αράβων (δηλαδή των Παλαιστίνιων). 15.000 ήταν αυτοί (μεταξύ των οποίων και βουλευτές της Κνεσέτ) που συγκεντρώθηκαν την περασμένη Τρίτη στην πόλη Ουμ Αλ-Φαχμ καταγγέλλοντας τα ισραηλινά εγκλήματα και κρατώντας παλαιστινιακές σημαίες. Οι Σιωνιστές δεν τόλμησαν να χτυπήσουν τη συγκέντρωση, όπως είχαν κάνει δυο μέρες πριν σε άλλη πόλη, σε διαδήλωση που οργάνωσε το ισραηλινό κόμμα Hadash (αυτοαποκαλείται «αραβο-εβραϊκό» κόμμα και τοποθετείται στα αριστερά του πολιτικού φάσματος).

Τάξη με τάξη

Έτσι και οι εργαζόμενοι αρχίζουν να μετρούν το νέο αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο με την κλαδική ή –ακόμη χειρότερα– την ατομική μεζούρα, έτσι κι αρχίζουν να μετρούν «ποιους θίγει» και πόσο, θα έχουν πέσει στην παγίδα της κυβέρνησης. Θα έχουν δει το δέντρο και θα έχουν χάσει το δάσος.

Η αντιασφαλιστική επίθεση είναι μια αλυσίδα, στην οποία κάθε φορά προστίθενται κάποιοι καινούργιοι κρίκοι. Σήμερα εγώ, αύριο εσύ, μεθαύριο πάλι εγώ... έτσι πρέπει να τεθεί το θέμα από πλευράς εργαζόμενων. Ας αναλογιστούμε τι έχει γίνει από το 1990, που άρχισαν τα αλλεπάλληλα κύματα των αντιασφαλιστικών ανατροπών. Εμεινε κανείς άθιχτος; Ακόμη και οι ήδη συνταξιούχοι είδαν δικαιώματά τους να πλήττονται. Ακόμη και οι συνταξιούχοι της άθλιας κατώτερης σύνταξης του ΙΚΑ. Ας αναλογιστούμε πως εξελίχτηκαν τα πράγματα με το ασφαλιστικό των ΔΕΗτζήδων, που από «ασφάλιση στον εργοδότη» οδηγούνται σήμερα στον κοινό παρονομαστή της αθλιότητας του ΙΚΑ.

Η κυβέρνηση Καραμανλή καταθέτει έναν ακόμη σαρωτικό νόμο-πλαίσιο για την Ασφάλιση. Αν περάσει αυτό το νομοσχέδιο, πέρα από τις άμεσες επιπτώσεις (αυξήσεις ορίων ηλικίας, μειώσεις επικουρικών συντάξεων), θα δημιουργήσει το χαλί για την εξίσωση προς τα κάτω τα επόμενα χρόνια, χωρίς καν να απαιτούνται νέοι νόμοι, αλλά με απλές υπουργικές αποφάσεις και αποφάσεις των διοικήσεων των Ταμείων.

Ο ίδιος ο Καραμανλής εμφανίζεται με ύφος Ντούτσε και Παττακού μαζί και δηλώνει πως το νομοσχέδιο θα περάσει, ό,τι και να γίνει. Ας του τρίψουμε στη μούρη αυτές τις αλαζονικές φασιστικές δηλώσεις.

Αυτή τη στιγμή η εργατική τάξη πρέπει να εμφανιστεί ΩΣ ΤΑΞΗ και όχι διαχωρισμένη κατά επαγγέλματα, κλάδους, φύλο και ηλικία. ΩΣ ΤΑΞΗ πρέπει να αναμετρηθεί με την τάξη των κεφαλαιοκρατών και την κυβέρνησή της. Αυτή τη στιγμή πρέπει να πρυτανεύσουν οι αρχές της εργατικής αλληλεγγύης και της συλλογικότητας. Όλοι οι επιμέρους αγώνες πρέπει να συντεθούν σε έναν κοινό αγώνα, με άμεσο στόχο να μην περάσει το νομοσχέδιο του Καραμανλή. Για να ξεκινήσει έτσι η αντεπίθεση για την επανακατάκτηση του χαμένου εδάφους (δεν πρέπει να μείνει ούτε ίχνος από τους αντιασφαλιστικούς νόμους της περιόδου 1990-2007). Για ν' ανοίξει ο δρόμος για ασφαλιστικές διεκδικήσεις σύμφωνα με τις εργατικές ανάγκες. Για μια κοινωνική ασφάλιση που θ' αποδίδει στους μοναδικούς παραγωγούς του κοινωνικού πλούτου, τους εργαζόμενους, το ελάχιστο που δικαιούνται μέσα στο σύστημα της μισθωτής σκλαβιάς: πλήρη κοινωνική ασφάλιση για όλους, με δαπάνες των καπιταλιστών και του κράτους τους.

Οι ΔΕΗτζήδες, οι τραπεζοϋπάλληλοι, οι εργαζόμενοι στους ΟΤΑ, που ήδη έχουν ξεκινήσει απεργιακές κινητοποιήσεις, πρέπει να λειτουργήσουν ως αιχμή του δόρατος για όλο το εργατικό κίνημα. Η κυβέρνηση παριστάνει την ισχυρή, δεν είναι. Από μας και μόνο εξαρτάται να νικήσουμε.

■ Φάρος

Θαυμαστικά έβαλαν τα δυτικά ΜΜΕ δίπλα από την είδηση, ότι η Χαμάς οργάνωσε διαδήλωση νίκης στη Γάζα, μετά την αποχώρηση των σιωνιστικών στρατευμάτων, που άφησαν πίσω τους 120 νεκρούς, εκατοντάδες τραυματίες και σωρούς ερειπίων. Που να καταλάβουν τα παπαγαλάκια της αντιδρασης, ότι σ' αυτή την κίνηση της ηγεσίας στη Γάζα αντικαθρεφτίζεται το μεγαλείο ενός λαού και της αντίστασής του. Οι Παλαιστίνιοι θρηνούν για τους νεκρούς τους, ενταφιάζουν με τιμές τους μάρτυρες και με πόνο τα δολοφονημένα παιδιά και την ίδια ώρα πανηγυρίζουν για την οπισθοχώρηση του εχθρού. Η κακομοιριά τους είναι ξένη. Ο θρήνος τους είναι δομημένος πάνω στην περηφάνεια και στους όρκους για συνέχιση του αγώνα. 60 χρόνια τώρα, αυτή η κουκίδα στο χάρτη ματώνει, υποφέρει, αλλά εξακολουθεί να αντιστέκεται. Δεν παραδίνεται, δεν υποχωρεί, δε συμβιβάζεται. Γι' αυτό και αποτελεί φωτεινό φάρο της παγκόσμιας επανάστασης.

■ Κλασικό κόλληπο

Όταν πρωτοκατατέθηκε από την αντιπολίτευση πρόταση για σύσταση εξεταστικής επιτροπής για τις υποκλοπές, η κυβέρνηση την απέρριψε, με το επιχείρημα ότι η δικαστική έρευνα βρίσκεται σε εξέλιξη και δεν πρέπει να παρεμποδιστεί από πολιτικές παρεμβάσεις. Τώρα που η δικαστική έρευνα ολοκληρώθηκε με την αποστολή της υπόθεσης στο... αρχείο, η κυβέρνηση αρνήθηκε και πάλι τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής, με το επιχείρημα πως μόνο η Δικαιοσύνη μπορεί να ξαναψάξει την υπόθεση, αν υπάρχουν νέα στοιχεία. Παλιό το κόλληπο.

■ Παραλογισμοί

Είναι πολύ χαρακτηριστικά τα αποτελέσματα ενός γκάλοπ που διενήργησε η Public Issue για την «Καθημερινή». Το 69% θεωρεί τη Δημοκρατία της Μακεδονίας μικρή απειλή για την Ελλάδα. Το 48% θεωρεί ότι η μάχη για το όνομα έχει χαθεί και ίδιο ακριβώς ποσοστό θεωρεί ότι αυτή μπορεί να κερδηθεί. Παρά ταύτα, το 84% τάσσεται υπέρ του βέτο για να εμποδιστεί η έντα-

ξη της γειτονικής χώρας στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ.

Τα ερωτήματα που τέθηκαν αποκαλύπτουν το πως χειραγωγείται η «κοινή γνώμη». Διότι ερωτήματα ουσίας, ερωτήματα που να αφορούν το δικαίωμα της γειτονικής χώρας να επιλέξει το όνομά της και την ιστορική διαμόρφωση της εθνικής ταυτότητας των εθνικά Μακεδόνων, δεν τίθενται. Τίθενται μόνο ερωτήματα που αφορούν πολιτικούς χειρισμούς στο πλαίσιο της κυρίαρχης εθνικιστικής μεγαλο-ελλαδικής πολιτικής. Οι απαντήσεις αντανακλούν τον παραλογισμό στον οποίο οδηγεί αυτή η χειραγωγήση. Μια τόσο μεγάλη πλειοψηφία τάσσεται υπέρ της κυριαρχούσας αυτή τη στιγμή στην αστική πολιτική άποψης (βέτο). Υπέρ μιας άποψης που σημαίνει απλούστατα επίδειξη τσαμπουκά.

■ Ξεφτίλα

Όλες οι αμερικάνικες εφημερίδες αναφερόμενες στις πρόσφατες κυπριακές εκλογές έγραφαν για «Νίκη των κομμουνιστών στην Κύπρο». Αυτά στους τίτλους, γιατί τα άρθρα έβλεπαν την εκλογή Χριστόφια με δετικό τρόπο. Μάλιστα, φιλοξενούσαν και απαντήσεις ανώτερων αμερικανών αξιωματούχων, του τύπου «όχι και τόσο κομμουνιστής στην ουσία»!

Η αμερικάνικη εξωτερική πολιτική διακρινόταν ανέκαθεν για την ξεροκεφαλιά της και την εμμονή της σε κάποια στερεότυπα. Αν ζούσε σήμερα ο εκ των πατέρων του «ευρω-

κομμουνισμού» Ενρίκο Μπερλίνγκουερ, ηγέτης του Ιταλικού «Κομμουνιστικού» Κόμματος, θα έκοβε τις φλέβες του. Τόσα χρόνια έβγαине πρώτη δύναμη στις ιταλικές εκλογές το κόμμα του και δεν το άφησαν ποτέ να σχηματίσει κυβέρνηση. Ούτε καν να συμμετάσχει στην κυβέρνηση. Ενώ το ΑΚΕΛ την πρώτη φορά που διεκδίκησε άμεσα την πολιτική εξουσία την πήρε στο πιάτο, με τις ευλογίες αμερικανών και ευρωπαϊών ιμπεριαλιστών.

Σημάδια των καιρών, θα πείτε. Σωστά, αλλά και σημάδι της ξεφτίλας του ψευτοκομμουνιστικού στρατόπεδου. Όλες οι ηχηρές διακηρύξεις γίνονται σκόνη μόλις η αστική εξουσία πά-

■ Κρίση και διαχείρισή της

Κρίση στον ευρωπαϊκό καπιταλισμό και οι επιχειρήσεις παίρνουν τα μέτρα τους για να την αντιμετωπίσουν. Ιδού μερικά τελευταία νέα από τη Γερμανία, την καρδιά του ευρωπαϊκού καπιταλισμού: Η BMW ανήγγειλε ότι μέχρι τα τέλη του 2008 θα απολύσει 8.100 εργαζόμενους. Η Henkel μειώνει το προσωπικό της κατά 3.000 εργαζόμενους. Η Continental απέλυσε ήδη 1.800 εργαζόμενους σε μια νεοσύστατη θυγατρική της. Η Siemens σχεδιάζει 6.800 απολύσεις. Ο τηλεπικοινωνιακός κολοσσός Deutsche Telecom ολοκλήρωσε ένα σχέδιο αναδιοργάνωσης που προβλέπει την κατάργηση 32.000 θέσεων εργασίας.

Αυτά από μερικούς μόνο μεγάλους καπιταλιστικούς ομίλους. Τα ίδια, βέβαια, θα γίνουν και στους υπόλοιπους. Για να ακολουθήσουν στη συνέχεια μαζικές απολύσεις από τις μικρότερες καπιταλιστικές επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται ως υπεργολάβοι και προμηθευτές των μεγάλων. Για μια ακόμη φορά η εργατική τάξη καλείται να πληρώσει τα βάρη της κρίσης. Πληρώνει στην άνοδο, πληρώνει και στην κρίση.

ρει τη μορφή λάγνας γυναίκας που τους κλείνει το μάτι. Ετσι δεν είναι, «σύντροφοι» του Περισσού;

■ Κολλημένος με την προεδρία

Το ΠΑΣΟΚ κατακυβερνήθηκε στις δημοσκοπήσεις περισσότερο απ' όσο κατακυβερνήθηκε η ΝΔ. Σε μια περίοδο εξαιρετικά δύσκολη για την κυβέρνηση, η διαφορά τους στα τελευταία γκάλοπ φτάνει τις πέντε μονάδες. Ακόμα περισσότερο κατακυβερνήθηκε η δημοτικότητα του Γιωργάκη έναντι του Καραμανλή. Αυτός όμως «δεν καταλαβαίνει τίποτα». Αφού κατάφερε να κρατήσει την καρέκλα του, σαρώνοντας στις κομματικές εκλογές, δεν πρόκειται να κάνει πίσω. Σωστή είναι γενικά η στάση του. Τα αστικά κόμματα δεν είναι ποδοσφαιρικές ομάδες για ν' αλλάζουν προπονητή σε κάθε αρνητική συγκυρία. Είναι, όμως, και Γιωργάκης κι αυτό «χαλάει» τους Πασόκους που εξακολουθούν να δραστηριοποιούνται στο κόμμα (λαμόγια και λίγοι αφελείς). Βγήκε, για παράδειγμα στην προσυνηθισμένη συνδιάσκεψη του ΠΑΣΟΚ στην Αλεξανδρούπολη, και είπε ότι οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι το ΠΑΣΟΚ πρέπει να ανατρέψει τα δεδομένα. Καλά ως εδώ, αλλά είχε και... γιωργάκειο συνέχεια: «Ας δούμε τη θετική τους πλευρά: ο κόσμος λέει "φτάνει πια, χρειαζόμαστε κάτι άλλο στη χώρα, μια ουσιαστική αλλαγή. Ο λαός θέλει να μην είμαστε μέρος της κρίσης του συστήματος, γιατί πιστεύει σε μας. Είμαι αποφασισμένος και ζητώ τη στήριξή σας για να κάνουμε τις αποφάσεις, πράξεις. Δεν είναι η μοίρα μας να βουλιάζουμε στον βούρκο. Εχουμε αποδείξει ως ΠΑΣΟΚ ότι μπορούμε να αλλάζουμε τον ρου της Ιστορίας, έχουμε τις δυνατότητες, το ανθρώπινο δυναμικό, την ψυχή». Και φυσικά... κόκαλο οι πασοκάνθρωποι.

■ Αλληλαγή εκπροσώπου ΤΩΡΑ!

Ντυμένος Ζορό και κραδαίνοντας ένα λουκάνικο (!!!) ξελαρυγγιζόταν να τραγουδά «Μακεδονία ξακουστή...». Ο λόγος για τον Πανίκα Ψωμιάδη, που όταν άκουσε κάποια δυσμενή σχόλια απάντησε: «Τι πρέπει να τραγουδήσω; Τραγούδια της Ευγονισίον;». Αυτό είναι. Πού πάτε, ρε άσχετοι της ΕΡΤ, με Καλομοίρα στη Γιουροβίζιον; Βάλτε τον Πανίκα, ντυμένο Ζορό, με ένα τεράστιο λουκάνικο σε σχήμα αριστοφανικού φαλού, δυο τρομπέτες από την εξέδρα του ΠΑΟΚ κι άλλες δυο από την εξέδρα του Αρη να παίζουν «Μακεδονία ξακουστή» και το πρώτο βραβείο είναι σίγουρο. Εδώ οι άλλοι πήραν βραβείο ντυμένοι τέρατα, υπάρχει περίπτωση να το χάσει ο Πανίκας-Ζορό με το λουκάνικο;

■ Να σταματήσει η ντροπή - να αποφυλάκιστεί ο Σάββας Ξηρός

Όποιος κι αν είναι ο Μεταξόπουλος, ό,τι κι αν έχει κάνει, η φυλάκισή του με τόσο σοβαρό πρόβλημα υγείας (κίρρωση του ήπατος σε προχωρημένο στάδιο) ήταν μια ακόμη ντροπή γι' αυτό που οι αστοί αποκαλούν αυτόρεσκα «νομικό πολιτισμό». Η αποφυλάκισή του με όρους ήρθε εκ των υστέρων να σκεπάσει αυτή τη ντροπή.

Ας σκεφτούμε, όμως, και λίγο ευρύτερα. Στο τελευταίο άρθρο του από την απομόνωση (δημοσιεύτηκε στο «Ποιντική» και στην «Κόντρα», ο Δ. Κουφοντίνας έγραφε:

«Τα τελευταία 10 χρόνια στις ελληνικές φυλακές, αυτές τις αποθήκες ανθρώπων, που δε θα γνωρίσουν ποτέ οι μεγαλόσχημοι, καταγράφηκαν επίσημα 400 φυσικοί θάνατοι. Κάποιες χιλιάδες ψυχικοί θάνατοι δεν καταγράφηκαν. Η θανατική ποινή, όπως φαίνεται, δεν καταργήθηκε. Απλά, αντικαταστάθηκε με το θάνατο στη φυλακή. Οι πολιτικοί κρατούμενοι, οι συνειδητοποιημένοι κοινωνικοί κρατούμενοι, το κίνημα αλληλεγγύης, κάθε ευαίσθητοποιημένος άνθρωπος οφείλει να αντιδράσει».

Αυτοί οι άνθρωποι που πεθαίνουν στη φυλακή δεν έχουν το όνομα και τους ισχυρούς φίλους του πρώην πρύτανη του Παντείου, οι οποίοι άσκησαν δημόσια πίεση (και καλά έκαναν, παρά την επιλεκτικότητά τους) και πέτυχαν τελικά την αποφυλάκισή του. Γι' αυτό και κανείς δεν παίρνει είδηση το πρόβλημά τους και το θάνατό τους τελικά.

Ας αναρωτηθούμε ακόμη, χωρίς διάθεση συγκρίσεων, γιατί σε τέτοια θέματα δε χωρούν συγκρίσεις: δεν είναι ντροπή να παραμένει ακόμα στη φυλακή - και μάλιστα στις σκληρές συνθήκες της απομόνωσης που έχει επιβληθεί στους πολιτικούς κρατούμενους για την υπόθεση της 17Ν - ο Σάββας Ξηρός, ο οποίος, πέρα από τα μύρια προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει, κινδυνεύει να χάσει και αυτό το ελάχιστο 10% της όρασης που του έχει απομείνει; Και όμως, οι πρωτοβουλίες για δημοσιοποίηση αυτού του ζητήματος, βρίσκουν στα αστικά ΜΜΕ τείχος και δε δημοσιοποιούνται (ή περνούν εντελώς στα ψιλά). Γι' αυτό και πρέπει την υπόθεση να την πάρει στα χέρια του και να την παλέψει εκείνο το κίνημα αλληλεγγύης που υπήρξε πάντοτε ευαίσθητο σε τέτοια ζητήματα.

Αντιλαιϊκή εθνική ενότητα

Εντυπωσιάζει (χωρίς να εκπλήσσει) η «συντεταγμένη» εμφάνιση ολόκληρου του αστικού πολιτικού φάσματος στο λεγόμενο «σκοπιανό». Παρά τις αποχρώσεις, που είναι λογικό να υπάρχουν στις θέσεις των κομμάτων, ολόκληρο το φάσμα, από το ΛΑΟΣ μέχρι το ΚΚΕ, συντάσσεται γύρω από τις βασικές συνιστώσες της «εθνικής γραμμής». Ποιες είναι αυτές; 1. Στο βόρειο γείτονά μας πρέπει να επιβληθεί ονομασία της αρεσκείας του ελληνικού κράτους. 2. Αυτή η ονομασία πρέπει να είναι μία για όλες τις χρήσεις, δηλαδή η Δημοκρατία της Μακεδονίας πρέπει να εγκαταλείψει το συνηθισμένο της όνομα. 3. Η τελευταία γραμμή υποχώρησης του ελληνικού κράτους είναι μια σύνθετη ονομασία. 4. Αν αυτό δε γίνει αποδεκτό, η FYROM δεν θα πάρει πρόσκληση για την ένταξή της στο ΝΑΤΟ, επειδή θα ασκήσει βέτο η ελληνική κυβέρνηση. Το ίδιο θα γίνει και στις διαδικασίες ένταξης στην ΕΕ.

Από εκεί και πέρα αρχίζει το παιχνίδι των διαφοροποιήσεων. Για παράδειγμα, ΚΚΕ και ΣΥΝ υποστηρίζουν ότι η σύνθετη ονομασία πρέπει να περιλαμβάνει αυστηρά γεωγραφικό προσδιορισμό, όμως δεν είναι διατεθειμένοι να χαλάσουν τον κόσμο αν το επιθετο που θα συνοδεύει τη λέξη Μακεδονία δεν είναι αυστηρά γεωγραφικού τύπου. Σ' αυτή τη θέση προσχώρησε και το ΠΑΣΟΚ, που ασκεί παραλληλα κριτική στους χειρισμούς της κυβέρνησης, προσπαθώντας να βγάλει τη σχετική πολιτική υπεραξία. Το ΛΑΟΣ επιμένει στην παλιά αδιάλακτη γραμμή, δηλώνοντας ότι δε θέλει επιουθενί τη λέξη Μακεδονία, αλλά κι αυτό δεν είναι διατεθειμένο να χαλάσει τον κόσμο αν υπάρξει μία και μοναδική σύνθετη ονομασία (το συλλαβητήριο που οργάνωσε εντάσσεται στη γραμμή στήριξης της κυβέρνησης, όπως λέει ο Καρατζαφέρης και συμφωνούν τα κυβερνητικά στελέχη, που ρίχνουν το κέντρο βάρους στα κοινά σημεία και όχι στις διαφορετικές αποχρώσεις).

Εξ ορισμού, αυτό το «ενιαίο εθνικό μέτωπο» αποκτά σημασία μεγαλύτερη από το σκοπό γύρω από τον οποίο συγκροτείται. Ειδικά στη συγκυρία μέσα στην οποία διαμορφώνεται. Μια συγκυρία που χαρακτηρίζεται από τη σκληρή νεοφιλελεύθερη επίθεση της κυβέρνησης σε πολλά (για να μην πούμε σε όλα τα) μέτωπα. Εί-

να δυνατόν να υπάρξει εθνική πολιτική σ' αυτές τις συνθήκες; Μια χούφτα καπιταλιστές να ρουφάνε «με το μπουρί» τον ιδρώτα και το αίμα των εργαζόμενων, η νεολαία να εξαθλιώνεται, οι φοιτητές να απειλούνται με την επιβολή του νόμου και της τάξης, οι φτωχοί αγρότες να ξεκληρίζονται και από την άλλη να είμαστε «όλοι μαζί ενωμένοι στον εθνικό στόχο»; Για το κοινοβουλευτικό κομματικό φάσμα είναι.

Οι παλαιότεροι αστοί πολιτικοί συνήθιζαν να λένε στις off the record συζητήσεις τους με δημοσιογράφους, πως τα εθνικά θέματα είναι το καλύτερο φάρμακο για να ξεφεύγει μια κυβέρνηση από μια δύσκολη γι' αυτή συγκυρία. Κι όταν δεν υπάρχουν πρέπει να εφευρισκονται, συμπλήρωναν με νόημα. Αλλωστε, και το σύνταγμα προβλέπει πρόωγη προσφυγή στις κάλπες για «σπουδαίο εθνικό λόγο». Αυτό τον κανόνα ακολούθησε και ο Καραμανλής, που είδε το λεγόμενο «σκοπιανό» (τι λέξη κι αυτή!) σαν μια πρώτη τάξης ευκαιρία για να ξεφύγει από τη δύσκολη θέση που είχε περιέλθει μετά το ξέσπασμα του σκανδάλου Ζαχόπουλου και για να δημιουρ-

Σκηνές απείρου κάλλους στις δυο εθνοφασιστικές συνάξεις της Θεσσαλονίκης. Πιστός στο πνεύμα του καρνάβαλου ο Καρατζαφέρης (που μάζεψε τους πιο πολλούς), μιλούσε περιστοιχιζόμενος από... μασκαράδες ντυμένους αρχαίοι Μακεδόνες, ενώ από κάτω οι συγκεκριμένοι παραληρούσαν: «Δεν θα γίνεις Έλληνας ποτέ, Σκοπιανέ». «Σήμερα βγήκα πιο δυνατός», δήλωσε στους δημοσιογράφους, αποκαλύπτοντας τι είναι αυτό που τον ενδιαφέρει.

Στην άλλη σύναξη είχαμε συνθήματα θρησκευτικής κατανύξης: «Όταν το ράσο γίνεται σημαία, τότε η ειρήνη γίνεται ωραία!» Τους τα χάλασε, όμως ο Ζουράρις (τέως υποψήφιος βουλευτής του ΚΚΕ και ένθερμος υποστηρικτής του από των σπηλών του «Ριζοσπάστη» στις πρόσφατες εκλογές) με όσα είπε για το «ολιγαρχικό τετρακομματικό σύστημα του ψευδοκράτους των Αθηνών». Τότε βρήκε την ευκαιρία ο Πανίκας να αποχωρήσει, διότι δεν άντεχε άλλο να βλέπει τους άλλους να μιλούν στη δική του εκλογική πελατεία κι αυτός να το 'χει βουλωμένο.

γίσει κλίμα που θα τον βοηθήσει να προωθήσει το Ασφαλιστικό. Και βέβαια, γνώριζε εκ των προτέρων ότι θα βρει ανταπόκριση από το υπολοιπο κοινοβουλευτικό δυναμικό. Ουδείς θα έσπαγε το «εθνικό μέτωπο» χάριν των οξυμμένων κοινωνικών προβλημάτων. Ουδείς θα έθετε όρους σχετιζόμενους με την οικονομική και κοινωνική πολιτική. Ετσι και έγινε. Ούτε σε επίπεδο προπαγάνδας δεν μίλησαν για κοινωνικά προβλήματα. Ούτε καν για το Ασφαλιστικό. Εσπευσαν να προσφέρουν τον οβολό τους στη διαμόρφωση της εξωτερικής πολιτικής, λες κι αυτή είναι ανεξάρτητη από την εσωτερική.

Επί της ουσίας του θέματος τώρα, ο Καραμανλής είναι ο μεγάλος κερδισμένος. Οχι μόνο γιατί κατάφερε να δημιουργήσει μια εθνική αχλή, η οποία τον βοηθά στο Ασφαλιστικό (όπως και να το κάνουμε, θολώνει το τοπίο. Εστω κι αν δεν είναι ο καθοριστικός παράγοντας, βοηθάει την κυβέρνηση). Αλλά και γιατί σ' αυτό καθαυτό το θέμα κατάφερε να βγάλει προς τα έξω την εικόνα ενός αποφασιστικού πρωθυπουργού, που αντιστέκεται στους Αμερικάνους και δε δέχεται τελεσίγραφα. Παραβλέποντας τις συμβουλές των Μητσοτάκηδων, που ήθελαν άνευ όρων αποδοχή του τελευταίου σχεδίου Νίμιτς, έμεινε στη σκληρή γραμμή του «βέτο». Ετσι, μπορεί ν' «αγοράσει» χρόνο και να μεταφέρει το μπαλάκι των πιέσεων στη μακεδονική πλευρά, η οποία εμφανίζεται σ' αυτή τη φάση να είναι η αδιάλακτη, αφού επί της ουσίας δεν αποδέχεται καμιά από τις ονομασίες που πρότεινε ο Νίμιτς (ούτε με τη φόρμουλα της διπλής ονομασίας).

Ο Καραμανλής απέκρουσε σ' αυτή τη φάση τον εκβιασμό που άσκησε ο γενικός γραμματέας του ΝΑΤΟ Σέφερ, ο οποίος επανέλαβε όσα με προκλητικό τρόπο είχε ανακοινώσει (μιλώντας σε επιλεγμένους δημοσιογράφους) ο αμερικανός πρέσβης: απευθείας διαπραγματεύσεις Αθηνών-Σκοπιών σε επίπεδο πρωθυπουργών ή υπουργών Εξωτερικών, άμεση αναγνώριση Κοσσυφοπέδιου, ενίσχυση της ελληνικής συμμετοχής στον πόλεμο του Αφγανιστάν. Ο Καραμανλής φαίνεται να απάντησε στον Σέφερ ότι ο διάλογος για το όνομα γίνεται στο πλαίσιο του ΟΗΕ (μεσολάβηση Νίμιτς), ότι η Ελλάδα έχει πρωτοστατήσει στην υιοθέτηση από την ΕΕ του σχε-

δίου Αχτισάρι για το Κοσσυφοπέδιο και για την αποστολή της αστυνομικοδικαστικής δύναμης (EULEX), ενώ για το Αφγανιστάν τα όρια της ελληνικής εμπλοκής έχουν εξαντληθεί και δε μπορεί ούτε ελικόπτερα να στείλει ούτε να δώσει έγκριση για τη συμμετοχή του ελληνικού σώματος σε επιχειρήσεις εκτός Καμπούλ (το τελευταίο που θα ήθελε στη διάρκεια της θητείας του είναι να δει κάποιο φέρετρο να καταφτάνει τυλιγμένο με τη γαλανόλευκη).

Στην Ουάσιγκτον προφανώς αντιλήφθηκαν ότι ο Καραμανλής, διάγοντας μια δύσκολη για την κυβέρνησή του συγκυρία, δεν έχει περιθώρια για άλλες υποχωρήσεις. Βάλλεται από τ' αριστερά, λόγω της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής της κυβέρνησής του, αν αρχίσει να βάλλεται και από τα δεξιά, κατηγορούμενος για «ενδοτισμό» και «απεμπόληση εθνικών δικαιών», θα κινδυνεύσει να χάσει πρόωρα την εξουσία. Γι' αυτό και αποφάσισαν να επανασχεδιάσουν την τακτική τους, μεταφέροντας τις πιέσεις προς τη μακεδονική πλευρά. Αυτό φάνηκε από το ξαφνικό ταξίδι Νίμιτς σε Μακεδονία και Ελλάδα, προκειμένου να εξασφαλίσει ρητές διαβεβαιώσεις των δυο κυβερνήσεων για συνέχιση της διαδικασίας, αλλά και από τις δηλώσεις που έκανε στην έδρα του ΝΑΤΟ στις Βρυξέλλες ο εκπρόσωπος της ιμπεριαλιστικής συμμαχίας. «Η Ελλάδα έχει καταστήσει σαφές ότι επιθυμεί να βρεθεί λύση και ότι θα συμμετάσχει στις διαπραγματεύσεις με ανοιχτό μυαλό, κάτι το οποίο ελπίζουμε να πράξει και η κυβέρνηση των Σκοπιών», ανέφερε ο Τζ.Απατουράι, πραγματοποιώντας ένα απρόσμενο άνοιγμα προς την Αθήνα.

Υπάρχει περίπτωση να βρεθεί συμβιβαστική λύση στον ένα μήνα που απομένει μέχρι τη σύνοδο κορυφής του ΝΑΤΟ στο Βουκουρέστι; Δύσκολο να το πει κανείς, αλλά και δύσκολο να το αποκλείσει. Οι Αμερικάνοι, πάντως, δουλεύουν πυρετωδώς τις εναλλακτικές λύσεις, που είναι η παράκαμψη του ελληνικού «βέτο» με κάποιο κόλπο «κράτους παρατηρητή» και η αναβολή για ένα χρόνο της ένταξης στο ΝΑΤΟ Αλβανίας και Μακεδονίας. Οποια κι αν είναι η εξέλιξη, εκείνο που έχει σημασία είναι η μαζική υποστήριξη από τον ελληνικό λαό μιας άδικης υπόθεσης και η χρησιμοποίηση του ΝΑΤΟ ως μοχλού πίεσης.

■ Κινητοποιήσεις για ένταξη στα ΒΑΕ

Παραδείγματα για μίμηση

Οι μηχανοδηγοί του μετρό πραγματοποιούν απεργιακές κινητοποιήσεις με αίτημα την ένταξή τους στα βάρεια και ανθυγιεινά (ΒΑΕ).

Οι κούριερ, ντελιβεράδες, εξωτερικοί υπάλληλοι οργανώνουν κινητοποίηση με αίτημα την ένταξή τους στα ΒΑΕ.

Ποιος μπορεί να πει ότι το αίτημά τους δεν είναι δίκαιο; Ποιος μπορεί να πει ότι σωστά ανήκουν στα ΒΑΕ οι μηχανοδηγοί του ΟΣΕ και του ΗΣΑΠ, αλλά δεν πρέπει να ανήκουν στα ΒΑΕ οι μηχανοδηγοί του μετρό; Η μόνη διαφορά με τους συναδέλφους τους των άλλων εταιριών είναι πως όταν αυτοί άρχισαν να εργάζονται οι επιτροπές κρίσης για την ένταξη στα ΒΑΕ είχαν καταργηθεί και ο δρόμος για ένταξη νέων επαγγελματιών και χώρων εργασίας είχε κλείσει. Τα ίδια (και μάλιστα στο πολλαπλάσιο) ισχύουν για τους εργάτες που οργώνουν τους δρόμους με τα μηχανάκια, με βροχή, με κρύο, με καύσωνα, αντιμετωπίζοντας καθημερινά μύριους κινδύνους και πληρώνοντας βαρύ τίμημα σε τροχαία «ατυχήματα».

Πέρα από το δίκαιο του αιτήματος των δυο κλάδων, όμως, οι κινητοποιήσεις που κάνουν αποκτούν και μια άλλη, ξεχωριστή σημασία. Είναι κινητοποιήσεις διεκδικητικές-επιθετικές και όχι αμυντικές-κακομοιρικές. Δείχνουν ένα κομμάτι της εργατικής τάξης που δεν περιμένει μοιρολατρικά την επόμενη επίθεση της κυβέρνησης, για να δώσει έναν αγώνα οπισθοφυλακών, στο τέλος του οποίου θα έχει χάσει κάποια ακόμα ασφαλιστικά δικαιώματα, αλλά θέτει αιτήματα που ξεκινούν από τις ανάγκες του και τα διεκδικεί.

Αυτό θα έπρεπε να γίνει παράδειγμα για μίμηση απ' όλους τους εργαζόμενους. Οχι μόνο για τα ειδικά αιτήματα κάθε κλάδου, αλλά και για τα γενικά εργατικά αιτήματα. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι το ασφαλιστικό σύστημα, έτσι όπως ήταν διαμορφωμένο στα τέλη της δεκαετίας του '80, διαμορφώθηκε μέσα από μακρούς διεκδικητικούς αγώνες. Τίποτα δε χαρίστηκε, όλα κατακτήθηκαν. Εκτοτε, αρχής γενομένης από το 1990, μόνο απώλειες καταγράφονται. Οχι απώλειες ασήμαντες, αλλά απώλειες βασικών ασφαλιστικών δικαιωμάτων. Αυτή η συνεχής υποχωρητική πορεία, αυτή η αλυσίδα των ηττών πρέπει να τερματιστεί και γι' αυτό αποκτούν ξεχωριστή σημασία αγώνες που θέτουν αιτήματα και δεν περιορίζονται στο «να μην περάσει».

■ «Εκτός των Τειχών»

Δυνατά στην απεργία Το δίκιο είναι με το μέρος μας Όλα για να κερδίσουμε

Το χτύπημα του κλαδικού-συντεχνιακού κατακερματισμού, που σπάει την απαραίτητη ταξική ενότητα όλων των εργαζόμενων και αποδυναμώνει το μέτωπο ενάντια στην αντιασφαλιστική επίθεση και την ανάγκη συντονισμού των

κλάδων που μπορούν να λειτουργήσουν ως αχμή του δόρατος ολόκληρης της εργατικής τάξης αναδεικνύει σε προκήρυξή της η ταξική συσπείρωση «Εκτός των Τειχών», ενόψει της απεργίας των εργαζόμενων στους ΟΤΑ.

Συναδέλφισσα-συνάδελφε

Αύριο Παρασκευή 7 Μαρτίου ξεκινάει η απεργιακή κινητοποίηση του κλάδου. Παρασκευή 7 Μάρτη απεργία, Σάββατο 8, Κυριακή 9, Καθαρά Δευτέρα 10 αποχή από την εργασία, Τρίτη 11, Τετάρτη 12 απεργία. Η απεργία όπως την καθόρισε η πλειοψηφία της διοίκησης της Ομοσπονδίας έχει αίτημα αιχμής την αποτροπή της κατάργησης των ΤΑΔΚΥ-ΤΥΔΚΥ που σχεδιάζει η κυβέρνηση με την ενοποίηση των ταμείων. Υπάρχει αναλυτική ενημέρωση για τις απώλειες που θα έχουν μόνο στον τομέα των παροχών οι ασφαλισμένοι στο ΤΥΔΚΥ. Οι παροχές του οποίου πρέπει να σημειώσουμε απέχουν πολύ από αυτές που θα έπρεπε να είναι. Φανταστείτε τι έχει να γίνει με την ενοποίηση. Είναι πλέον εύκολα κατανοητό και στον πιο «καλοπροαίρετο» προς τις κυβερνήσεις και το σύστημα εργαζόμενο, ότι όλοι οι αντιασφαλιστικοί νόμοι έχουν στόχο τον πλήρη εξου-

τελισμό της περιθάλψης και της σύνταξης. Όλοι να πάνε προς το ΙΚΑ και όλοι μαζί ακόμα χειρότερα.

Η νέα αντιασφαλιστική επίθεση έχει δύο άξονες:

1. Συγχωνεύσεις όλων των Ταμείων κύριας και επικουρικής σύνταξης, καθώς και των κλάδων υγείας σε μια μικρή ομάδα υπερταμείων.

2. Για τους ασφαλισμένους στο ΙΚΑ, αυξήσεις όλων των ορίων ηλικίας που είναι κάτω από τα 65, με στόχο να επιτευχθεί μια γενική αύξηση του μέσου όρου συνταξιοδότησης.

Στην απεργιακή συγκέντρωση της 28 Φλεβάρη η Φάνη-Χάλη Πετραλιά δήλωσε στην αντιπροσωπεία που την επισκέφτηκε, ότι η ενοποίηση γίνεται για το καλό μας. Τόσο χάλια. Και μεις κοιτάμε!!!

Όλη η ιστορία είναι για άλλη μια φορά: Η αύξηση των ορίων ηλικίας που σημαίνει κατάργηση του δικαιώματος της σύνταξης, δουλειά μέχρι το θάνατο. Να ξαναφορτώσουν τα ελλείμματα που τα αφεντικά και το κράτος δημιουργούν ακόμα περισσότερο στις πλάτες μας. Γι' αυτό έχουν βάλει στο μάτι τα 64,5 εκατομμύρια ευρώ πλεόνασμα του ΤΑΔΚΥ. Γι' αυτό έχουν βάλει στο μάτι τα πλεονάσματα των άλλων Ταμείων.

Λένε ότι στην εποχή μας οι λέξεις έχουν χάσει το περιεχόμενό τους. Στην αντιασφαλιστική επίθεση της κυβέρνησης του σεμνού και ταπεινού ψεύτη – θυμάστε τα τρία προεκλογικά δεν: δεν θα αυξηθούν τα όρια ηλικίας, δεν θα μειωθούν οι συντάξεις, δεν θα αυξηθούν οι εισφορές – ξεφτιλίζεται και η έννοια της ισότητας. Η ισότητα από αίτημα και στόχος για να απολαμβάνουν οι εργαζόμενοι όλο και περισσότερο από τον πλούτο που παράγουν, για να καταργηθεί η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, για να καταργηθεί η ταξική διαίρεση μεταξύ πλούσιων και φτωχών, μετατρέπεται σε ισότητα στην εξαθλίωση στην κατάργηση κάθε δικαιώματος. Την ίδια στιγμή που

τα πλούτη είναι αμόθητα. Την ίδια στιγμή που τα παιδιά των εργαζόμενων, τα παιδιά μας, ψάχνουν απεγνωσμένα για ένα μεροκάματο και πολλές φορές αυτό το βρίσκουν στο σύγχρονο δουλμπόριο που λέγεται προγράμματα stage, για 500 ευρώ το μήνα χωρίς ασφάλιση. Κατά τα άλλα η κυβέρνηση κάνει τη «μεταρρύθμιση» για τη νέα γενιά. Να μας διασπάσουν θέλουν. Και μεις καθόμαστε και τους κοιτάμε;;;

Για μας το ζητούμενο δεν μπορεί παρά να είναι ασφάλιση και περιθάλψη που να καλύπτει όλες τις ανάγκες μας, χωρίς την παραμικρή επιβάρυνση, για όλους τους εργαζόμενους χωρίς κανένα διαχωρισμό (παλιός - νέος, εργαζόμενος – άνεργος, «δημόσιος» - «ιδιωτικός», έλληνας – ξένος, κ.λπ.). Οι μόνοι διαχωρισμοί που θέλουμε και πρέπει να συνεχίσουν να υπάρχουν είναι αυτοί που αφορούν τις εργαζόμενες γυναίκες (διπλά και τριπλά καταπιεσμένες στον καπιταλισμό) και τους εργαζόμενους στις βαριές και ανθυγιεινές εργασίες. Και όπως είναι γνωστό η κυβέρνηση έχει βάλει στο μάτι με μανία αυτές τις δυο κατηγορίες. Να ξαναπούμε τι τους κοιτάμε;;;

Η απεργία λοιπόν της ΠΟΕ-ΟΤΑ έχει πολύ μεγάλη σημασία, πολύ μεγάλη αξία. Οχι μόνο για την υπεράσπιση των ΤΑΔΚΥ-ΤΥΔΚΥ – που και αυτό έχει σημαντική σημασία – αλλά και τη συνολική μάχη ενάντια στην αντιασφαλιστική επίθεση. Γιατί, όπως είπαμε, ένας από τους δύο βασικούς της πυλώνες είναι η ενοποίηση των Ταμείων. Γι' αυτό όλοι μας πρέπει να μπούμε στη μάχη με αξίωση από τον εαυτό μας, το σύλλογο και την ομοσπονδία, για το καλύτερο που μπορούμε να κάνουμε. Εμείς από την πλευρά μας, ξεπερνώντας αναστολές, ότι έτσι και αλλιώς θα περάσει (τίποτα δεν θα περάσει αν παλέψουμε), ότι εμάς δεν μας πιάνει (και αν δεν «πιάνει» ελαχιστότατους πιάνει τα παιδιά μας και είναι χειρότερο) κ.λπ. κ.λπ., το μόνο που πρέπει να σκε-

φτόμαστε είναι πώς θα έχει μεγαλύτερη επιτυχία και άρα αποτελεσματικότητα η απεργία. Μέσα από αυτό το πρίσμα της όσο γίνεται πιο ενεργούς συμμετοχής, πρέπει να δούμε την παρουσία μας στις συγκεντρώσεις, στις περιφρουρήσεις, στην απεργιακή επιτροπή. Είμαστε απεργοί, ενεργητικοί εργαζόμενοι και έτσι πρέπει να δούμε τη συμμετοχή μας στην απεργία. Δεν είμαστε ούτε αγόμενοι και φερόμενοι, ούτε πρόβατα που μας πάνε και μας φέρνουν όπου θέλουνε.

Μέσα από αυτό το πρίσμα πρέπει να δυναμώσουμε την πίεσή μας προς το ΔΣ για να πάρει τις καλύτερες δυνατές αποφάσεις και κυρίως να τις υλοποιήσει. Με κύριο μέτωπο στην επιτυχία της απεργίας μπορεί να την χρησιμοποιήσει ως πίεση προς τη διοίκηση για δρομολόγηση λύσεων σε σοβαρά θέματα που μας απασχολούν στο Δήμο (π.χ. Δημοτικές επιχειρήσεις).

Το κυριότερο απ' όλα είναι να υποχρεωθεί η ομοσπονδία όχι μόνο να μη κάνει εύκολα πίσω, αλλά να αναγκαστεί να συντονίσει τη δράση της με άλλες ομοσπονδίες που έχουν δύναμη, όπως η ΔΕΗ, για να μη περάσει η νέα αντιασφαλιστική επίθεση. Ετσι θα ανοίξει ο δρόμος για την κατάργηση των αντιασφαλιστικών νόμων Σιούφα και Ρέππα, για την ασφάλιση και την περίθαλψη που δικαιούμαστε ως εργαζόμενοι.

**ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑ
ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ
ΑΜΕΣΟΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ
ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ
ΝΑ ΜΗ ΠΕΡΑΣΕΙ ΤΟ ΝΕΟ
ΑΝΤΙΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ
ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΟΥΝ ΟΙ
ΑΝΤΙΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΙ
ΝΟΜΟΙ ΣΙΟΥΦΑ ΚΑΙ
ΡΕΠΠΑ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ
ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ
ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΟΥΝ ΟΙ
ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟ
ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΥΣ**

Εκτός των Τειχών

Ιδού η ιδιωτική ασφάλιση

Την ειδηση αλιεύσαμε από τον «Κόσμο του Επενδυτή». Η Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων επέβαλε πρόστιμο 60.000 ευρώ σε ασφαλιστική εταιρία, η οποία αρνήθηκε να συνάψει ασφάλιση ζωής με πελάτη, προβαίνοντας σε παράνομη επεξεργασία προσωπικών δεδομένων. Ο πελάτης συμπλήρωσε το ερωτηματολόγιο που του έδωσαν όταν ζήτησε να υπογράψει συμβόλαιο απαντώντας ότι απαλλάχτηκε από το στρατό επειδή κρίθηκε ακατάλληλος 15. Του ζήτησαν το απολυτήριο και το πήγε. Πέρασαν δυο μήνες και όταν θέλησε να ενημερωθεί τι γίνεται με το ασφαλιστήριο του, υπάλληλος της εταιρίας τον ενημέρωσε προφορικά ότι δεν τον ασφαλίζουν γιατί είναι ομοφυλόφιλος! Ζήτησε έγγραφη απάντηση και του έστειλαν επιστολή που έγραφε: «Με λύπη σας πληροφορούμε ότι δεν μπορούμε να προβούμε στη

σύνταξη της ασφάλισης. Σας ενημερώνουμε επιπλέον ότι η απόφασή μας αυτή στηρίζεται σε ιατρικά και στατιστικά δεδομένα καθώς και στην πάγια τακτική που ακολουθεί η εταιρία μας σε ανάλογες περιπτώσεις».

Ενδιαφέρον, όμως, έχει και η απόφαση της Αρχής, η οποία αποφανίνεται ότι «ασφαλή συμπεράσματα -λαμβάνοντας υπόψη και ενδεχόμενα ιατρικά και στατιστικά δεδομένα- για την κατάσταση της υγείας του προσφεύγοντος μπορούσαν να εξαχθούν μόνο από τα πορίσματα κατάλληλων ιατρικών εξετάσεων, στις οποίες, όμως, ο προσφεύγων δεν υπεβλήθη».

Η παραβίαση των προσωπικών δεδομένων του συγκεκριμένου πολίτη είναι η μια πλευρά αυτής της δυσώδους ιστορίας. Η άλλη πλευρά είναι η λογική που διαπνέει την ιδιωτική ασφάλιση. Η λογική της κατάταξης των «ασφαλισμένων» της σε ομάδες κινδύνου

και η άρνηση συμβολαίων σε εκείνους που κρίνονται υψηλού κινδύνου. Μια λογική που η Αρχή ουδόλως αμφισβητεί, αφού δέχεται ότι ο πελάτης μπορεί να υποβάλλεται σε ιατρικές εξετάσεις, για να κρίνει η ασφαλιστική εταιρία αν τη συμφέρει να τον ασφαλίσει ή όχι.

Αυτή είναι η ιδιωτική ασφάλιση. Μια μπίζνα με σκοπό το κέρδος. Αυτή τη μπίζνα ενισχύουν οι κυβερνήσεις (γράφουμε στο προηγούμενο φύλλο για τα νέα κίνητρα που τους υποσχέθηκε ο Αλογοσκούφης). Μια μπίζνα στον αντίποδα της κοινωνικής ασφάλισης, η οποία ακόμα και στη χειρότερη εκδοχή της δε χωρίζει τους εργαζόμενους σε υγιείς και αρρωσταρήδες, δε μετράει το ατομικό προσδόκιμο επιβίωσης, αλλά τους ασφαλίσει όλους, υλοποιώντας έτσι (με όλες τις ανακολουθίες που τη χαρακτηρίζουν) μια πλευρά της αλληλεγγύης ανάμεσα στους εργαζόμενους.

Να πέσουν οι διακόπτες, να νεκρώσει η χώρα

Η λύσσα που βγάζουν τα φιλοκυβερνητικά (και όχι μόνο) ΜΜΕ ενάντια στους απεργούς της ΔΕΗ και της Τράπεζας της Ελλάδας (από βδομάδα την ίδια λύσσα θα βγάζουν και για τους απεργούς των Δήμων, όταν θα πλημμυρίσουν οι δρόμοι στο σκουπίδι) ως αποτέλεσμα το μπουσουλά μας. Μας έδειξαν που πονάει η κυβέρνηση, που πονάει το σύστημα.

Τι δεν είπε το στόμα τους, τι δεν έγραψε η πένα τους. «Κοινωνικά ανέλιγτους που χάνουν το δίκιο τους», ανέβαζαν τους απεργούς της ΔΕΗ, «ανεύθυνους που αμαύρωσαν τη διεθνή εικόνα της χώρας και την κατάντησαν σαν την Αλβανία του Εμβέρ Χότζα», κατέβαζαν τους απεργούς της ΤτΕ. Μέχρι και για «μίσος κατά της πατρίδας τους» κατηγορήσε τους απεργούς της ΔΕΗ ο αρχι-ρουφιάνος του ΣΚΑΙ.

Ο... στοχαστικός πρόεδρος του ΣΕΒ Δ. Δασκαλόπουλος εγκατέλειψε το μελίχιο ύφος του και μίλησε για «ακραίες συμπεριφορές και πρακτικές (που) δεν αποτελούν λύση». Και ο Καραμανλής, με ύφος χιλίων πηθήκων, μίλησε για «ειδικότερα συμφέροντα» που αντιδρούν «με αυθαίρετους και παράνομους τρόπους», που «εκμεταλλεύονται την προνομιακή δυνατότητά τους να ταλαιπωρούν το κοινωνικό σύν-

λο» και που «τιμωρούν έτσι το κοινωνικό σύνολο για να αποτρέψουν τις αλλαγές που θα ωφελήσουν τους πολλούς». Στο τέλος, με μουσολινικό ύφος, απεφάνθη: «Η μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος δεν θα σταματήσει γιατί λίγοι και προνομιούχοι λειτουργούν ως κατεστημένο».

Να ο δρόμος, μας τον δείχνουν μόνοι τους. Μας δείχνουν που πονάνε, πότε πονάνε. Ας ρίξουν όσες 24ωρες τουφεκικές θέλουν η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ. Ας κάνει όσα συλλαλητήρια θέλει το ΠΑΜΕ. Ας γίνουν όσοι περιπάτοι Πεδίο Αρεώς - Σύνταγμα. Μια κυβέρνηση που αποφάσισε να προωθήσει για ψήφιση ένα αντεργατικό νομοσχέδιο ξέρεי πως θα έχει πολιτικό κόστος. Επομένως, αν απέναντί της έχει μόνο αυτό, δεν έχει κανένα λόγο να κάνει πίσω.

Μια κυβέρνηση, όμως, που βλέπει τα ζωτικά κέντρα της οικονομικής και κοινωνικής ζωής να πλήττονται πονάει. Πονάει, γιατί πονάνε οι καπιταλιστές, τα συμφέροντα των οποίων εκπροσωπεί. Τότε κόβεται ο τσαμπουκάς της. Τότε αναγκάζεται να κάνει πίσω.

Σε ένα πράγμα ποντάρει η κυβέρνηση: στην ηττοπάθεια. Γι' αυτό ο Καραμανλής, καλός στην υποκριτική, αποπνέει αποφασιστικότητα και

τσαμπουκά. Γι' αυτό έπιασαν δουλειά τα δικαστήρια κηρύσσοντας παράνομες και καταχρηστικές τις απεργίες. Θέλουν να περάσουν την ιδέα της αναποτελεσματικότητας κάθε αγώνα.

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία δεν κάνει τίποτα για ν' απαντήσει. Η ΓΣΕΕ καθόρισε τη μορφή του αγώνα εδώ και δυο βδομάδες! Μια 24ωρη απεργία τη μέρα που το νομοσχέδιο θα αρχίσει να συζητιέται στη Βουλή και ένα συλλαλητήριο τη μέρα που θα ψηφίζεται. Οι ομοσπονδίες κλάδων αιχμής (ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ, ΠΟΕ-ΟΤΕ) επιμένουν στη συνεχιζόμενη αντίληψη «να εξαιρεθούμε», αρνούμενες να διευρύνουν το πλαίσιο του αγώνα με βασικά αιτήματα που εκφράζουν όλη την εργατική τάξη. Πρόκειται για αντίληψη που, εκτός των άλλων, διευκολύνει την κυβέρνηση στη κατασκευοφάντηση των εργαζόμενων αυτών των κλάδων και στην καλλιέργεια τάσεων «κοινωνικού αυτοματισμού».

Οι εργαζόμενοι πρέπει να δώσουν αυτή τη μάχη ενωμένοι σαν μια γροθιά. Χωρίς συντηχιακό κατακερματισμό, αλλά με κοινά αιτήματα:

– Να αποσυρθεί το νομοσχέδιο της κυβέρνησης.

– Να καταργηθούν οι αντισφαλιστικοί νόμοι της περιόδου 1990-2007.

– Να επιστραφούν στα Ταμεία τα κλεμμένα αποθεματικά τους.

– Μείωση όλων των ορίων ηλικίας κατά 5 χρόνια.

– Επέκταση των ΒΑΕ, να επαναλειτουργήσουν οι επιτροπές κρίσης.

– Καμιά σύνταξη μικρότερη από 1.120 ευρώ.

– Δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για όλους.

– Κατάργηση της εργατικής εισφοράς - να πληρώσουν οι καπιταλιστές και το κράτος τους για πλήρη ασφάλιση όλων των εργαζόμενων.

Οι κλάδοι με τη μεγάλη «δύναμη πυρός» πρέπει να μπουν μπροστά, διακηρύσσοντας ότι το πλαίσιο τους δεν είναι κλαδικό, αλλά το πλαίσιο ολόκληρης της εργατικής τάξης, και όλοι οι υπόλοιποι να συσπειρωθούν γύρω τους.

Αν πέσουν όλοι οι διακόπτες, αν νεκρώσει η χώρα, αν οι καπιταλιστές αρχίσουν να πληρώνουν βαρύ κόστος, η αδιαλλαξία της κυβέρνησης θα καμφθεί και μια καινούργια, καλύτερη μέρα θα ξημερώσει για όλους τους εργαζόμενους.

Blitz krieg (πόλεμος αστραπή).

Την τακτική των ναζί μεταφέρει στο κοινωνικό πεδίο η κυβέρνηση Καραμανλή, προσπαθώντας να κάνει νόμο του ελληνικού κράτους το νομοσχέδιο για το Ασφαλιστικό. Ένα νομοσχέδιο 154 άρθρων, που απλώνεται σε 226 δακτυλογραφημένες σελίδες (χώρα η εισηγητική έκθεση) και περιλαμβάνει άπειρες λεπτομέρειες, έχει πίσω του πολλούς μήνες δουλειάς. Είναι σίγουρο ότι η ομάδα (ή μάλλον οι ομάδες) που το επεξεργάστηκαν ξεκίνησαν πριν τις εκλογές του περασμένου Σεπτεμβρίου. Και όμως, όλους αυτούς τους μήνες, η κυβέρνηση απαξίωσε να ενημερώσει συγκεκριμένα για τις διατάξεις του αυτούς που καλούσε σε θεσμικό διάλογο.

Ένας νόμος-πλαίσιο, που αλλάζει άρδην το τοπίο στην Ασφάλιση, προωθείται για ψήφιση στη Βουλή με διαδικασίες εξπρές, χωρίς να δοθεί σε μια προσοχιακή διαδικασία δημόσια διαβούλευση. Περιττεύει να θυμίσουμε ότι σε όλες τις μέχρι τώρα φάσεις που παρουσιάστηκαν σαν «διάλογος» οι εκπρόσωποι της κυβέρνησης (Μαγγίνας, Πετραλιά, Αλογοσκούφης) δεν παρουσίασαν ούτε μία σελίδα από το νομοσχέδιο επεξεργασμένο νομοσχέδιο. Ο πρόεδρος της Βουλής Δ. Σιούφας όρισε ως πρώτη μέρα συνεδρίασης της αρμόδιας κοινοβουλευτικής επιτροπής την ερχόμενη Τρίτη. Ούτε να το διαβάσουν δεν προλαβαίνουν οι βουλευτές, πόσο μάλλον να το μελετήσουν, να το επεξεργαστούν, να κάνουν τις συγκρίσεις κάθε άρθρου του με τα όσα ίσχυαν ως τώρα. Μιλάμε για ευτελισμό της κοινοβουλευτικής διαδικασίας, που τον σημειώνουμε γιατί είναι δηλωτικός της κυβερνητικής πρόθεσης για ένα «πόλεμο λίγων ημερών», στη διάρκεια των οποίων ευελπιστεί ότι θα κατατροπώσει το εργατικό κίνημα.

■ Με δικτατορικό τρόπο και διαδικασία εξπρές το Ασφαλιστικό

Σάρωμα κατακτήσεων, άνοιγμα νέου κύκλου ανατροπών

■ Εξίσωση προς τα κάτω

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο έχει σαν σκοπό να αλλάξει εντελώς την οργάνωση του ασφαλιστικού συστήματος, για ν' ανοίξει το δρόμο προς την εξίσωση προς τα κάτω. Παρά την κυβερνητική προπαγάνδα, οι συγχωνεύσεις ταμείων και κλάδων γίνονται με λογική καθαρά λογιστική. Ιδού το παράδειγμα ενός μικρού Ταμείου, χαρακτηριστικό για τη φιλοσοφία του νομοσχεδίου. Οι αναβάτες και προπονητές του Ιππόδρομου, που ασφαλιζόνταν στο ΤΠΕΑΠΙ, πλέον θα ασφαλιζονται για κύρια σύνταξη στον ΟΑΕΕ (με εμπόρους και επαγγελματίες), για επικουρική στο ΕΤΕΑΜ (με τους μισθωτούς εργαζόμενους) και για περιθαλψή στο ΙΚΑ. Η πλάκα είναι πως δημιουργείται και νέος κλάδος επικουρικής ασφάλισης στον ΟΑΕΕ. Όμως, οι αναβάτες και προπονητές θα είναι ως προς την κύρια σύνταξη αυταπασχολούμενοι και ως προς την επικουρική και την περιθαλψή μισθωτοί!

Ενώ υποτίθεται ότι συγχωνεύουν όλα τα επικουρικά των μισθωτών (πλην ΔΕΚΟ-Τραπεζών) στο ΕΤΕΑΜ, δημιουργούν ταυτόχρονα το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Ιδιωτικού Τομέα (ένα δεύτερο, μικρότερο ΕΤΕΑΜ, δηλαδή), στο οποίο συγχωνεύουν μια σειρά μικρά επικουρικά ταμεία, χωρίς αυτά να ανήκουν σε ομοειδείς κλάδους (ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί, εμποροϋπάλληλοι, υπάλληλοι πετρελαιοειδών, οι-

νοποιούς και ζυθοποιούς, ναυτικοί και τουριστικοί πράκτορες κ.ά.)! Με την ίδια ακριβώς λογική φτιάχνουν και ένα Ταμείο Πρόνοιας Ιδιωτικού Τομέα, συγχωνεύοντας σ' αυτό κάποια Ταμεία που έδιναν εφάπαξ.

Ο στόχος είναι προφανής. Να ανακατέψουν ελλείμματα με πλεονάσματα, να απαλλαγούν οι καπιταλιστές από τις υποχρεώσεις τους έναντι των Ταμείων και στο όχι μακρινό μέλλον ν' αρχίσει το πετσόκομμα των συντάξεων και η εξίσωση προς τα κάτω (και από τα χαμηλότερα σημερινά επίπεδα). Πρέπει να είναι εξαιρετικά αφελείς κάποιος για να πιστέψει τις σημερινές υποσχέσεις περί διατήρησης του επιπέδου των παροχών. Αρκεί να αναφέρουμε ένα μόνο παράδειγμα: Στην αρχή κιόλας του νομοσχεδίου (άρθ. 2 παρ. 3) προβλέπεται η μείωση των ασφαλιστικών εισφορών των συγχωνευόμενων στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Ταμείων (ΗΣΑΠ, ΕΤΕ, ΤτΕ, ΟΤΕ-ΕΛΤΑ-ΟΣΕ, ΕΤΒΑ), ώστε να φτάσουν στο επίπεδο των εισφορών του ΙΚΑ. Είναι δυνατόν να διατηρηθεί το σημερινό επίπεδο των συντάξεων με μείωση εισφορών;

Ένα ακόμη παράδειγμα: Στο άρθ. 53 παρ. 6 προβλέπεται ότι το ΙΚΑ υποχρεούται να αποδώσει στο ΕΤΕΑΜ «το οφειλόμενο μέχρι 31.12.07 ποσό, το οποίο ανέρχεται σε 2,507 δισ. ευρώ» (και μάλιστα σε 15 ετήσιες ισόποσες δόσεις με πρώτη το Δεκέμβριο του 2008). Όπως έχουμε γράψει κατ' επανάληψη, το ποσό που αρπάχτηκε από το

ΕΤΕΑΜ για να καλυφθούν ελλείμματα του ΙΚΑ (τα οποία θα έπρεπε να καλύψει το κράτος) ξεπερνά τα 5,5 δισ. ευρώ. Αρκεί να αναφέρουμε ότι ο βρετανικός αναλογιστικός οίκος Government Actuaries, που τον κάλεσε η κυβέρνηση Σημίτη για να κάνει μελέτη για το ΕΤΕΑΜ, είχε υπολογίσει την οφειλή του ΙΚΑ μέχρι τέλους 1996 σε 3,7 δισ. ευρώ! Έτσι ληστεύονται τα αποθεματικά, έτσι θα γίνει και από εδώ και πέρα η... ευγενής ανάμιξη ελλειμμάτων και πλεονασμάτων, ώστε να εξαφανιστούν τα αποθεματικά.

Άλλο παράδειγμα: Συγχωνεύουν τον ΟΑΠ-ΔΕΗ, το ΤΑΠ-ΟΤΕ κ.λπ. στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και την ίδια στιγμή φτιάχνουν το Ταμείο Ασφάλισης Υπαλλήλων Τραπεζών και Επιχειρήσεων Κοινής Ωφελείας, με κλάδους επικουρικής ασφάλισης, πρόνοιας και υγείας! Δηλαδή, ο ΔΕΗτζής, ο ΟΤΕτζής κ.ά. θα παίρνουν κύρια σύνταξη από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και επικουρική από το ΤΑΥΤΕΚΩ! Για ποιο λόγο γίνεται αυτό; Για να «φραγθούν» τα αποθεματικά του ΟΑΠ-ΔΕΗ (που τα είχαν υποεκτιμήσει δραστηκρότατα όταν έφτιαξαν τον Οργανισμό), συγχωνευόμενα με τα ελλείμματα Ταμείων όπως π.χ. το ΤΑΠ-ΟΤΕ. Αν ήταν συνεπείς σ' αυτό που παρουσίαζαν ως φιλοσοφία τους, θα έπρεπε η συγχώνευση να είναι πλήρης (κύρια, επικουρική, εφάπαξ, περιθαλψή). Όμως, άλλος είναι ο στόχος τους και όχι αυτά που λένε για προπαγάνδα. Η κατεύθυνση

που έχουν φαίνεται σε μια λεπτομέρεια: το άρθ. 83 παρ. 3 προβλέπει ότι με υπουργική απόφαση καθορίζεται «Ενιαίος Κανονισμός Προχών Υγείας σε είδος και σε χρήμα» για το ΤΑΥΤΕΚΩ. Σε επόμενη φάση θα έχουμε και ενιαίο κανονισμό παροχών σύνταξης. Απλά να ωριμάσει λίγο, με την εξαφάνιση των συγχωνευμένων αποθεματικών.

Να σημειώσουμε ακόμη, ότι στο επικουρικό των δημόσιων υπαλλήλων συγχωνεύονται το ΤΕΑΠΟΚΑ και το ΤΑΔΚΥ και στο αντίστοιχο ταμείο πρόνοιας (ΤΠΔΥ) όσα ταμεία πρόνοιας είχαν μείνει ανεξάρτητα. Σε λίγους μήνες θα έρθει και η άλλη μεγάλη ανατροπή, με τη δημιουργία Ταμείου Ασφάλισης Δημοσίων Υπαλλήλων, που θ' ανοίξει το δρόμο για συνεχείς μειώσεις των κύριων συντάξεων (σήμερα οι δημόσιοι υπάλληλοι έχουν «ασφάλιση στον εργοδότη»).

■ Αυξήσεις ορίων ηλικίας

Υλοποιώντας τη... δέσμευσή του ότι «δεν αυξάνονται τα όρια ηλικίας», η οποία μόλις πριν από δυο εβδομάδες έγινε «δεν αυξάνονται τα γενικά όρια ηλικίας», ο Καραμανλής «περιλαβαίνει» όλα τα όρια ηλικίας που είναι κάτω από τα 65, με στόχο να δώσει μια γενική ώθηση προς τα πάνω στο μέσο όρο της ηλικίας εξόδου στη σύνταξη. Πριν δούμε αναλυτικά τι ακριβώς αλλάζει, πρέπει να κάνουμε μια σημαντική παρατήρηση γενικής σημασίας.

Όταν ψηφιζόταν ο νόμος Σιούφα, η τότε κυβέρνηση της ΝΔ χώρισε τους εργαζόμενους σε τρεις κατηγορίες, ανάλογα με το χρόνο εισόδου τους στην ασφάλιση: πριν το 1982, μεταξύ 1983 και 1992, μετά το 1992. Η τρίτη κατηγορία, οι νέοι τότε εργαζόμενοι, δέχτηκαν τα μεγαλύτερα πλήγματα. Ερχεται τώρα και παραβιάζοντας το συμβόλαιο που (υποτίθεται ότι) είχε συνάψει με τις υπόλοιπες κατηγορίες, ανεβάζει όρια ηλικίας και της δεύτερης κατηγορίας. 16 χρόνια μετά. Τι διδάσκει αυτό; Ότι κανένας εργαζόμενος δεν πρέπει να δίνει πίστη στις υποσχέσεις των κυβερνήσεων και να σκέφτεται με τη λογική «με θύγει – δε με θύγει». Δε σε θύγει ενδεχομένως σήμερα, θα σε θύγει σίγουρα αύριο. Οι σημερινές υποσχέσεις για διατήρηση του ύψους των ορίων ηλικίας, των συντάξεων και των λοιπών παροχών στα συγχωνευόμενα Ταμεία έχουν όση αξία είχαν και οι υποσχέσεις του 1992 για τα όρια ηλικίας των προσληφθέντων μεταξύ 1983 και 1992: καμιά.

Ιδού, λοιπόν, η εσοδεία του σημερινού νομοσχεδίου:

◆ Αυξάνεται κατά 5 χρόνια το όριο συνταξιοδότησης των μητέρων με ανήλικο ή ανάπηρο παιδί. Εδώ πρέπει να σημειωθεί πως υπήρχαν διάφορες κατηγορίες πρόωρης συνταξιοδότησης, που δεν ήταν χαριστικές για τις μητέρες, αφού όλες πρόβλεπαν μείωση της σύνταξης για

■ Στυλιανίδης και κυβέρνηση

Αποκαλύπτουν το σκληρό τους πρόσωπο

Αλλαγή τακτικής από την κυβέρνηση και τον «ήπιο» Στυλιανίδη. Περνούν σε μετωπική επίθεση ενάντια στα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ, απαιτώντας να προχωρήσουν άμεσα στην εφαρμογή του σκληρού πυρήνα του νόμου πλαισίου της Μαριέττας Γιαννάκου. «Πιστόλι στον κρόταφο» των ιδρυμάτων είναι η απειλή της μη χρηματοδότησής τους, που διαπερνά σαν κόκκινη κλωστή όλο το πακέτο των θεσμικών παρεμβάσεων, με το οποίο εξειδικεύεται ο νόμος-πλαίσιο και συμπληρώνεται ο κύκλος των «μεταρρυθμίσεων» στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Το πακέτο αυτό, αποτελούμενο από τον νόμο για την έρευνα και τεχνολογία, που ψηφίστηκε πρόσφατα, τον πρότυπο εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας των ιδρυμάτων, το υπόδειγμα σύνταξης των τετραετών ακαδημαϊκών-αναπτυξιακών προγραμμάτων και το σχέδιο νόμου για τα μεταπτυχιακά, παρέδωσε ο υπουργός Παιδείας στους πρυτάνεις, κατά την 57η σύνοδό τους στην Κομοτηνή.

Ο Στυλιανίδης απέρριψε όλες τις ενστάσεις των πρυτάνεων, που εστιάζονταν κυρίως σε ζητήματα συντηχιακού χαρακτήρα (προβληματισμός για την καθολική συμμετοχή των φοιτητών στις πρυτανικές εκλογές, συμμετοχή στα εκλεκτορικά σώματα για την εκλογή μελών ΔΕΠ εξωτερικών κριτών κατά το 1/3) και στον τρόπο διανομής των συγγραμμάτων, ζητώντας παράταση της εφαρμογής της σχετικής διάταξης για ένα χρόνο, ώστε να προετοιμαστούν κατάλληλα τα πανεπιστήμια. Ο υπουργός Παιδείας απαίτησε την άμεση εφαρμογή του νόμου σε όλες του τις διαστάσεις και κατέστησε σαφές ότι το όποιο ενδεχόμενο αλλαγών θα τεθεί σε συζήτηση αφού περάσει ένα εύλογο διάστημα εφαρμογής των νέων ρυθμίσεων.

Τέρμα, λοιπόν, η πολιτική του καρότου και αρχίζει η πολιτική του μαστίγιου. «Οι διοικήσεις των αυτόνομων (sic) πλέον ιδρυμάτων οφείλουν να αναλάβουν και τις δικές τους ευθύνες και η ακαδημαϊκή κοινότητα στο σύνολό της, προκειμένου η μεταρρύθμιση να τεθεί σε πλήρη λειτουργία», είπε ο Στυλιανίδης, δηλώνοντας ότι «συνεχίζουμε ανυποχώρητα τις μεταρρυθμίσεις».

Αναλυτικότερα το πακέτο των νέων θεσμικών παρεμβάσεων, που εξειδικεύουν το νόμο-πλαίσιο και αφορά στον πρότυπο εσωτερικό κανονισμό και τον τετραετή ακαδημαϊκό-αναπτυξιακό προγραμματισμό περιλαμβάνει:

■ Πρότυπος εσωτερικός κανονισμός

Σύμφωνα με το νόμο-πλαίσιο τα ιδρύματα είναι υποχρεωμένα να συντάξουν το δικό τους εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας, ο οποίος πρέπει να συμφωνεί με τον πρότυπο εσωτερικό κανονισμό. Ο πρότυπος εσωτερικός κανονισμός ισχύει εν όλω ή συμπληρωματικά μέχρι κάθε ίδρυμα να καταρτίσει δικό του εσωτερικό κανονισμό ή να προσαρμόσει αυτόν που ήδη έχει στις ρυθμίσεις του νόμου-πλαίσιο, ενώ σε περίπτωση που αρνηθεί να συμμορφωθεί τιμωρείται με απαγόρευση έκδοσης κάθε διοικητικής πράξης για διορισμούς προσωπικού, με την απαγόρευση άλλων κανονιστικών πράξεων ή αποφάσεων ζωτικού ενδιαφέροντος.

Η σύνδεση του εσωτερικού κανονισμού λειτουργίας

σμού λειτουργίας (άρθρα 58 και 59 του πρότυπου εσωτερικού κανονισμού) με τους τετραετείς αναπτυξιακούς προγραμματισμούς, προεξοφλεί την άμεση κατάρτιση από τα ΑΕΙ των σχετικών εσωτερικών κανονισμών, δεδομένου ότι φέτος είναι η τελευταία χρονιά που τα ιδρύματα λειτουργούν με ετήσιο οικονομικό προγραμματισμό και η χρηματοδότησή τους εξαρτάται απόλυτα στο άμεσο μέλλον, όταν θα λήξει δηλαδή αυτός ο ετήσιος κύκλος, από τη σύνταξη του τετραετούς προγραμματισμού.

Στον πρότυπο εσωτερικό κανονισμό αποτυπώνονται όλες οι αντιδραστικές αλλαγές που προωθήθηκαν με το νόμο-πλαίσιο.

◆ Ως προμετωπίδα τίθεται η «διαρκής αξιολόγηση» (εσωτερική και εξωτερική) και στη συνέχεια καθορίζεται και το όργανο που θα τη φέρνει εις πέρας, όπως είναι η Μονάδα Διασφάλισης Ποιότητας, η οποία αποτελεί και το συνδετικό κρίκο στην πυραμίδα της αξιολόγησης μεταξύ του ιδρύματος και της Αρχής Διασφάλισης της Ποιότητας.

◆ Μεγάλο μέρος του πρότυπου εσωτερικού κανονισμού είναι αναφορές στα πειθαρχικά αδικήματα και παραπτώματα εκπαιδευτικού προσωπικού και φοιτητών, στις πειθαρχικές κυρώσεις, στα πειθαρχικά συμβούλια και στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις φοιτητών και προσωπικού ΑΕΙ, δείγμα της έντασης του αυταρχισμού και της επιβολής σιγής νεκροταφείου.

Η κυβέρνηση κουνά απειλητικά το δάκτυλο στα μέλη του εκπαιδευτικού προσωπικού και τα εκβιάζει με την παραπομπή στα πειθαρχικά όργανα αν παραβιάσουν τις κείμενες διατάξεις, τις διατάξεις της νομοθεσίας για τα ΑΕΙ και τις αποφάσεις των οργάνων του ιδρύματος. Πειθαρχικό παράπτωμα θεωρείται επίσης και η παράβαση των κανόνων συμπεριφοράς που πρέπει να επιδεικνύουν τα μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας, ώστε «να μην διαταράσσεται η λειτουργία και να μη θίγεται το κύρος του Πανεπιστημίου και των λειτουργιών του». Την απειλή για παραβίαση της κείμενης νομοθεσίας εισπράττουν και οι φοιτητές. Μια πολυήμερη απεργία, λοιπόν, του εκπαιδευτικού προσωπικού, μια συγκέντρωση μέσα στα πανεπιστήμια, μια κατάληψη από τους φοιτητές, μπορούν να θεωρηθούν παραβίαση της κείμενης νομοθεσίας, αφού παρεμποδίζεται η λειτουργία του ιδρύματος και να αποτελέσει αι-

τία για παραπομπή στα πειθαρχικά όργανα. Ιδιο πνεύμα ακολουθεί και τους κανόνες δεοντολογίας, που ορίζουν ότι τα μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας δεσμεύονται να μην «παρακωλύουν αμέσως ή εμμέσως άλλα μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας από την άσκηση των ακαδημαϊκών ελευθεριών, δικαιωμάτων και αρμοδιοτήτων τους» και να μη «χρησιμοποιούν κάθε είδους χώρους, εγκαταστάσεις και υποδομές του ιδρύματος με τρόπο αντίθετο προς τον προορισμό τους και τους κανονισμούς που διέπουν τη λειτουργία τους». Το «λαγό» για δραστηκότερα μέτρα ανέλαβαν να παίξουν κάποιοι καλοθελητές πρυτάνεις, που ενοχλούνται σφόδρα από τις παρεμβάσεις μαχητικών φοιτητικών ομάδων, που υλοποιούν αυτό που αποφάσισε το μεγαλειώδες φοιτητικό κίνημα στο κλείσιμό του, να ακυρώσουν δηλαδή το νόμο-πλαίσιο στην πράξη. Ο Στυλιανίδης όμως έριξε και πάλι το μπαλάκι στις διοικήσεις των πανεπιστημίων, τις οποίες κατέστησε αποκλειστικά υπεύθυνες, αφού, όπως είπε «οι δημοκρατικές ελευθερίες και τα δικαιώματα θα πρέπει να προστατευθούν πια όχι μόνο από την Πολιτεία, αλλά και από τις διοικήσεις των ιδίων των αυτόνομων πλέον ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, που σύμφωνα με τον γενικό εσωτερικό κανονισμό και με την κείμενη νομοθεσία, αλλά και με τις διατάξεις του Συντάγματος, έχουν κι αυτές την ευθύνη για την εύρυθμη λειτουργία της ακαδημαϊκής κοινότητας και των ιδρυμάτων». Κοντολογίς, καλούνται τα ιδρύματα να ορίσουν άμεσα τους χώρους στους οποίους εκτείνεται το πανεπιστημιακό άσυλο και να πάρουν δραστηκότερα μέτρα εναντίον των «ακραίων ομάδων» που χαλάν τη σούπα της εφαρμογής του νόμου.

◆ Ο πρότυπος εσωτερικός κανονισμός καλεί τα πανεπιστήμια να τελειώνουν μια κι έξω με τους λεγόμενους «αιώνιους φοιτητές».

Θεωρεί ότι ο χρόνος τρέχει από την έναρξη εφαρμογής του νόμου 3549/2007 (νόμος πλαίσιο) και ότι οι φοιτητές που έχουν υπερβεί την ανώτατη διάρκεια φοίτησης (2ν, όπου ν

τα κανονικά έτη σπουδών) κατά την έναρξη ισχύος του και έχουν δηλώσει εγγράφως προς το οικείο ΑΕΙ ότι επιθυμούν τη συνέχιση των σπουδών τους, μπορούν να συνεχίσουν επί 5 ακόμη ακαδημαϊκά έτη, αρχόμενα από το τρέχον ακαδημαϊκό έτος. Οι δηλώσεις υποβάλλονται στη διάρκεια του τρέχοντος ακαδημαϊκού έτους (με δημόσια πρό-

σκληση, ατομική ειδοποίηση κ.λπ.) και εάν αυτό δεν έχει γίνει ως τώρα πρέπει να γίνει μέχρι τη λήξη του τρέχοντος ακαδημαϊκού έτους, εάν ο φοιτητής επικαλείται λόγους που δικαιολογούν την καθυστέρηση στην υποβολή της δήλωσης. Τα παραπάνω ασκούν πίεση στα πανεπιστήμια να προχωρήσουν άμεσα στην εκκαθάριση των μητρών τους και μέχρι τη λήξη του ακαδημαϊκού έτους να έχουν ολοκληρώσει τη διαδικασία, ώστε να είναι σε θέση να διαγράψουν από τη δύναμή τους τους «αιώνιους φοιτητές».

Οι φοιτητές που κατά την έναρξη ισχύος του νόμου-πλαίσιο δεν είχαν συμπληρώσει ακόμη τον ελάχιστο αριθμό εξαμήνων που απαιτούνται για τη λήψη του πτυχίου, μπορούν να συνεχίσουν μέχρι τη συμπλήρωση του ελαχίστου αυτού αριθμού εξαμήνων και για 5 επιπλέον έτη.

◆ Τα μαθήματα διακρίνονται σε υποχρεωτικά και επιλεγόμενα και ο αριθμός των επιλεγόμενων δεν επιτρέπεται να είναι σε καμία περίπτωση μεγαλύτερος του διπλάσιου αριθμού των υποχρεωτικών μαθημάτων. Η δήλωση μαθημάτων στην αρχή κάθε εξαμήνου γίνεται με τους περιορισμούς που έχει καθορίσει το Τμήμα για τα υποχρεωτικά μαθήματα κατώτερων εξαμήνων ή γνώση των οποίων είναι απαραίτητη για την παρακολούθηση και επιτυχή εξέταση υποχρεωτικών μαθημάτων ανωτέρων εξαμήνων (προσπαιτούμενα). Όλα αυτά, σε συνδυασμό με τον ορισμό ανώτατης διάρκειας φοίτησης, καθιστούν τις σπουδές δυσκολότερες, πιο σφιχτές και συνηγορούν στη δημιουργία «αιώνιων φοιτητών», που κινδυνεύουν να διαγραφούν από τα πανεπιστήμια.

◆ Οι σπουδές, κατά το πρότυπο της Μπολόνια, αποτιμώνται σε διδακτικές μονάδες, που καθορίζονται με απόφαση της ΓΣ της Σχολής ή Τμήματος και κάθε εκπαιδευτικό συστατικό στοιχείο (μάθημα, πρακτική άσκηση, πτυχιακή ή διπλωματική εργασία κ.λπ.) αποτυπώνεται με πιστωτικές μονάδες, που εκφράζουν το χρόνο τον

οποίο υπολογίζεται ότι χρειάζεται να δαπανήσει κατά μέσο όρο ο φοιτητής για να επιτύχει τους στόχους που αυτό θέτει. Διασπάται, λοιπόν, η εσωτερική ενότητα της επιστήμης και οι σπουδές ευτελίζονται και υποβιβάζονται, μετατρέπόμενες σε άθροισμα πιστωτικών μονάδων, που μπορεί να είναι διαφορετικές ανάμεσα στους φοιτητές του ίδιου επιστημονικού αντικείμενου. Το επόμενο βήμα θα είναι (Διακήρυξη Μπολόνιας) οι πιστωτικές μονάδες να συλλέγονται και από δομές εκτός του πλαισίου των τυπικών μορφών εκπαίδευσης (π.χ. Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών, δομές δια βίου μάθησης).

Για να διασφαλιστεί ο τρόπος αυτός οργάνωσης των σπουδών τοποθετούνται στα ιδρύματα οι Συντονιστές Συστήματος Μεταφοράς και Συσσώρευσης Πιστωτικών Μονάδων.

◆ Στους φοιτητές, σύμφωνα με τον εσωτερικό κανονισμό κάθε ΑΕΙ, χορηγούνται ανταποδοτικές υποτροφίες, με υποχρέωση από τη μεριά τους να προσφέρουν υπηρεσίες με μερική απασχόληση για περιορισμένο αριθμό ωρών (40 το ανώτερο μηνιαίως) και δάνεια (στους οικονομικά ασθενείς) που η αποπληρωμή τους γίνεται μετά από πενταετή άσκηση του επαγγελματός και σε κάθε περίπτωση σε 15 έτη από τη λήψη του συνολικού ποσού του δανείου. Τα δάνεια δίνονται υπό την προϋπόθεση της επιτυχούς εξέτασης σε όλα τα υποχρεωτικά μαθήματα του προηγούμενου εξαμήνου και ότι δεν υπάρχει υπέρβαση της ανώτατης διάρκειας φοίτησης. Το ποσό δίνεται τμηματικά σε δόσεις, ανάλογα με την πρόοδο των σπουδών ανά εξαμήνο. Συνεπώς, από την έννοια της δωρεάν Παιδείας για όλους, περνάμε στην ενίσχυση κάποιων και μάλιστα σε σύνδεση με την «απόδοσή» τους.

◆ Για τα συγγράμματα προβλέπεται ό,τι ακριβώς αναφέρει ο νόμος πλαίσιο. Δηλαδή οι ΓΣ των Τμημάτων των ΑΕΙ συντάσσουν κάθε έτος κατάλογο συγγραμμάτων ανά υποχρεωτικό ή επιλεγόμενο μάθημα και με προεδρικό διάταγμα καθορίζεται ο «τρόπος» με τον οποίο παρέχεται στους φοιτητές το δικαίωμα να πάρουν από τον κατάλογο αυτό δωρεάν τόσα συγγράμματα όσα και ο αριθμός των υποχρεωτικών και επιλεγόμενων μαθημάτων. Η δωρεάν διανομή συγγραμμάτων σε όλους τους φοιτητές ανεξαρτέτως και ανεξάρτητα από αριθμό (μπορούσαν να ήταν και παραπάνω από ένα για κάθε μάθημα) καταργείται και την υπόθεση παίρνει στα χέρια του το υπουργείο Παιδείας που ρυθμίζει εν λευκώ (ΠΔ) τον «τρόπο» που θα διανέμεται δωρεάν ένα σύγγραμμα ανά μάθημα. Αυτό είναι το περίφημο «πολλαπλό σύγγραμμα» του ΥΠΕΠΘ!

◆ Με τον πρότυπο εσωτερικό κανονισμό καθορίζεται τι θα περιλαμβάνει το στρατηγικό σχέδιο κάθε ΑΕΙ, που εξειδικεύει την αποστολή και την επιδιωκόμενη εξέλιξη του ιδρύματος ως προς την οργανωτική του δομή, τη στρατηγική των προσλήψεων και διαχείρισης του προσωπικού όλων των κατηγοριών, τους τομείς έμφασης της έρευνας και διδασκαλίας, τα προγράμματα σπουδών, τις υποδομές, τις υπηρεσίες, τις επενδύσεις, τις συνεργασίες και εν γένει την οικονομική του ανάπτυξη. Περιλαμβάνει ανάλυση της υπάρχουσας κατάστασης, τα μέτρα που πρέπει να πάρει

το ΑΕΙ (σε επίπεδο ακαδημαϊκών, εκπαιδευτικών, ερευνητικών δραστηριοτήτων), ώστε να συγκλίνει με αντίστοιχες εξελίξεις σε ΑΕΙ της αλλοδαπής και ιδιαίτερα με τις εξελίξεις που επιβάλλει ο Ευρωπαϊκός Χώρος Ανώτατης Εκπαίδευσης (Μπολόνια), τα μέτρα ώστε να γίνει το ίδρυμα πιο «ελευθεριακό» για τους φοιτητές, ιδίως της αλλοδαπής (δηλαδή εξασφάλιση «κινητικότητας» μέσω διδακτικών μονάδων, προγράμματα προσαρμοσμένα στις ανάγκες της αγοράς, κ.λπ.), τα μέτρα για τη διασφάλιση της αξιολόγησης, τα μέτρα για την χρηματοδότηση από «άλλες πηγές» (δηλαδή την αγορά, τους καταναλωτές, που θα γίνουν «χορηγοί» αποσκοπώντας στην ενίσχυση ιδίων συμφερόντων) κ.λπ.

Στο πλαίσιο του στρατηγικού σχεδιασμού συντάσσεται και το τετραετές ακαδημαϊκό-αναπτυξιακό πρόγραμμα που οφείλει να κινηθεί στο πλαίσιο των ορίων του κρατικού προϋπολογισμού και του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων. Το τετραετές πρόγραμμα προσδιορίζει την ιεράρχηση των στόχων, την ανάπτυξη της υποδομής και του εξοπλισμού, την προσαρμογή στα ευρωπαϊκά δεδομένα της διακίνησης της Μπολόνια, εξειδικεύεται στις λειτουργικές δαπάνες, τις επενδύσεις, στο προσωπικό κάθε κατηγορίας, στην καταγραφή της περιουσίας του ιδρύματος, στον προγραμματισμό της χρηματοδότησης από «άλλες πηγές» κ.λπ. Συνδέεται άμεσα και άρρηκτα με την αξιολόγηση, αφού για την έγκρισή του, ως προς το οικονομικό σκέλος από τους αρμόδιους υπουργούς Οικονομίας και Παιδείας, απαιτείται η συνεκτίμηση των αποτελεσμάτων της εξωτερικής αξιολόγησης.

♦ Το πανεπιστήμιο-επιχείρηση, που λειτουργεί με τους νόμους της αγοράς απαιτεί και manager, ο οποίος αποκαλείται κομψά Γραμματέας του ΑΕΙ. Ο Γραμματέας έχει τη διοικητική εποπτεία και το συντονισμό των οικονομικών και διοικητικών υπηρεσιών, την ευθύνη για την εύρυθμη λειτουργία τους, τη μέριμνα για την εκτέλεση των αποφάσεων και την τήρηση του εσωτερικού κανονισμού και βεβαίως βεβαίως την «εξεύρεση εναλλακτικών πηγών χρηματοδότησης». Είναι ισόβιος και δεν επιτρέπεται η πρόωρη λήξη της θητείας του παρά μόνο για «σπουδαίο λόγο» και με «αιτιολογημένη απόφαση» της Συγκλήτου.

■ Υπόδειγμα τετραετών αναπτυξιακών προγραμμάτων

Το υπόδειγμα που προτείνει το υπουργείο Παιδείας στο πλαίσιο του τετραετούς προγραμματισμού φέρνει τα πάνω κάτω στα πανεπιστήμια. Τα ιδρύματα κατηγοριοποιούνται σε ιδρύματα και σχολές υψηλού και χαμηλού κόστους, βάσει του οποίου γίνεται και η χρηματοδότησή τους. Το υπουργείο θέτει ως κριτήρια χρηματοδότησης τον αριθμό των ενεργών φοιτητών (είναι οι προπτυχιακοί φοιτητές που είναι εγγεγραμμένοι σε κανονικό έτος σπουδών σύμφωνα με το πρόγραμμα σπουδών του τμήματος, δηλαδή 4,5,6 έτη. Δεν υπολογίζονται δηλαδή οι φοιτητές που έχουν υπερβεί τα κανονικά έτη σπουδών), το επιστημονικό αντικείμενο του τμήματος, τα μέλη του διδακτικού προσωπικού, προσωπικού εργαστηρίων και διοικητικό προσωπικό και την πολυεδρικότητα του ιδρύματος.

Το υπουργείο θεωρεί ότι διαφορετικά επιστημονικά αντικείμενα έχουν διαφορετικό κόστος σπουδών και παίρνει τα φώτα για τη θέσπιση συντελεστών - «δεικτών κόστους σπουδών» από την Αγγλία, της οποίας πολλά πανεπιστήμια είχαν ως γνωστόν, δραματική κατάληξη μετά την εφαρμογή αυτού του «εμπνευσμένου» σχεδίου χρηματοδότησης.

Σύμφωνα με αυτό το μοντέλο, οι δείκτες κόστους σπουδών προσδιορίζονται ως εξής:

Α: Δείκτης κόστους σπουδών 4 για τα Τμήματα που εντάσσονται στις Επιστήμες Υγείας.

Β: Δείκτης κόστους σπουδών 1,7 για τα Τμήματα που εντάσσονται στις Επιστήμες Μηχανικών, στις Γεωπονικές Επιστήμες (εκτός Γεωγραφίας), στις επιστήμες Χημείας, Φυσικής, Πληροφορικής και Τηλεπικοινωνιών, Υλικών.

Γ: Δείκτης κόστους σπουδών 1,3 για τα Τμήματα που εντάσσονται στις επιστήμες Μαθηματικών, Γεωγραφίας, Φυσικής Αγωγής, Αθλητισμού και στις Καλές Τέχνες.

Δ: Δείκτης σπουδών 1 για τα Τμήματα που εντάσσονται στις Ανθρωπιστικές Επιστήμες, Νομικές, Πολιτικές και Κοινωνικές Επιστήμες, Οικονομικές Επιστήμες και Διοίκηση Επιχειρήσεων.

Επίσης θεσπίζεται συντελεστής πολυεδρικότητας, που αφορά στη γεωγραφική διασπορά των υποδομών των ΑΕΙ. Προτείνονται οι δείκτες 1,20 για το Πανεπιστήμιο Αιγαίου, 1,10 για το Πανεπιστήμιο Θράκης, Ιονίου, Πελοποννήσου, Δυτικής Μακεδονίας και Στερεάς Ελλάδας και 1,0 για τα υπόλοιπα.

Τη μερίδα του λέοντος λοιπόν παίρνουν οι ιατρικές σχολές, σε μεγάλη απόσταση ακολουθούν τα πολυτεχνεία, έπονται οι θετικές σχολές και στον πάτο, από τα περισεύματα παίρνουν οι σχολές των ανθρωπιστικών σπουδών, που δεν έχουν άμεση σύνδεση με την αγορά.

Σύμφωνα με τα παραπάνω, διαφοροποιούνται σημαντικά οι χρηματοδοτήσεις που προβλέπονταν ως σήμερα για τα ιδρύματα. Ετσι 9 πανεπιστήμια θα πάρουν λιγότερα χρήματα από όσα έλαβαν. Το Πανεπιστήμιο Αιγαίου φέρεται να ελαβε πέρυσι χρηματοδότηση κατά 92,3% υψηλότερη από αυτή που έπρεπε! Τα πανεπιστήμια που έχουν μικρό αριθμό φοιτητών ή είναι νέα ιδρύματα, καθώς και αυτά που έχουν σχολές χαμηλού κόστους θα βρεθούν στο «κόκκινο» και θα κινδυνεύουν άμεσα. Ειδικά αυτά που απαρτίζονται από σχολές ανθρωπιστικών και κοινωνικών σπουδών θα πάθουν πανωλεθρία, καθώς δε μπορούν να προσφύγουν σε αυτό που εξαναγκάζει το υπουργείο τα υπόλοιπα, στις «άλλες πηγές» χρηματοδότησης δηλαδή.

Τα ιδρύματα, στο πλαίσιο του αναπτυξιακού προγράμματος πρέπει να καταγράψουν τα στοιχεία για τα τελευταία τέσσερα ακαδημαϊκά έτη και να συντάξουν τον προγραμματισμό για τα επόμενα τέσσερα. Στο υπόδειγμα επαναλαμβάνονται όλα τα σημεία που προσδιορίζονται και στον πρότυπο εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας.

■ Νομοσχέδιο για τα μεταπτυχιακά

Εκεί, όμως, που ξεσάλωσε ο Στυλιανίδης και είπε τα πράγματα με το όνομά τους ήταν στην παρουσίαση του νομοσχεδίου για τα μεταπτυχιακά. Ο υπουργός Παιδείας συνέδεσε ευθέως τη χρηματοδότηση των μεταπτυχιακών σπουδών με την αξιολόγηση των πανεπιστημίων και ξεκαθάρισε ότι στο εξής θα προηγούνται στη χρηματοδότηση όσα πανεπιστήμια έχουν προβεί σε διαδικασίες αξιολόγησης. Σύμφωνα με το νομοσχέδιο, η χρηματοδότηση προέρχεται από το κράτος, τα ευρωπαϊκά κονδύλια και από ιδιωτικές πηγές (αγορά, καταναλωτικές επιχειρήσεις). Ο Στυλιανίδης δήλωσε ορθά κοφτά πως τα «δύο πρώτα τα εξαρτώμε αν θα τα δώσουμε από την αξιολόγηση, από το αν δηλαδή έχει ολοκληρωθεί (το ίδρυμα) τη διαδικασία εσωτερικής και εξωτερικής αξιολόγησης». Μάλιστα συνέδεσε την ιστορία της χρηματοδότησης των μεταπτυχιακών με την άσκη-

ση πίεσης στα πανεπιστήμια να ολοκληρώσουν τη διαδικασία της αξιολόγησης. Σημειώτεον, ότι σύμφωνα με τον υπουργό Παιδείας, σήμερα έχουν αξιολογηθεί με εσωτερική αξιολόγηση ή βρίσκονται στην πορεία αυτής της διαδικασίας 109 Τμήματα (από τα 450 περίπου Τμήματα ΑΕΙ-ΤΕΙ) και σε κανένα από αυτά δεν έχει αρχίσει η εξωτερική αξιολόγηση. Θυμίζουμε ότι σε κεντρικά πανεπιστήμια, η διαδικασία συγκρότησης των αξιολογικών οργάνων μπλοκαρίστηκε από τη δυναμική παρέμβαση των φοιτητών.

♦ Στο νομοσχέδιο δίνεται η δυνατότητα στα ΤΕΙ να οργανώνουν μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν συνυποβάλει την έκθεση της εσωτερικής αξιολόγησης, που πιστοποιεί ότι έχουν τις απαραίτητες δυνατότητες και προϋποθέσεις. Με υπουργική απόφαση καθορίζονται οι συγκεκριμένες προϋποθέσεις και τα κριτήρια για την έγκριση των μεταπτυχιακών προγραμμάτων από τα ΤΕΙ. Με την πράξη αυτή, το υπουργείο φέρνει πιο κοντά την πανεπιστημιακή εκπαίδευση στον πρώτο (προπτυχιακό) τριετή κύκλο σπουδών της Μπολόνια. Τα «ανωτατοποιημένα» ΤΕΙ είναι το όχημα γι' αυτή την εξέλιξη.

♦ Δίνεται επίσης η δυνατότητα ευελιξίας στην απόκτηση Διδακτορικού Διπλώματος και κάθε Τμήμα πανεπιστημίου έχει τη δυνατότητα να καθορίζει το ίδιο τον τρόπο κτήσης του. Ο οργανωμένος κύκλος μαθημάτων μαζί με την εκπόνηση της διδακτορικής διατριβής ή η εκπόνηση διδακτορικής διατριβής και η θέσπιση της τριετίας ως ελάχιστου χρόνου, είναι στην ουσία η καθιέρωση του δεύτερου κύκλου σπουδών, στον οποίο θα έχουν πρόσβαση λίγοι και εκλεκτοί φοιτητές.

Ο υπουργός Παιδείας ξεκαθάρισε ότι μετά τις παρατηρήσεις των πρυτάνεων, στο επόμενο διάστημα, το νομοσχέδιο θα κατατεθεί στη βουλή.

■ Λιγότεροι φοιτητές

Ο Στυλιανίδης δέχθηκε και προτάσεις για την κατάργηση των μετεγγραφών των φοιτητών. Αρκέστηκε όμως να δηλώσει ότι και φέτος οι θέσεις των εισακτέων στα κεντρικά πανεπιστήμια θα μειωθούν και θα αυξηθούν στα περιφερειακά ΑΕΙ.

Στην πραγματικότητα, η δήλωση αυτή παραπέμπει στη μείωση συνολικά των εισακτέων, αφού η αύξηση των θέσεων στην περιφέρεια είναι στην ουσία κενή περιεχομένου. Η βάση του 10 πετσοκόβει τα παιδιά και αφήνει κενές τις προσφερόμενες θέσεις (κυρίως θέσεις ΤΕΙ, που προορίζονται για χαμηλές επιδόσεις) και το πενιχρό βολάντιο των λαϊκών οικογενειών λειτουργεί απαγορευτικά για την εγγραφή των παιδιών τους στα Τμήματα της περιφέρειας που πέτυχαν, που όμως βρίσκονται μακριά από τον τόπο κατοικίας. Τα πρόσφατα στοιχεία της Στατιστικής Υπηρεσίας, επιβεβαιώνουν τη σταθερή μείωση που παρουσιάζει ο αριθμός των πρωτοεγγραφέντων φοιτητών τα τελευταία επτά χρόνια.

Οι εξελίξεις αυτές στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης είναι αιτία ενός τρίτου γύρου πολέμου από τους φοιτητές. Η κατάργηση στην πράξη δεν αρκεί πια, αφού η επίθεση από την πλευρά της κυβέρνησης απαιτεί τη μέγιστη συγκρότηση των δυνάμεων του κινήματος. Οι ενέργειες τοπικού χαρακτήρα ακύρωσης του νόμου στην πράξη, αφήνουν ακάλυπτα πολλά πανεπιστήμια, κυρίως της περιφέρειας, όπου δεν υπάρχει ισχυρός πυρήνας μαχητικής αντίστασης των φοιτητών (παραδείγματα τα 109 Τμήματα που έχουν προχωρήσει στην εσωτερική αξιολόγηση) και τελικά ροκανίζεται το έδαφος για την ολοκληρωτική εφαρμογή του νόμου.

Να είμαστε (και) εκεί

Γάζα «Time is not important...»

Αποστολή 2008

Αρχές του 2008 στην πολιορκημένη Λωρίδα της Γάζας. Στην εποχή της παραχάραξης και του ελέγχου του εικονικού μηνύματος, ο πολιτικός λόγος της αντίστασης αναπαράγεται αποσπασματικός και διαμεσολαβημένος.

Η κάμερα της αλληλεγγύης βρέθηκε εκεί για να καταγράψει το λόγο και την εικόνα του καθημερινού αγώνα του παλαιστινιακού λαού.

Σ' αυτό το πνεύμα διάρρηξης της σιωπής και της διαστρέβλωσης της πραγματικότητας, το ντοκιμαντέρ περιλαμβάνει εικόνες-ομιλίες-συνεντεύξεις:

■ Το ηγετικού μέλους της Χαμάς **Μαχμούντ Ζαχάρ**, του πρωθυπουργού **Ισμαήλ Χανίγια**, του κοσμήτορα του Ισλαμικού Πανεπιστημίου της Γάζας, **Μαχέρ ελ Χόλυ** κ.ά.

■ Πλάνα από τα συμφορημένα και σε καθεστώς εμπύργκο νοσοκομεία της Γάζας και συνομιλίες με τους γιατρούς τους

■ Σκηνές από τη στοχευμένη δολοφονία του **Μάζεντ ελ Χαράζιν**, επιχειρησιακού ηγετικού στελέχους της Ισλαμικής Τζιχάντ

■ Τη συγκλονιστική κατάθεση πατέρα δύο μαρτύρων της αντίστασης

Η ενημέρωση είναι πολύ σοβαρή υπόθεση για να την αφήσουμε στα χέρια των κυρίαρχων ΜΜΕ

Η κατάσταση στη Γάζα δεν μπορεί να αποσιωπάται

Η αντίσταση δεν μπορεί να συκοφαντείται

Πρώτη Προβολή & Συζήτηση: Τετάρτη 12 Μαρτίου

Όρα: 7 μμ

Κινηματογράφος Μικρόκοσμος – PRINCE

(Λ. Συγγρού 106, Στάση Μετρό ΦΙΕ)

Κέντρο Μελέτης και Αντιπληροφόρησης για την Μέση Ανατολή ΜΑ.Δ.Ι.Σ.Α

*Η εκδήλωση εντάσσεται στο πλαίσιο του 3ήμερου Διεθνούς Δράσης για τον Τερματισμό της Πολιορκίας της Γάζας κατόπιν έκκλησης της Λαϊκής Επιτροπής Ενάντια στην Πολιορκία

Τηλέφωνα Επικοινωνίας
6944.266647, 6976.553777, 6976.117452

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Είς το όνομα του πατρών και του ιού. Του πατρών πάνω στο οποίο κόβονται και ράβονται τα πάντα και του ιού της κοινωνικής απόδρασης και -γι' αυτό- συναίνεσης. Παρακαλώ εγερθείτε για τον αντεθνικό ύμνο, που ακολουθεί αμέσως μετά το διαφημιστικό διάλειμμα.

Ημέρα της γυναίκας σήμερα, μία εξέχουσα ημέρα κατά την οποία ο καπιταλισμός τιμά τις γενετικά τροποποιημένες κότες του καπιταλισμού. Το ιστορικό υποκείμενο που ηρωικώς μαχόμενο κατεβαίνει στον κυνικό στίβο

Ραγδαία η ανάπτυξη στην Κομοτηνή!

με τα στριγκάκια, τα φτιασίδια και ό,τι πολυτιμότερο έχει (στις μέρες μας: το μαλλί) ν' αγωνιστεί για ένα καλύτερο αύριο. Που το γεγονός ότι δεν υπάρχει μέρα του άντρα, δεν το έβαλε ποτέ σε σκέψεις. Τις χαμηλοβλεπού(τ)ρες, τις ηρωικώς πεσούσες μαχήτριες της ψιλής και του χαβά της που «ανοίγουν τα πόδια με βοϊδίσιο βλέμμα, κοφτούς αναστεναγμούς και ασορτί εσώρουχα», που έλεγε και το Κατερινιώ. Ας ξεχουδούμε σε κλαμψ (και ουχί σε κλομψ), υποκινούμενες από σεξουαλικό ιδεασμό για να τιμήσουμε το εντεταγμένο παρτσακλό, το εδελούσιο σουργελο, τον πυλώνα όπου με σιγουριά εδράζονται οι συνιστώσες του κυνικού ναουριόσματος. Ζήτω τα γαλάζια κορίτσια και τα ροζ αγόρια, ζήτω τα μεταλλαγμένα, ζήτω η ελεύθερη επιλογή είδους σκλαβιάς. Και μία υπόμνηση: σήμερα, ημέρα της γυναίκας, γυναίκα της ημέρας είναι η Πέγκυ Ζήνα που κλείνει τα 33.

Τη Ντόλλυ διαδέχτηκε η Σάντρα στο -ελληνικό- ίδρυμα Γουλανδρή και ο κομμουνιστής τον εθνικιστή στο κυπριακό ίδρυμα (ήψιαμε λίγο παραπάνω χδες, συγνώμη. Γιορτάζαμε την τέταρτη επέτειο της γαλάζιας επανίδρυσης του κρα! τους).

Στην πρωτοπόρο συμβασιλεύουσα, οι παρά τη ΔΕΘ έκδετο εκδοσιακοί φορείς νοίκιαζαν δύο τύπους εργαζόμενων κοριτσιών για τους εκδότες: «απλά εμφανίσιμα» και «ιδιαίτερα εμφανίσιμα». Γι' αυτό δε βρισκόμαστε δουλειά, πήγαμε σε σχολεία η μη εμφανίσιμη κι αδιαφορούσα για τα ινστιτούτα αισθητικής... Κι ως φώναζε η γιαγιά ότι ούτε ως συμβασιούχα θα με παίρνανε έτσι απημέλητη και μη ελκυστική για υπογραφή της με τον εργοδότη μου.

Θα σας πω κάτι βαρυσήμαντο αλλά μην το κάνετε θέμα γιατί θα βλάψουμε τον τουρισμό μας: Οι σκοτεινές δυνάμεις που πολεμάνε το γένος εξακολουθούν το ανδελλικό έργο τους. ΜΑΤ το θεό! Βέβαια, εδώ εξαιρούνται εκείνοι που κάνουν επενδύσεις στη χώρα μας -μην ισοπεδώνουμε- καθώς και τα αλλοεθνή ινδάλματα μας από τον αθλητικό χώρο. Η μητέρα Ελλάδα συρρικνώνεται κι από κει που είχε εξοδό στον ινδικό ωκεανό και θέα στη θάλασσα των Βαλεαρίδων, τώρα κινδυνεύει να χάσει και το trade mark αυθεντικών τοπωνυμίων της! Ετσι χάθηκε η δημοκρατία με τον προσδιορισμό «νέα», έτσι χάνεται η Μακεδονία με τον ίδιο προσδιορισμό. Ας ονομαστούν τα Σκόπια ΛαΟΣ (Λαϊκή Ομοσπονδία Σκοπίων), να μετατεθεί ο καυγάς στην εστία του κι όχι ν' απασχολεί το σύνολο, όπως τώρα. Τι χρωστάνε οι καμήνοι μαρξιστές του Περισσού να τίθενται ενώπιον τοιούτων διλημμάτων; Τι χρωστάνε ο ΣΥΡΙΖΑ (Συνασπισμός Ριζοσπάστη Αλέξη); Και μιας και ρωτάμε τι χρωστάει ο ένας και τι χρωστάει ο άλλος, μήπως ξέρετε τι χρωστάει το δημόσιο στα ασφαλιστικά ταμεία;

Η Πόλις εάλω, η police εάλω, οι πόλεις ε, άλλο...

Γελάσαμε πολύ μαθαίνοντας ότι το ΥΠεΧωΔΕ έχει γραφείο Πλάκας (δεν το είχαμε κατά νου εμείς του βουνού και του λόγγου). Πολύ πλάκα! Εξέδωσε και ανακοίνωση για το τρενάκι του ιστορικού κέντρου, yeah. Από την άλλη, προβληματιστήκαμε όταν μάθαμε ότι αυξήθηκαν οι τιμές 666 φαρμάκων! Ούτε 665 ούτε 667, αλλά ακριβώς 666 οι αντίχριστοι Νο 3. Αλλά, βρήκατε και τα κάνατε, περιμένατε να πεδάνει πρώτα...

Τώρα πώς γίνεται το βρώμικο Σαββατοκύριακο -πίτα στο κομφοτί, στο χαρτομάκι και στο σκοπιδαριό- να το διαδέχεται καθαρή Δευτέρα με τις υπηρεσίες κλειστές (κι ανοιχτές το ίδιο είναι, βέβαια) δεν το κατάλαβα. Πάντως η σήλη δέχεται εισφορές για ν' αγοράσει νησίσιμα (τι γελάτε ρε, πιο ακριβά είναι. Αν πάλι γελάτε επειδή νηστεύω, μάθετε ότι με τον μισθό μου δεν έχω άλλη επιλογή), λαγάνα, μοσλάκια, κίλιμι, χαρταετό κι ένα τζιπάκι 4x4 για να πάρει τα βουνά και να τιμήσει τα πατροπαράδοτα κούλουμα, μεθαύριο clean Monday. Ετσι τα βρήκαμε κι έτσι πρέπει να την βρίσκουμε.

Και για ν' αλλάξουμε τη φάση στο φινάλε, τι θα γίνει με τον Ζαχόπουλο ρε Ζαν Μπαμπ Ρουσό;

Kokkinoskoufitsa
kokinoskoufita@eksegersi.gr

■ Εκδιώχτηκε ο πολιορκητικός κριός από την Αλεξανδρούπολη

Κλιμακώνονται οι πιέσεις καπιταλιστών-κυβέρνησης για τα χρυσωρυχεία

Μετά τα όσα γράψαμε πριν δυο βδομάδες για τον υφυπουργό Ανάπτυξης Σταύρο Καλαφάτη, φρόντισε να δώσει νέο υλικό με τον πηγαισμό του, όχι στην Ιθάκη -δεν είναι στα σχέδια του ΥΠΑν- αλλά στην Αλεξανδρούπολη. Λειτουργώντας ως πολιορκητικός κριός, ο υφυπουργός άδραξε την ευκαιρία για να βολιδοσκοπήσει την κατάσταση για τα χρυσωρυχεία, σε μια εκδήλωση που... μάλλον δεν είχε να κάνει μ' αυτά. Λεπτομέρειες στο θεατρικό σε τρεις πράξεις που ακολουθεί:

Πράξη πρώτη: Η εκδίωξη του υφυπουργού

Ο Σταύρος Καλαφάτης θα μιλούσε σε ημερίδα που οργάνωσε η εφημερίδα Μακεδονία με θέμα «νομός Εβρου: κόμβος συνδυασμένων μεταφορών και ενέργειας». Ψιλοάσχετο το θέμα με το χρυσό, σχετική όμως η παρουσία της αλεπούς στο παζάρι. Πλην όμως, εκεί περίμεναν τα μέλη της διανομαρχιακής επιτροπής Ροδόπης-Εβρου κατά του χρυσού καθώς και μέλη της πρωτοβουλίας πολιτών, με στόχο να αποσπάσουν τη δέσμευση ότι θα κλείσει οριστικά το θέμα της εξόρυξης χρυσού στη Θράκη. Για το λόγο αυτό άνοιξαν ένα μεγάλο πανό στην αίθουσα της εκδήλωσης, στο οποίο αναγραφόταν το σύνθημα «όχι στα χρυσωρυχεία του θανάτου, ναι στην ανάπτυξη».

«Έχουμε επιλέξει ως μοντέλο ανάπτυξης την αειφορία και θεωρούμε ότι μέσα στο πλαίσιο αυτό μπορούν να συνυπάρξουν η επιχειρηματικότητα, οι επενδύσεις και παράλληλα η προστασία του περιβάλλοντος», πρόλαβε να δηλώσει νωρίτερα στα ΜΜΕ ο υφυπουργός, μιλώντας τη «διχλωπή γλώσσα» όπως λένε κι οι ινδιάνοι. Σημείωσε δε, ότι «η κυβέρνηση τρέφει απόλυτο σεβασμό στις αυστηρές προδιαγραφές της ΕΕ και του Κότο για το περιβάλλον και οι δυο έννοιες δεν είναι αντίθετες αλλά μπορούν να είναι συμπληρωματικές». Οσον αφορά τις αντιδράσεις των τοπικών κοινωνιών, είπε ότι «η αναπτυξιακή πολιτική της κυβέρνησης και ιδιαίτερα όταν αφορά την περιφέρεια, λαμβάνει σοβαρά υπ' όψιν της πάντα την τοπική κοινωνία».

Τζάμπα τα λόγια, ιδού πεδίον δόξης λαμπρό: ας τα λάβει τώρα υπόψη της η κυβέρνηση, γιατί -πέρα από το πανό- οι διαμαρτυρίες των παρισταμένων δεν σταματούσαν. Κι ο υφυπουργός, μετά από αναμονή αρκετών λεπτών είδε κι

αποείδε, αντιλήφθηκε ότι το πράγμα είναι σοβαρό και αποχώρησε από την ακιλόξενη αίθουσα. Η απρόσμενη διακοπή συνέβη λίγο πριν ανέβει στο βήμα, αφού κανείς δεν θέλει ν' ακούει κάτι που... δεν τον ενδιαφέρει.

Πράξη δεύτερη: Οι μεθοδεύσεις

Κι ενώ η τοπική κοινωνία αντιδρά σθεναρά, τα «Χρυσωρυχεία Θράκης ΑΕ» προχώρησαν αυτή τη βδομάδα σε πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος για πρόσληψη προσωπικού! Όπως αναφέρει η εταιρεία, η ενέργεια αυτή έχει ως αφετηρία τη σύνταξη του σχεδίου ΚΥΑ που γνωστοποιήσαν προς το κοινοβούλιο οι αρμόδιοι υπουργοί ΠεΧωΔΕ και Ανάπτυξης κι αναμένεται να σταλεί προς υπογραφή στους πέντε συναρμόδιους υπουργούς, σε χρόνο που θα αποφασίσει η πολιτική ηγεσία των υπουργείων. Και πως για καλύτερη δυνατή προετοιμασία, κινεί την διαδικασία επιλογής προσωπικού προκειμένου να εκπαι-

δευτούν-προσληφθούν με την έναρξη λειτουργίας του εργοστασίου, οι προβλεπόμενοι από το οργανόγραμμα 200 εργαζόμενοι συγκεκριμένης ειδικότητας. Συγχρόνως η εταιρεία δηλώνει ότι «για την κατασκευαστική περίοδο του έργου προβλέπεται να απασχοληθούν 300 εργαζόμενοι από τους εργολάβους, καθώς και 250 εργαζόμενοι από την εγγύτατη περιοχή, που θα απασχοληθούν σε έργα προστασίας περιβάλλοντος, πυροπροστασίας, αποψίλωσης, δενδροφύτευσης, κλπ.». Καλό το δόλωμα, οφείλουμε να ομολογήσουμε, ελκυστικό για μια απαξιωμένη περιοχή.

Πράξη τρίτη - φινάλε

Στην πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος της εταιρείας «Χρυσωρυχεία Θράκης ΑΕ» για πρόσληψη προσωπικού, ανέδρασε έντονα ο βουλευτής Εβρου Γιώργος Ντόλιος, κατηγορώντας την κυβέρνηση για υποκρισία. Σε έντονο και ειρωνικό ύφος, κατέθεσε ερώτηση προς τους υπουργούς ΠεΧω-

ΔΕ και Ανάπτυξης, καταλήγοντας στο ότι «η τοπική κοινωνία απηδιασμένη παρακολουθεί αυτό το θέατρο του παραλόγου».

Τα πολιτικά ξεκαρφώματα δεν μας ενδιαφέρουν. Μας ενδιαφέρει ότι οι πιέσεις που ασκούνται από τους καπιταλιστές προς κάθε κατεύθυνση κλιμακώνονται όσο μεγαλώνουν κι οι αντιδράσεις. Με χάντρες και γυαλάκια προσπαθούν ν' αγοράσουν το νέο Μανχάταν, ενώ την ίδια ώρα θεωρούν δεδομένο το αποτέλεσμα και παρακάμπτουν τις γραφειοκρατικές διαδικασίες, αφού ως γνωστόν ο (χαμένος) χρόνος είναι (χαμένο) χρήμα. Δύο φορές μέσα σε δεκαπέντε μέρες εκτέθηκε ο πολιορκητικός κριός Καλαφάτης, αλλά το τροπάριο συνεχίζεται. Εν αναμονή του νέου κρούσματος που μάλλον δεν θ' αργήσει, θα επανέλθουμε μ' ένα όσο γίνεται σύντομο ιστορικό της νέας -άνευ dvd- υπόθεσης εκβιασμού.

Θ.Μ.

Σάρωμα κατακτήσεων, άνοιγμα νέου κύκλου

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

κάθε περίπτωση πρόωρης συνταξιοδότησης. Όλες αυτές οι περιπτώσεις καταργούνται.

◆ Για τις γυναίκες με 3 παιδιά και 20 έτη ασφάλισης, που συνταξιοδοτούνται χωρίς όριο ηλικίας, θεσπίζεται όριο τα 50.

◆ Αυξάνεται κατά 2 χρόνια (από τα 58 στα 60) το όριο ηλικίας όσων συμπληρώνουν 35 πλήρη χρόνια ασφάλισης.

◆ Όσοι συμπληρώνουν 37 χρόνια, που συνταξιοδοτούνται χωρίς όριο ηλικίας, θα συνταξιοδοτούνται στα 58.

◆ Αυξάνεται κατά 2 χρόνια το όριο ηλικίας (από τα 55 στα 57) όσων συμπληρώνουν 10.500 ένησημα (35ετία), από τα οποία τα 7.500 στα ΒΑΕ.

◆ Το πρόστιμο για κάθε χρόνο πρόωρης συνταξιοδότησης (όπου προβλέπεται) αυξάνεται από 4,5% σε 6%.

■ Ούτε στην αρρώστια

Οι προθέσεις της κυβέρνησης φαίνονται καθαρά στην αύξηση των απαραίτητων ενσήμων για τις παροχές περιθάλψης. Τα ένησημα για τις παροχές σε είδος αυξάνονται από 50 σε 100 (κλιμακωτά σε μια 5ετία) και σε 80 για τους οικοδόμους. Για τις παροχές σε χρήμα αυξάνονται από 100 σε 120 (κλιμακωτά σε μια διετία) και για τους οικοδόμους από 80 σε 100. Ο Καραμανλής ξεσπάει και κινικά μίλησε για «περιορισμό της στατάλης!» Δηλα-

δή, αποκλείουν τις πιο ταλαιπωρημένες ομάδες εργαζόμενων (αυτούς που δε μπορούν να συμπληρώσουν πολλά ένησημα, γιατί πλήττονται από την ανεργία) από την πρόσβασή τους στην περιθάλψη. Βάζουν ψηλότερα απαγορευτικά όρια για την πρόσβαση στο γιατρό, για την προστασία του πιο ιερού δικαιώματος που έχει ένας άνθρωπος, του δικαιώματος στην προστασία της υγείας του. Κι αυτό στο όνομα του περιορισμού της σπατάλης.

Ο Καραμανλής μίλησε και για κάρτα ασφάλισης. Όπως είναι γνωστό, όταν μηχανογραφηθεί πλήρως το σύστημα και κάθε ασφαλισμένος αποκτήσει μια κάρτα ασφάλισης, αυτή θα μετατραπεί και σε... πιστωτική κάρτα υγείας. Θα έχει τη δυνατότητα για παροχές περιθάλψης μέχρι ένα ορισμένο όριο. Ετσι και το ξεπεράσεις θα πρέπει να πληρώσεις από την τσέπη σου (ή να καταφύγεις εκ των προτέρων σε κάποια ιδιωτική ασφαλιστική εταιρεία).

Η ανεμπόδιστη πρόσβαση στην περιθάλψη θεωρούνταν μέχρι τώρα ένα από τα θεμέλια της κοινωνικής ασφάλισης. Απέναντι στην αρρώστια όλοι θεωρούνταν ίσοι. Στην εποχή του άγριου νεοφιλελευθερισμού κατεδαφίζεται και αυτό.

Η ανεμπόδιστη πρόσβαση στην περιθάλψη θεωρούνταν μέχρι τώρα ένα από τα θεμέλια της κοινωνικής ασφάλισης. Απέναντι στην αρρώστια όλοι θεωρούνταν ίσοι. Στην εποχή του άγριου νεοφιλελευθερισμού κατεδαφίζεται και αυτό.

Μετά απ' αυτή τη σύντομη επισκόπηση του νέου αντιασφαλιστικού εκτρώματος, ένα συμπέρασμα βγαίνει. Αυτό το νομοσχέδιο δεν πρέπει να περάσει. Και γι' αυτά που φέρνει άμεσα και για τα χειρότερα που προ-

■ Κεφάλαια για το κράτος

διαγράφει για το μέλλον.

μπάρας» της Ασφάλισης είναι μια απάτη, με σκοπό να στηριχτεί από τη μια η αντιασφαλιστική ανατροπή και από την άλλη διάφορες άλλες αντιλαϊκές δράσεις. Η αφαίρεση του 10% των κοινωνικών πόρων από κάθε Ταμείο, ώστε το ποσό αυτό να πάει στον «κουμπαρά», θα φέρει πιο γρήγορα την εξάντληση των αποθεματικών τους. Το 4% του ΦΠΑ είναι το άλλοθι για μια νέα αύξηση αυτού του αντιλαϊκού έμμεσου φόρου. Το ίδιο ισχύει και για το 10% των αντιλαϊκών και αντεργατικών ιδιωτικοποιήσεων (ας θυμηθούμε εδώ ότι αυτή την ιδέα την έριξε πρώτη η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ).

Ο «κουμπαράς» αυτός θα μείνει κλειδωμένος μέχρι το 1919. Και τι θα γίνει στο μεταξύ με τα ελλείμματα που θα εμφανιστούν σε Ταμεία; Θα «φαγωθούν» αποθεματικά και θα πετσοκοπούν παροχές. Στο μεταξύ, το κράτος θα εμφανίζει τα ποσά αυτού του λογαριασμού ως εσοδά του, μειώνοντας το δημοσιονομικό έλλειμμα. Κι όποτε χρειαστεί, οι υπουργοί Οικονομικών θα βάζουν χέρι στον «κουμπαρά». Πρώτη φορά μήπως θα είναι που θα ληστέψουν την Ασφάλιση;

Μετά απ' αυτή τη σύντομη επισκόπηση του νέου αντιασφαλιστικού εκτρώματος, ένα συμπέρασμα βγαίνει. Αυτό το νομοσχέδιο δεν πρέπει να περάσει. Και γι' αυτά που φέρνει άμεσα και για τα χειρότερα που προ-

■ Εποχές χούντας στην «καλύτερη δημοκρατία που είχαμε ποτέ»

Στη φυλακή για ένα πανό!

Στη φυλακή βρίσκεται και πάλι ο Νίκος Κουνταρδός, έχοντας στην πλάτη του μια ερήμην καταδικαστική απόφαση σε φυλάκιση 15 μηνών, με βάση το «ιδιώνυμο Ορφανού». Η πράξη για την οποία δικάστηκε και το σκεπτικό της καταδικαστικής απόφασης θυμίζουν «αλήστου μνήμης εποχές», όπως σημειώνει ο συνήγορός του Γ. Γκουντουνας. «Αλίμονο αν σύρεται στις φυλακές με συνοπτικές διαδικασίες όποιος ασκεί δημόσια κριτική σε οποιοδήποτε νομική ρύθμιση, πώσω μάλλον στον τελείως αυταρχικό και αντισυνταγματικό νέο αθλητικό νόμο», τονίζει ο συνήγορος.

Το σκεπτικό της απόφασης με την οποία καταδικάστηκε ο Κουνταρδός προκαλεί ανατριχίλα. Παραθέτουμε τα βασικά του σημεία (ζητούμε συνγνώμη για τα αποτρόπαια ελληνικά, που δείχνουν κι αυτά ένα ορισμένο μορφωτικό επίπεδο):

«Την 20-12-2007 νυκτερινή ώρα διεξαγόταν στο Ολυμπιακό Στάδιο της Αθήνας (ΟΑΚΑ) ο αγώνας ποδοσφαίρου για το κύπελλο UEFA μεταξύ

των ομάδων "ΑΕΚ - VILLAREAL" Ισπανίας. Ο κατηγορούμενος (περί ώρα 21.50) που ήταν εντός της κερκίδας της θύρας 35 του σταδίου κατήλθε από αυτή και εισήλθε εντός του αγωνιστικού χώρου και τοποθέτησε ένα μεγάλο πανό στα κηκλιδώματα του Σταδίου που ανέγραφε "ΠΟΛΕΜΟ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΝΕΟ Α(Θ)ΛΗΤΙΚΟ ΝΟΜΟ" "ΑΕΚ - 21". Η πράξη αυτή έγινε με πρόθεση δημόσια, μέσα σε αθλητικό χώρο, αθλητικών εγκαταστάσεων και με αυτό το περιεχόμενο που είχε το πανό προκαλούσε δημόσια σε απειθεία κατά των νόμων και ειδικότερα κατά του νέου αθλητικού νόμου 3472/2006... Η αναγνώρισή του έγινε με βάση το ηλεκτρονικό σύστημα εποπτείας του γηπέδου ΟΑΚΑ και ο κατηγορούμενος συνελήφθη κατά την έξοδο του από τη θύρα 35 περί ώρα 22.30. Επομένως, πρέπει να κηρυχθεί ένοχος για παράβαση της διατάξεως 41ΣΤ§4 του ν. 2725/1999 σε συνδυασμό με το άρθρο 183 του ΠΚ περί διέγερσης, αφού αποδείχθηκε ότι με τη χρήση της λέξης του πανό "ΠΟΛΕ-

ΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ..." στον νέο αθλητικό νόμο - τον οποίο μάλιστα χαρακτηρίζει Α(Θ)ΛΗΤΙΚΟ - υπήρξε σαφής πρόκληση σε απειθεία με την μεγαλύτερη μάλιστα δημοσιότητα».

Σύμφωνα μ' αυτό το σκεπτικό, κάθε πολίτης που στρέφεται κατά άδικων νόμων, κάθε εργαζόμενος που κραυγάζει «κάτω οι νόμοι οι αντεργατικοί» ή «νόμος είναι το δίκιο του εργάτη», κάθε φοιτητής που φωνάζει «ο νόμος-πλαίσιο θα ακυρωθεί στην πράξη» μπορεί να συλληφθεί και να καταδικαστεί για «πρόκληση σε απειθεία». Δικαιώνονται έτσι όσοι κατήγγειλαν το νόμο Ορφανού ως ένα φασιστικό κατασκευάσμα, που σκοπό έχει να μετατρέψει τους νέους των κερκίδων σε πειραματόζωα για την προώθηση ενός γενικότερου κατασταλτικού κλίματος.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ο εισαγγελέας της έδρας πρότεινε ποινή φυλάκισης δύο ετών χωρίς μετατροπή και αναστολή και χωρίς η έφεση να έχει ανασταλτικό χαρακτήρα, για να καταλήξει το δικαστήριο ομόφωνα στους 15 μήνες, χωρίς

μετατροπή και αναστολή. Η δίκη έγινε στις 24 Δεκέμβρη ερήμην. Στις 11 Γενάρη, χωρίς η απόφαση να έχει καθαρογραφεί, στάλθηκε με φαξ απόσπασμα της απόφασης στην Ασφάλεια της Ξάνθης (όπου μένει μόνιμα ο Κουνταρδός), προκειμένου να συλληφθεί και να οδηγηθεί στη φυλακή. Βιασύνη στην εκτέλεση μιας προκλητικής απόφασης, αλλά ραθυμία στην καθαρογραφική της, που δεν είχε ολοκληρωθεί ενάμιση μήνα μετά, με αποτέλεσμα να μη μπορεί να εισαχθεί προς συζήτηση η αίτηση ακύρωσης της διαδικασίας που ο Κουνταρδός έχει υποβάλει στις 16 Γενάρη, ούτε καν να ζητήσει από τον εισαγγελέα εφετών τον άμεσο κατά προτίμηση προσδιορισμό της κατ' έφεση εκδίκασης της υπόθεσης. Ο Κουνταρδός ξεκίνησε απεργία πείνας στη φυλακή, ο συνήγορός του έκανε αναφορά στον πρόεδρο της τριμελούς διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθήνας και μόνο τότε εδέησε ο πρόεδρος να καθαρογραφήσει την απόφαση!

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΥΡΥΔΑΜΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Ούτε τεκτονικά τεκταινόμενα ούτε τεκτονικές πλάκες θα μας απασχολήσουν σήμερα. Οι πλάκες μας πλακώνουν τους αρχιτέκτονες μεταρρυθμιστές της ανώτατης εκπαίδευσης, οι οποίοι προχωρούν σε ευελαφλή σύνδεση της έρευνας με τις ανάγκες των επιχειρήσεων κι επιχειρούν παιδομάζωμα παρά του υπουργείου παιδείας για λογαριασμό του κουφλαίου. Χωρίς καν δική τους έρευνα πρώτα... Από δω και μπρος -πουστην ουσία είναι από δω και πίσω- τα ΑΕΚ-ΟΛΕ (Ανώτατα Εκπαιδευτικά Κότεργα - Οικονομικά Λειτουργικές Ερευνες) θα ερευνούν μόνο τα ΚΚΣΕ (Καλά Και Συμφέροντα Ερευνητικός). Ο,τιδήποτε δεν έχει κερδώς ενδιαφέρον θα απορρίπτεται μετ' επαίνων. Και για να μακρηγορήσω (γι' αυτό πληρώνομαι άλλωστε), ιδού πεδίων ιάμβων των θριάμβων:

Ω Ξειν αγγελειν σπουδασταίς και Λαικεδαιμονίοις τήδε κείται η έρευνα κι ασκόπως μην διανύεις αδιεξόδους διαδρομάς στα κότεργα της γνώσης πιστός τοις κείνων ρήμασι: δι' ερευνών πιστώσεις! Τι θε' να πει ο ποιητής και το 'ριξε στ' αρχαία; Μιλάει για σαπιοκοιλίες και έντερα παχέα εταιριών που προσεχώς τις έρευνες θα παίρνουν κέρδη δια να προσποριστούν, ίνα γ@μούν και δέρνουν. Για στάσου Στυλιανίδη μου για να μας διαφωτίσεις περί ερεύνης - γκόμενος δια τας επιχειρήσεις: Οριστικά τον άνθρωπο θα φάει η μαρμάρικα κι οι έρευνες θ' αναζητούν για εταιρίες φράγκα; Μην κουφραθώ! Μην τρελαθώ, τα πάρω στο κρανίο! Μετά το Ρίο-Αντίριο, τώρα αγορά-θρανίο είναι η νέα σύζευξη; Κι εμείς θεραπαινίδες ομίλων και εταιριών απάρτια και βίδες; Καινούργιο παιδομάζωμα, ιδού οι νέοι κολλίγοι ας ερευνούν τα ιδρύματα για να τη βγάσουν λίγοι. Και σας ακούμε αμιλητοι; Κι ακόμα σας κοιτάμε; Τι λέτε ωρέ καλόπαιδα, μήπως και σας χρωστάμε; Δεν εννοήσαμε καλώς κι έχετε πάρει φόρα αθλίως ροκανίζετε, λιγουρήδες, τη χώρα. Α, τούτο πρέπει να κοπεί με χέρι και με πόδι γιατί κει που χρωστάγατε, παίρνετε και το βόδι! Το ξαναλέγω μεθ' οργής: ετούτο σας το χούι πρέπει μαχαίρι να κοπεί. Κανένας δεν ακούει; Χα! Μην επαναπαύεστε μπρος στους υπνωτισμένους που σε δουλειά και σε tv έχετε σταυρωμένους. Δεν είναι όλοι σούργελα, δε χάθηκαν τα πάντα με διαφημίσεις σερβιετών, σκυλοτροφών και Fanta. Η θρυαλίδα καίγεται, κάποια στιγμή θα φτάσει στη βόμβα την κοινωνική που αλίμονο αν σκάσει διότι τότε -ξέρετε- την έχετε βαμμένη εσείς κι οι εταιρίες σας και άλλο δεν σας μένει παρά να φτερουγίσετε ευθύς δι' άλλα μέρη προτού οι σκλάβοι σηκωθούν, προτού σας βάλουν χέρι. Μία χαρά σας τα 'στρασε ο Μήτσος στο Ποντίκι μα ποιος ακούει; Ποιος νογά, στο μέγα σας τσιφλίκι που έχει πρωταγωνιστές χοντρούς, λεπτές και βούρλα και στη βουλή συντονιστή -ω Ζευ!- έχει τον Σούρλα! Το θέμα είναι σοβαρό, όμως να κρατηθούμε δε γίνεται! Και τείνουμε στα γέλια να λυθούμε. Κάθε που εμφανίζεστε μας πιάνει μια πρεμούρα που το (διττό) επιφώνημα αναφωνούμε: «ούρα!» υποκλινόμενοι μπροστά στα έργα τα μεγάλα που για εξυπηρέτηση στην κάθε μια κουφάλα γίνονται και βαφτίζονται κοινωφελώς σπουδαία λες κι όλοι εμείς οι ταπεινοί δεν έχουμε ιδέα του τι καπνό φουμάρετε, ποιοι είστε και πού πάτε και ποιες είν' οι ποσότητες που τρώτε σαν πεινάτε. Anyway (για να μιλώ την πρότυπή σας γλώσσα) όσο κι αν τη φιλόστοργο σεις προσποίσετε κλώσα το μέλλον σας αβεβαιο κι επιφυλάσσει ζόφο όσο κι αν το κακό σκυλί -λένε- δεν έχει ψόφο. Ε, δεν μπορεί, κάποια στιγμή η φάση θα στραβώσει το κύκλωμα θα ζοριστεί και θα βραχυκυκλώσει τα σάπια του απάρτια τριγύρω θα σκορπίσουν δύο-τρεις καθαρίστριες θ' αρκούν για να σκουπίσουν και να τα πάν' στον τενεκέ, στη φυσική τους θέση ως ελεγε κι ένας παλιός που σας την είχε πέσει. Τελειώνω, ολοκλήρωσα! Ες αύριον τα σπουδαία τι λένε τα μελλούμενα, αν εχάτε ιδέα... Εδώ θα είμεθα, ομού, υμείς πάνω στην πίστα κι ημείς θα ακονίζουμε πηρούνια. Hasta la vista.

Χριστό Φιας Co

ΥΓ: Αν ρίξει ο Μάρτης δυο νερά κι ο Απρίλης άλλο ένα σας βλέπω να την κάνετε νύχτα, κατακαημένα...

Παρασκευή βράδυ... Σάββατο βράδυ...

Παρασκευή 14/3
κινηματογράφος

Ζαν Πιέρ & Λικ Νταρντέν

Το παιδί

(Βέλγιο/Γαλλία, 2005)

Παρασκευή 21/3
κινηματογράφος

Ούλριχ Ζάιντλ

Dog Days

(Αυστρία, 2001)

Σάββατο
22/3
μουσική

Wolfy Funk project

live

Σάββατο 28/3
πολιτική
εκδήλωση

Προβολή του ντοκιμαντέρ του «ΕΞΑΝΤΑ»

Δέλτα: οι βρόμικες δουλειές του πετρελαίου

Συζήτηση για τη νεοαποικιοκρατία και την οικολογική καταστροφή

Εναρξη στις 8:30' ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

Για όλες τις εκδηλώσεις

Κανένα άλογο δεν μπορεί να τρέξει τόσο γρήγορα όσο τα χρήματα που παίχτηκαν πάνω του (Ανώνυμου φίλιππου)

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

✓ Ισόπαλο έληξε το ντέρμπι στο ΟΑΚΑ και οι πράσινοι, εκμεταλλευόμενοι τη γκέλα του Ολυμπιακού κόντρα στον Αστέρα Τρίπολης, βρέθηκαν στην κορυφή της βαθμολογίας. Το ντέρμπι δεν διεκδικεί ποιοτικές δάφνες (άλλωστε, εδώ και πολύ καιρό οι δυο ομάδες βρίσκονται σε άσχημη αγωνιστική κατάσταση και παίζουν κάτι σαν ποδόσφαιρο) και το τελικό αποτέλεσμα είναι δίκαιο. Οι κιτρινόμαυροι προσπάθησαν να παίξουν ρόμβο από τις πτέρυγες, όμως η δεξιά τους πλευρά ήταν ανύπαρκτη, αφού Μπουρμπός και Ράμος (αλήθεια, ρε παιδιά, πώς γίνεται να γράφουν οι εφημερίδες καλά λόγια για ένα παίχτη που δε μπορεί να παίξει ούτε μπακ ούτε χαφ;) έχασαν κατά κράτος τη μάχη από το Σπυρόπουλο. Ταυτόχρονα, είχαν και το Ζήκο σε άσχημη μέρα, με αποτέλεσμα οι πράσινοι να επιβάλουν το ρυθμό τους στο χώρο του κέντρου και να παγώσουν το παιχνίδι. Στο δεύτερο ημίχρονο η ΑΕΚ κατάφερε να δημιουργήσει σε δυο τρεις φάσεις κάποια μικρά ρήγματα στην πράσινη άμυνα και σε μια από αυτές κέρδισε ένα ανύπαρκτο πέναλτι, στο οποίο ο Ριβάλντο ευστόχησε και έβαλε την ομάδα του μπροστά στο σκορ. Από εκείνο το χρονικό σημείο και μετά, οι παίχτες της ΑΕΚ έχασαν τον αγωνιστικό προσανατολισμό τους, έδωσαν χώρο στους πράσινους, ισοφαρίστηκαν και κινδύνεψαν σε δυο περιπτώσεις να χάσουν τα πάντα.

Από την εικόνα του παιχνιδιού ένα πρώτο συμπέρασμα που βγαίνει είναι ότι η ΑΕΚ βρίσκεται σε μεγάλη αγωνιστική κρίση, αφού δεν έχει το κατάλληλο έμφυχο υλικό για να εφαρμόσει συγκεκριμένα αγωνιστικά συστήματα, με αποτέλεσμα ο προπονητής της να ψάχνει λύσεις ανάγκης και να επικαλείται βοήθεια από τον Υψιστο και τους αγίους. Στα ίδια επίπεδα με το ντέρμπι κυμάνθηκε η απόδοση της ομάδας και στο εξ αναβολής αγώνα της περασμένης Τετάρτης κόντρα στην Ξάνθη. Η ΑΕΚ προηγήθηκε, οι φιλοξενούμενοι έχασαν πολλές ευκαιρίες για να φτάσουν στην ισοφάριση και το τελικό 3-0 μοιάζει μαγική εικόνα. Το δεύτερο συμπέρασμα αφορά τον Παναθηναϊκό. Οι πράσινοι δεν μπορούν να φτιάξουν παιχνίδι και

να παίξουν μπάλα. Το αγωνιστικό σύστημα που εφαρμόζουν είναι ένα δυνατό προεξέτασμα στο κέντρο, που τους επιτρέπει να κρατούν ανέπαφη την εστία τους, ενώ επιθετικά στηρίζονται σε προσωπικές ενέργειες (κυρίως του Σαλπιγγίδη) και φτάνουν στη νίκη συνήθως με σκορ 1-0. Διαβάζοντας την επαύριο του ντέρμπι τις αθλητικές εφημερίδες, στις περισσότερες είδα κριτικές εναντίον του Πεσέιρο γιατί έστησε την ομάδα του αμυντικά επιδιώκοντας να μη χάσει και δεν προσπάθησε να πάρει τη νίκη. Οι συγκεκριμένες αναλύσεις ξεχνούν ότι όσες φορές οι πράσινοι προσπάθησαν να προσφέρουν γκολ και θέαμα έκαναν γκέλα.

Το τρίτο συμπέρασμα έχει σχέση με την εικόνα του πρωταθλήματος. Το ποδόσφαιρο που παίζουν οι ελληνικές ομάδες δε βλέπεται ούτε με απόφαση δικαστηρίου. Όσο πλησιάζουμε προς την τελική ευθεία του πρωταθλήματος η κατάσταση χειροτερεύει. Οι περισσότερες ομάδες θυμίζουν παιδική χαρά και όλα τα αποτελέσματα είναι πιθανά, αφού η άσχημη αγωνιστική κατάσταση που βρίσκονται τα φαβορί αφήνει πολλά περιθώρια για εκπλήξεις. Και σαν να μη μας έφτανε αυτό, έχουμε και κερασάκι στην τούρτα. Κάθε αγωνιστική τα «κοράκια» κάνουν πάρτι. Στο «Πάμε Στοίχημα» σκέφτονται να βάλουν ειδικό στοίχημα για τον αριθμό των διατητών που θα τιμωρούνται σε κάθε αγωνιστική και για το ποια ομάδα θα αδικηθεί. Το περασμένο Σαββατοκύριακο, τρεις ήταν οι αναμετρήσεις που έλαμψε η ελληνική διατησία. Στο Καρραϊσκάκη, όπου την αποβολή σε βάρους του Αστέρα δε θα τη σφύριζε ούτε ο Πετράκης ο Κόκκαλης, στο ΟΑΚΑ, όπου ο διατητής αν και δίπλα στη φάση ξεγελάστηκε από τη βουτιά του Σέζαρ και έδωσε την ευκαιρία στην ΑΕΚ να ανοίξει το σκορ, όμως όλα τα λεφτά ήταν το πέναλτι της καθυστηρήσεως με το οποίο κέρδισε η Λάρισα τον Ηρακλή. Τις τελευταίες αγωνιστικές θα δούμε ακόμη περισσότερα «έργα», αφού ειθιστά η ελληνική διατησία να συμβάλει στη διαμόρφωση του βαθμολογικού πίνακα και οι παίχτες του στοιχήματος θα πρέπει να είναι ιδιαίτερα προσεχτικοί και να ψάξουν να βρουν τις μέντες που θα γίνουν.

✓ Της κακομοίρας έγινε την περασμένη αγωνιστική στο πρωτάθλημα της Β' Εθνικής, αφού οι ομάδες που βρίσκονται στην κορυφή της βαθμολογίας έχασαν ή έφεραν ισόπαλία, παρά το γεγονός ότι έπαιζαν στην έδρα τους με υποδεέστερους αντίπαλους. Τις φήμες για στημένα παιχνίδια ενίσχυσαν και οι δηλώσεις του Αλέξη Κούγια, ο οποίος απέλυσε τον προπονητή της ομάδας και έθεσε εκτός ομάδας τον βασικό τερματοφύλακά της. Δήλωσε ότι είχε ακούσει κάποιες φήμες για στημένο παιχνίδι και γι' αυτό είχε δώσει ρητή εντολή να μη παίζει ο συγκεκριμένος τερματοφύλακας, ακόμη και αν έπρεπε να χρησιμοποιηθεί ο τρίτος ή ακόμη και έφηβος! Ο προπονητής δεν υπάκουσε στην εντολή του προέδρου, ο τερματοφύλακας είχε ευθύνη και στα δυο γκολ που δέχτηκε η ομάδα του και τα όργανα άρχισαν. Κάποιοι που δεν έχει ασχοληθεί ιδιαίτερα με το ποδόσφαιρο θα έβρισκαν απόλυτα λογικές τις δηλώσεις Κούγια. Όταν όμως υπάρχει προ-ιστορία (πέρασε είχε απολύσει τον Αναστόπουλο, μετά την ήττα της ΠΑΣ Γιάννινα από τη Βέροια) και την ίδια μέρα χάνουν εντός έδρας το Αιγάλεω του Μητρόπουλου και η Καλλιθέα του Σαλευρή, αρχίζουμε να αναρωτιόμαστε ποιος έστησε ποιον. Το αξιοσημείωτο είναι ότι παρά τα υπονοούμενα που άφησε ο Κούγιας για στημένους αγώνες, δεν είχαμε την παραμικρή κίνηση από την Εισαγγελία και κανένας αρμόδιος δε ζήτησε εξηγήσεις.

✓ Δεν τα κατάφερε ο Ολυμπιακός στο Λονδίνο και έχασε από την Τσέλσι με 3-0. Μετά το τέλος του πρώτου αγώνα στο Καρραϊσκάκη, όταν όλοι πανηγύριζαν για τη μεγάλη επιτυχία των ερυθρόλευκων και τη μεγάλη μπάλα που έπαιξε η ομάδα, είχαμε κάνει κριτική τονίζοντας ότι η διαφορά δυναμικότητας ανάμεσα στις δυο ομάδες είναι τεράστια. Στο πρώτο παιχνίδι ο Ολυμπιακός έπιασε σχεδόν το 100% της απόδοσής του, ενώ η Τσέλσι έμεινε κάτω από το 50% των δυνατοτήτων της και παρολαυτά το μόνο που κατάφεραν να πετύχουν οι ερυθρόλευκοι ήταν να μη χάσουν. Στο δεύτερο παιχνίδι οι παίχτες της Τσέλσι έβαλαν το πρώτο γκολ στο πρώτο

πεντάλεπτο και στη συνέχεια έκαναν μια καλή προπόνηση για τα επόμενα παιχνίδια. Οι ερυθρόλευκοι οπαδοί πριν το παιχνίδι δήλωναν αισιόδοξοι (πράγμα που αποδείχτηκε, γιατί δεν πνήγηκε κανένας παίχτης), η εξέλιξη όμως του αγώνα πρέπει να τους άφησε μια γλυκόπικρη γεύση. Ο Ολυμπιακός έχασε αλλά δε γνώρισε τη συντριβή και αν ήταν λίγο πιο τυχερός θα μπορούσε στο τέλος να βάλει και ένα γκολ για να κερδίσει τις εντυπώσεις. Το παιχνίδι δεν αντέχει σε κριτική, αφού η διαφορά δυναμικότητας των δυο ομάδων ήταν τεράστια, όμως είχε ρυθμό και αρκετές φάσεις και εμείς οι ουδέτεροι περάσαμε δυο ευχάριστες ώρες με ποδοσφαιρικό θέαμα. Οι τίτλοι των αθλητικών εφημερίδων (εκτός αυτών που εκφράζουν οπαδικά τους βάζε-λους) την επαύριο του αγώνα ασχολήθηκαν περισσότερο με την παρουσία των οπαδών του Ολυμπιακού και λιγότερο με την εμφάνιση της ομάδας. Οι ερυθρόλευκοι οπαδοί, όταν είδαν ότι η ομάδα τους δε μπορούσε να αποφυγί τον αποθλιμμό από την επόμενη φάση, αποφάσισαν να το ευχαριστηθούν και έδωσαν ρεσιτάλ τραγουδώντας και ενισχύοντας συνεχώς την ομάδα τους, ελπίζοντας σε καλύτερες μέρες...

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ1: Κέρδισε τελικά την ένσταση που είχε υποβάλει ο Ολυμπιακός για αντικανονική συμμετοχή του Βάλνερ στον αγώνα με την Καλαμαριά και βρίσκεται ένα μόνο βαθμό πίσω από τους πράσινους. Μια γκέλα λιγότερη για τους ερυθρόλευκους, οι οποίοι ελπίζουν ότι θα καταφέρουν να εκμεταλλευτούν πιθανή γκέλα των πράσινων και να πάρουν το πρωτάθλημα. Τώρα μάλιστα που δε θα έχουν να ερωπαστούν υποχρεώσεις και είναι πιο ξεκούραστοι και θα μπορούν να διεκδικήσουν ένα τίτλο που είναι πιο κοντά στις δυνατότητές τους. Όσο για τον τελικό του Champions League, ο πρόεδρος θα ανακοινώσει στο μέλλον το επόμενο ευρωπαϊκό ορόσημο για τους κόκκινους.

■ ΤΖΟΕΛ και ΙΘΑΝ ΚΟΕΝ

Καμιά πατρίδα για τους μελλοθάνατους

Μπορεί να έχει κανείς αρνητική ή θετική άποψη για τον κινηματογράφο των αδελφών Κοέν, δύο πράγματα όμως δεν μπορεί να αμφισβητήσει: Το πρώτο είναι ο ιδιότυπος ρεαλισμός με τον οποίο απεικονίζονται ουσιαστικές πλευρές της αμερικανικής κοινωνίας, όπως είναι η κοινωνική ερήμωση, η απληστία, η απύθμενη ανοησία και η εγκληματικότητα, και το δεύτερο είναι η αμηχανία και τα ερωτηματικά με τα οποία τροφοδοτείται ο θεατής, ώστε με αφορμή ρηχές φαινομενικά ιστορίες να σκεφθεί περαιτέρω πάνω σε ότι βλέπει.

Είναι πιθανόν ότι πολλοί από αυτούς που θα δουν την τελευταία ταινία των Κοέν θα έχουν να θυμούνται απλώς μια αγωνιώδη περιπέτεια καταδιώξης στην άγρια Δύση και ένα παρανοϊκό δολοφόνο που εκτελεί ανορθόδοξα τα θύματά του. Όμως, το κομβικό πρόσωπο στην ταινία αλλά και στο ομώνυμο βιβλίο του Κόρμακ Μακ Κάρθου πάνω στο οποίο στηρίχτηκε είναι ένας μεσήλικας σερίφης και ο τίτλος της ταινίας που έχει μεταφραστεί άκαιρα αναφέρεται ακριβώς σ' αυτούς τους ηλικιωμένους αμερικανούς που κοιτάζουν με απορία όσα συμβαίνουν γύρω τους αυτώντας να τα ερμηνεύσουν και παραποιούνται από κάθε προσπάθεια να τα κατανοήσουν. Όπως αναφέρει σε κάποιο σημείο ο συγγραφέας, δείγμα των αλλαγών που συνέβησαν στη χώρα είναι ότι σε στατιστική πριν 50 χρόνια τα πταίσματα που οι δάσκαλοι έβρισκαν τότε στους μαθητές ήταν οι τσίχλες που μασούσαν και η φασαρία την ώρα του μαθήματος. Στο ίδιο ερωτηματολόγιο για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν σήμερα απάντησαν: βιασμοί, φρόνοι, ναρκωτικά, αυτοκτονίες. Στην ταινία των Κοέν δεν υπάρχουν ήρωες, όπως δεν υπάρχουν και στην πραγματική ζωή. Υπάρχει μόνο ένας ταλαίπωρος σερίφης που παρακολουθεί αμήχανα όσα συμβαίνουν γύρω του. Η φρίκη που τον υπερβαίνει μας θύμισε την αντίδραση του ανακριτικού υπαλλήλου στην υπόθεση παιδεραστίας και εκπόρνευσης σε ηλικιωμένο και ιερέα στα Λιόσια, μια υπόθεση που συγκλόνισε πρόσφατα τη χώρα μας. Αλήθεια, τι κοινωνία είναι αυτή που κάποια από τα εγκλήματα που συμβαίνουν στους κόλπους της κάνουν τους πιο διεφθαρμένους, κατά γενική ομολογία, εκπροσώπους της, τους μπάτσους, να φρικούν;

Οι Κοέν περιγράφουν κυνικά και αφοπλιστικά αυτή την κοινωνία. Δε διδάσκουν, ούτε κάνουν κοινωνική ανατομία. Όσοι θέλουν μπορούν να δουν κάτι περισσότερο πίσω από τις εικόνες. Στην τελική, σε μια χώρα γεμάτη αυτοκρισία, που σε κάθε συγκυρία αναζητούνται ψεύτικα ήρωες, είναι καλό να υπάρχουν κάποιοι που προσδιορίζουν το περιεχόμενό της με δυο αληθινές λέξεις: ηλιθιότητα και απληστία.

■ ΖΙΑ ΖΑΝΓΚ ΚΕ

Ακίνητες ζωές

Με αφορμή την κατασκευή του τεράστιου υδροηλεκτρικού φράγματος των τριών φαράγγιων στην Κίνα και την εμπύθιση 13 πόλεων και 4.500 χωριών, ο νικητής του φεστιβάλ Βενετίας του 2006 συνθέτει ένα ρεαλιστικό πορτραίτο της σύγχρονης Κίνας και των ραγδαίων αλλαγών που μεταμορφώνουν το πρόσωπό της. Μέσα από την ιστορία ενός εργατή που επισκέπτεται την έτοιμη να βυθιστεί πόλη Φεντζί, προκειμένου να βρει τη γυναίκα με την οποία παντρεύτηκε και χώρισε πριν 16 χρόνια, και επίσης την προσπάθεια μιας νεαρής νοσοκόμας να ξανασιμεί με τον άντρα της που εργάζεται μακριά και να δώσει νέα πνοή στο γάμο τους, ο Ζία Ζανγκ Κε πραγματεύεται, εκτός των άλλων, τον τρόπο ζωής των κατώτερων τάξεων και την αλλαγή στις ανθρώπινες σχέσεις που έχει επιφέρει η μαζική βιομηχανοποίηση της χώρας.

Παρότι ο σκηνοθέτης έχει ενδιαφέρουσες και σωστές προσεγγίσεις στην προσπάθειά του να απεικονίσει την πολυπλοκότητα της σύγχρονης Κίνας, καταγράφοντας την κατάσταση των πραγμάτων με τρόπο χρήσιμο για τον ιστορικό του μέλλοντος, είναι προφανές ότι έχει ελλιπή ιδέα για την άγρια καπιταλιστική εκ-

Στη Γάζα η Παλαιστίνη αναστενάζει (και αντιστέκεται)

Μακεδονία! Μακεντόνγια! Μακεντόνγια! (κατά το «Νταλάρας! Νταλάρας! Νταλάρας!»)

Κάτω το ασφαλιστικό της κυβέρνησης - κάτω οι διακοπές

Σκόπια, Σκόπια, μι Σκό-πια il mio suor

«Αίσθημα ευθύνης» (λόγια του δάμαλου): εντάξει, μεγάλε, το ξέρουμε ότι μας φτύνεις

Στην κυριολεξία πλέον «ρωσική αρκούδα»: Μεντβέντεφ, εκ του μέντβεντ= αρκούδα

◆ Προκλητικότατο (ακόμα και με υποδείξεις για την αριστερά) κυκλοφόρησε το Νοέμβριο του 2007 πιπιζα (προ πτώσης Ζαχόπουλου) το 4ο τεύχος περιοδικού «Περίστυλον» του ομώνυμου -και μη εξαιρετέου...- «αναπτυξιακού πολιτιστικού οργανισμού υπαλλήλων υπουργείου πολιτισμού».

◆ «Stop the killing» «αντέχει» να λέει η ισραηλινή ειρηνευτική οργάνωση Gush Shalom (ε, ρε, Κασάμ που τους χρειάζεται...).

◆ Από δω και μπρος, Βενιζέλος ο σοφός.

◆ Απόκριες: καραγκιοζιλίκια Παρεμβάσεων (στους δασκάλους).

◆ Λυσιάζανε τα ραδιόφωνα (04/03/08): BLACK OUT! BLACK OUT! Ε, άει FUCK OFF!

◆ Για τον «κοινωνικό» χαρακτήρα της ΔΕΗ: Το 1983 τα νοικοκυριά πλήρωναν 7 δρχ. την κιλοβατώρα (το 60% των λογαριασμών της ΔΕΗ). Η μεγάλη βιομηχανία πλήρωνε 3,5 δρχ την κιλοβατώρα (τα στοιχεία από το βιβλίο του Σ. Τσοτσόρου «Ενέργεια και ανάπτυξη στη μεταπολεμική περίοδο - Η ΔΕΗ 1950-1992»).

◆ «Ξέρω εγώ την δύναμη των λόγων/ τα θεωρεία τέτοια λόγια δεν τα χειροκροτούν./ Είναι λόγια που και φέρετρα σηκώνουν/ τα κάνουν και αυτά να περπατούν./ Συμβαίνει να πετάξουν έργα, να μην εκδοθούν./ Μα ο λόγος τρέ-

χει σφίγγοντας τις ήγλες/ ηχεί αιώνες και καταφθάνουν συρμοί/ να γλύφουν της ποίησης τα ροζιασμένα χέρια! (βλ. Μαγιακόφσκι: «Ημιτέλες ποίημα» - από «Ανθολόγιο Ρωσικής Ποίησης», 1973).

◆ Περισσότερο κατανοητή κάνει την κυβερνητική «τρελα» του Συνασπισμού το διάβασμα τριών συνεντεύξεων (Γκρατσιέλα Μάσια, Οσκαρ Λαφοντέν, Λόταρ Μπίσκι - ΑΥΓΗ, 02/12/07).

◆ Τον τρώει ο πρωκτώλος του τον ακροδεξιό Γκερτ Βίνλντερς στην Ολλανδία.

◆ «... οι ανατιμήσεις που από τα μέσα Μαρτίου και έπειτα αναμένονται και πάλι με ρυθμό καταγίδας...» (ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 04/03/08).

◆ Των φρονιμών τα παιδιά πριν τελειώσει το σχολικό έτος ανακοινώνουν τις αυξήσεις της ετήσιας σχολικής χρονιάς στα ιδιωτικά σχολεία (αμ, πωσι!).

◆ Σημειώνουμε από το ΕΘΝΟΣ, 04/03/08: «Το θέμα είναι ότι από μια ασυνενοησία ή λάθος του ατόμου που είχε αναλάβει να τοποθετήσει τη βόμβα, θα μπορούσε να έχει γίνει μακελειό». Αλήτες-ρουφιάνοι-δημοσιογράφοι!

◆ «Οι ψηφοί κάνουν σύλλογο και διεκδικούν τα δικαιώματά τους» - ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ, 04/03/08. Κι αυτοί, της ψηλής τους το χα-

βά.

◆ Δηλαδή ο Μεταξόπουλος αποφυλακίζεται για λόγους υγείας; Τι θα γίνει με τον Σάββα, gamo ta fitera του elefanta!

◆ Ζόρι τραβάνε οι «σύμμαχοι» στο Αφγανιστάν.

◆ Πώς έπταμε ότι ονομάζεται η νεολαία του Πούτιν; «Νάσι», όπερ έστι «οι δικοί μας», κοινώς «οι ημετέροι»...

◆ Ξεσάλωσε ο κ. (...) Πάσχος Μανδραβέλης (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 04/03/08) αποκαλώντας τους φοιτητές στην Κομοτηνή «αριστέρους τραμπούκους». Καλά-ααα...

◆ Νάτη-νάτη η «κυβερνητική αριστερά»: «Η κοινωνία απορρίπτει την πολιτική της κυβέρνησης μειοψηφίας» (ΑΥΓΗ, 04/03/08).

◆ Δύο «υπεύθυνες» θέσεις από το ρεπορτάζ της ΑΥΓΗΣ (04/03/08): «Απο ένα... καλώδιο κρέμεται το ηλεκτρικό σύστημα». «Απόκριες με σκουπίδια...».

◆ 120 κρατούμενες είναι η δυναμικότητα των γυναικείων φυλακών Κορυδαλλού, 606 υπάρχουν αυτή τη στιγμή στο εν λόγω «σω-

φρονιστικό κατάστημα».

Άλλος ένας μετανάστης ξυλοκοπήθηκε από τους μπάτσους μέχρι θανάτου...

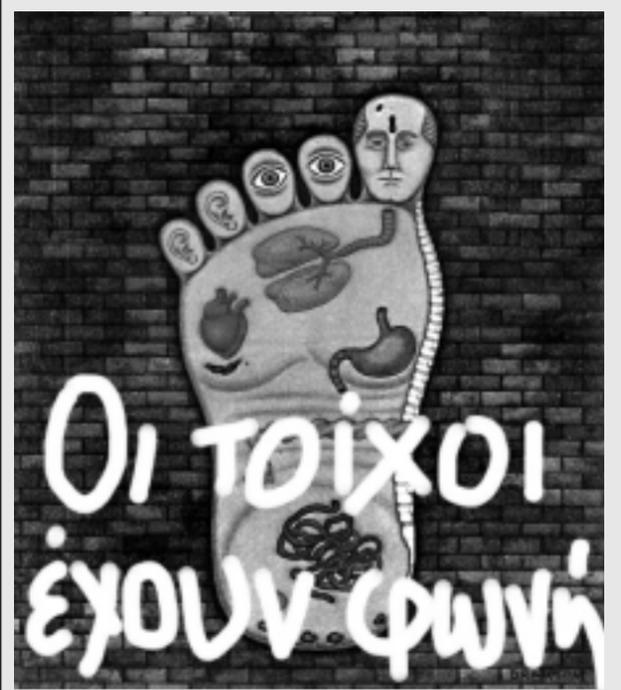
◆ «Το σύστημά τους δεν παίρνει μασκάρωμα - μόνο ανατροπή» (ΟΔΗΓΗΤΗΣ, 01/03/08). Ε, είναι βλέπεις και οι τελευταίες διαγραφές στην ΚΝΕ...

◆ «90 χρόνια πασχίζουν "να μάς βάλουν στο χέρι" και δεν το κατάφεραν» (ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ, 04/03/08). Ε, όχι και δεν το κατάφεραν: η συμμετοχή σας στου Τζαννετάκη και στην Οικουμενική τή ήταν; Επαναστατική τρικλοποδιά στο σύστημα;

◆ «Ολα ένα ψέμα, μια πόλη δίχως ρεύμα» (Β. Καρράς).

◆ Λοιπόν, από μέσα Μάρτη, gamisi χωρίς σάλιο, συνέχεια, παιδιά, σηκωθείτε να βγούμε στους δρόμους (ήδη είμαστε), να κάψουμε κράτος κι αστυνόμους, να ζορίσουμε την κατάσταση, γιατί μάς έχουν παραζορίσει, μπρ ζορ σέ, που λεν κι οι Τούρκοι, να τους τα κάνουμε μπάχαλο, πριν μάς κάνουν τη ζωή μας πιο μπάχαλο. Χαρπντ ροκ αλληλούα!

Βασίλης

◆ Οχι στη διάλυση των ΤΑΔΚΥ-ΤΥΔΚΥ (ΠΟΕ-ΟΤΑ)

Τη θέση μας για την απεργία της ΠΟΕ-ΟΤΑ και τη σημασία της θα τη διαβάσετε στις άλλες σελίδες. Εδώ θέλουμε μόνο να δείξουμε πως οι... σύντροφοι της ΠΑΣΚΕ - γιατί αυτοί κυρίως ελέγχουν ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ και Ομοσπονδίες - κάνουν πως δε βλέπουν τα «επιμέρους» αιτήματα του κάθε κλάδου, του δημόσιου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, γιατί αν τα έβλεπαν θα ένιωθαν στοιχειωδώς την ανάγκη του αγωνιστικού συντονισμού. Ποια είναι η κύρια αιτία αυτής της απεργίας; Πως στραβωμάρας τους; Η πλήρης γραφειοκρατικοποίησή τους. Αν περιμένουμε λοιπόν από αυτούς, γινόμαστε μεταφυσικοί. Γιατί απλά πιστεύουμε στα θαύματα. Ενώ πρέπει να πιστεύουμε στους εαυτούς μας.

◆ Ομοσπονδία εργαζομένων τουρισμού-επισπομού. 22 Φλεβάρη ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΑΣΤΕ για: - την ενσωμάτωση του ΤΑΞΥ - την υποβάθμιση των υπηρεσιών υγείας του - την αρπαγή των αποθεματικών του - την αύξηση ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης με: Συγκέντρωση-συλλαλητήριο ώρα 12:30 μ.μ. (Ιπποκράτους και Ακαδημίας, γραφεία ΤΑΞΥ)

Όταν η κυβέρνηση χτυπάει παντού, ο κάθε ένας χαράζει ξεχωριστό δρόμο! (Εννοείται ότι δεν αποκλείουμε ξεχωριστές ενέργειες. Επιπλέον ενέργειες όμως). Την περιβόητη ενότητα των εργαζομένων, που γι' αυτή υποτίθεται ότι σκίζονται, τη «βλέπουν» μόνο μέσα από τις 24ωρες των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ. Ενότητα στο κατώτερο σημείο. Ενότητα με τις κατώτερες προσδοκίες. Με τα λιγότερα ή μη μηδενικά αποτελέσματα.

◆ Πανελλαδική σύσκεψη ΣΥΡΙΖΑ Ισχυρή ριζοσπαστική αριστερά στήριγμα των αγώνων για την ανατροπή του νεοφιλελευθερισμού-Μάρτης (14-15-16)-Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας

Το σύνθημα δεν είναι ολοκληρωμένο. Το σωστό είναι: Ισχυρή ριζοσπαστική αριστερά στήριγμα των αγώνων της γραφειοκρατίας, για την ανατροπή του νεοφιλελευθερισμού και την επικράτηση της σοσιαλδημοκρατίας. Σύντροφοι της θεσμικής αριστεράς, πώς δεν το σκεφτήκατε; Τι φοβόσαστε; Τους αριστερούς «σας» τους κάνατε καλά. Τους κολλήσατε θεσούλες και παραγοντλίκι και καθαρίσατε. Την είχαν και αυτοί την πετριά τους, τα τράβαγε ο οργανισμός τους, δε λέω. Οι άλλοι είναι εντελώς αλλού. Α, έτσι λέτε: πως όποιος φυλάει τα ρούχα του έχει τα μισά. Για πόσο όμως;

◆ Χάλασε τα αντιλαϊκά σενάρια - ΚΚΕ ισχυρό, λαϊκή συμμετοχή για τη λαϊκή εξουσία

Τι πόνος, ρε παιδιά. Τι πίκρα. Οχι, αυτό δεν αντέχεται. Να κινδυνεύει το κόμμα να το περάσουν οι αναθεωρητές. Που το κόμμα τόσες φορές τους έχει σβήσει. Αφού πρώτα, βέβαια, τους περισσότερους τους έχει διαγράψει. Παιδιά δικά του, δηλαδή. Μεγάλη πίκρα. Προσέξτε άρθρο που ξεκινάει στην πρώτη σελίδα του Ριζοσπάστη με τίτλο «Οι εφεδρείες του συστήματος και ο ΣΥΝ». Προσέξτε ξεκίνημα: «Είναι γεγονός (σ.σ.: σώπα!) ότι ο αστικός Τύπος και τα ηλεκτρονικά ΜΜΕ της πλουτοκρατίας προβάλλουν τον ΣΥΝ ως τη νέα ανερχόμενη δύναμη στο πολιτικό σκηνικό. Οι δημοσκοπήσεις δίνουν και παίρνουν (μάλλον είναι στημένες δηλαδή) και κάθε επόμενη καταγράφει απώλειες της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ και το ΣΥΝ με μεγαλύτερα ποσοστά (σ.σ. ενώ το κόμμα... γάμα τα, αυτό δεν το λένε). Κοινός τόπος όλων είναι πως ο ΣΥΝ ενισχύεται από το ΠΑΣΟΚ (σ.σ. το «ενισχύεται» διαβάζεται και σαν να το κάνει το ΠΑΣΟΚ ηθελήμενα, ενώ αν ενισχύονταν το κόμμα, ε.). Και ότι όλοι θέλουν να συνεργαστεί με το ΠΑΣΟΚ...». Τόσος πόνος, ούτε στην πτώση του ανύπαρκτου. Ασήκωτος πόνος.

μετάλλευση που βρίσκεται στη βάση της οικονομικής ανάπτυξης της χώρας του, για το πόσο πολύ αναλώσιμο είναι το εργατικό της δυναμικό και πόσες θυσιές για το περιβάλλον και την ποιότητα ζωής απαιτούνται στο βωμό αυτής της αχαλίνωτης ανάπτυξης που αυξάνει ραγδαία τις κοινωνικές ανισότητες. Όσο κι αν πολλοί σκηνοθέτες σήμερα στην Κίνα αρέσκονται να προβάλλουν την αντικαθεστωτική τους αντίληψη ως διαβατήριο ελεύθερης δημιουργίας, στην πραγματικότητα οι περισσότεροι είναι κρυφοί θαυμαστές του οικονομικού θαύματος, υπερίφρανοι για το «μεγαλείο» μιας χώρας που έχει εισβάλει με τη δύναμη ενός οδοστρωτήρα στη διεθνή πολιτική και οικονομία. Οι τελευταίες σκηνές της ταινίας του Ζία, που δείχνουν ένα κτίριο προς κατεδάφιση να εκτοξεύεται σαν πύραυλος στο διάστημα και έναν ακροβάτη να περπατά σ' ένα τεταμένο σχοινί που ενώνει δυο ετοιμόρροπες πολυκατοικίες, συμβολίζουν ακριβώς την αντίληψη μιας Κίνας σε μεταβατικό στάδιο που παρά τα προβλήματά της οδεύει προς το μέλλον.

Με άλλα λόγια, η ταινία του Ζία Ζανγκ Κε παρουσιάζει ενδιαφέρον, όμως υπολείπεται αρκετά από το να χαρακτηριστεί αριστουργήμα, όπως πολλοί κριτικοί έγραψαν. Δόξα τω Θεώ, έχουμε δει ταινίες άλλων κινέζων δημιουργών πραγματικά πολύ πιο αιχμηρές, αποκαλυπτικές και ουσιαστικές, ώστε να μπορούμε να κάνουμε σύγκριση.

Παραμπιπτόντως, αξίζει ο αναγνώστης να πληροφορηθεί ορισμένα στοιχεία για το φράγμα του ποταμού Γιανγκ Τσε, του οποίου η κατασκευή, παρά τις υπολογίσιμες επιπτώσεις στο παγκόσμιο οικοσύστημα, σωστά δεν έχει δαμινοποιηθεί από τους περισσότερους που έχουν γράψει γι' αυτό.

Οι τεράστιες φυσικές καταστροφές και τα χιλιάδες θύματα που προκαλούσε κάθε χρόνο η πλημμύρα του ποταμού έθεσε από τις αρχές του αιώνα την αναγκαιότητα της κατασκευής ενός αντιπλημμυρικού φράγματος. Για το σχεδιασμό του απαιτήθηκαν 40 χρόνια και η υλοποίησή του άρχισε το 1994. Έχει ύψος 180 και πλάτος 2500 μέτρα. Πίσω του σχηματίζεται μια λίμνη μήκους 600 χιλιομέτρων. Εξαπίας της εμπύθισης πολλών κατοικημένων περιοχών αλλά και αρχαιολογικών χώρων, περίπου 1.000.000 άνθρωποι αναγκάστηκαν να μεταναστεύσουν. Θεωρείται ένα από τα μεγαλύτερα έργα που έγιναν ή θα γίνουν ποτέ στον πλανήτη γη.

Ελένη Σταματίου

2Η ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ: ΙΛΙΟΝ 6/3 έως 12/3				
17:30 WAR GAME	18:30 PUNISHMENT PARK	20:15 PUNISHMENT PARK	22:00 DIARY OF AN UNDERWORLD SOLDIER (14)	23:00 PUNISHMENT PARK
17:30 GLADIATORS	19:30 PUNISHMENT PARK	19:30 PUNISHMENT PARK	21:15 PUNISHMENT PARK	23:00 PUNISHMENT PARK
17:30 EVENINGLAND	19:30 PUNISHMENT PARK	19:30 PUNISHMENT PARK	21:15 PUNISHMENT PARK	23:00 PUNISHMENT PARK
17:30 PUNISHMENT PARK	19:45 EDWARD MUNCH 174	19:45 EDWARD MUNCH 174	23:00 THE PRIVILEGE	
17:30 WAR GAME	18:30 Η ΚΟΜΜΟΥΝΑ Daphne 1871	18:30 Η ΚΟΜΜΟΥΝΑ Daphne 1871	19:15 August Strindberg THE FREETHINKER 276	
17:30 CULLODEN	19:00 PUNISHMENT PARK	20:45 PUNISHMENT PARK	22:30 PUNISHMENT PARK	
	17:30 PUNISHMENT PARK		19:15 August Strindberg THE FREETHINKER 276	

■ Μη χάσετε την «Κομμούνα»

Είναι ευτύχημα που η New Star αποφάσισε να επαναλάβει για δεύτερη εβδομάδα τη ρετροσπεκτίβα στο σημαντικό (και αποκλεισμένο, λόγω του περιεχόμενου του έργου του) δημιουργό Πίτερ Γουότκινς (στον κινηματογράφο «Ιλιον» αυτή τη φορά). Όλα τα έργα του Γουότκινς είναι σημαντικά, σας συστήνουμε όμως να μη χάσετε με τίποτα το εκπληκτικό «Η Κομμούνα (Παρίσι 1871)». Το σύγχρονο αυτό έπος είναι σχεδόν βωρής διάρκειας (345'), όμως είναι τόσο καθηλωτικό που δεν καταλαβαίνεις πως περνάει η ώρα. Η προβολή γίνεται την Καθαρή Δευτέρα (έναρξη στις 6:30') και αξίζει τον κόπο να της αφιερώσετε τη μισή μέρα της αργίας. Αυτές οι ευκαιρίες είναι σπάνιες.

Κάνε δική σου
υπόθεση την
οικονομική
ενίσχυση της
«Κόντρας»

Προκλητικές αλχημείες

Την προσφιλή του τακτική να αποκλείει ανέργους από την εγγραφή τους στα μητρώα του ΟΑΕΔ, με στόχο την τεχνητή μείωση του ποσοστού ανεργίας, συνεχίζει ο διοικητής του ΟΑΕΔ Γ. Βερναδάκης. Το στέλεχος αυτό της ΝΔ έχει βάλει να δικαιώσει την κυβερνητική πολιτική στον πολύ σοβαρό τομέα της απασχόλησης. Επειδή, λοιπόν, η πραγματικότητα δεν συμφωνεί με την κυβερνητική προπαγάνδα, βλήθηκε να τη «διορθώσει» στατιστικά, εκδίδοντας συνεχώς εγκυκλίους με τις οποίες αποκλείονται κατηγορίες εργαζόμενων από την εγγραφή στα Μητρώα Ανέργων.

Θυμίζουμε την εγκύκλιο Β121340/8/8/2004 της Ειδικής Υπηρεσίας ΚΓΠΑ, με την οποία καταργείται το δικαίωμα των φοιτητών να εγγράφονται στα Μητρώα Ανέργων του ΟΑΕΔ, μολονότι αυτοί είναι «διαθέσιμοι για εργασία» και σε «αναζήτηση εργασίας», όπως απαιτείται από τη νομοθεσία προκειμένου ένας εργαζόμενος να χαρακτηριστεί ως άνεργος και να εγγραφεί στα Μητρώα του ΟΑΕΔ.

Πρόσφατα μας καταγγέλληκε από γιατρό, του οποίου έληξε η τακτική επιδότηση ανεργίας μετά την ετήσια απασχόλησή του σε δημόσιο νοσοκομείο (απασχολήθηκε ως επίκουρος γιατρός, που είναι μια καινούργια σύμβαση-φρούτο που λανσαρίστηκε τα τελευταία χρόνια στα νοσοκομεία), ότι δεν τον γράφουν στα Μητρώα Ανέργων του ΟΑΕΔ, πράγμα που συμβαίνει και με τους μηχανικούς και τους δικηγόρους, γιατί έχουν άδεια άσκησης επαγγέλματος και ασφαλιζονται σε άλλο, εκτός ΙΚΑ, ασφαλιστικό φορέα. Η σχετική εγκύκλιος είναι η Β116557/28/5/2006 και απαγορεύει πράγματι την εγγραφή γιατρών, μηχανικών και δικηγόρων στα Μητρώα Ανέργων του ΟΑΕΔ, ανεξάρτητα του αν αυτοί «αναζητούν εργασία» και δηλώσουν ότι είναι «διαθέσιμοι για εργασία». Παραθέτουμε όλο το

κείμενο της εγκυκλίου, για να τη σχολιάσουμε παράγραφο προς παράγραφο:

«Σε απάντηση ερωτημάτων τα οποία εκ περισσού υποβάλλονται στην Υπηρεσία μας και αφορούν την δυνατότητα ή μη εγγραφής δικηγόρων, ιατρών και μηχανικών στα Μητρώα Ανέργων των Υπηρεσιών μας, επιστημαίνονται/υπενθυμίζονται τα εξής:

– Από το έτος 1985, οπότε και η ισχύς του Ν.1545, και σύμφωνα με το άρθρο 3, παρ.2.α αυτού, οι ανήκοντες στις παραπάνω επαγγελματικές κατηγορίες οι οποίοι είναι κάτοχοι άδειας άσκησης επαγγέλματος, δεν θεωρούνται άνεργοι.

– Συγκεκριμένα, στο παραπάνω άρθρο σαφώς αναφέρεται ότι δεν θεωρούνται άνεργοι «όσοι απασχολούνται ή ασκούν οποιοδήποτε ελεύθερο ή άλλο επάγγελμα...».

– Αντίθετα, όσοι ανήκουν στις παραπάνω κατηγορίες και ταυτόχρονα ασφαλιζονται στο ΙΚΑ (κλάδο ανεργίας), θεωρούνται άνεργοι, και εφόσον πληρούν τις προβλεπόμενες προϋποθέσεις, έχουν δικαίωμα τακτικής επιδότησης ανεργίας.

Τέλος, όσοι επαγγελματίες εμφανίζουν, όμοια με τους ανωτέρω χαρακτηριστικά (άδεια άσκησης επαγγέλματος, ασφάλιση στον οικείο ασφαλιστικό φορέα, κ.λ.π.), θα αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο.

Προκειμένου να κρύψει τη νέα προκλητική αλχημεία του, ο Γ. Βερναδάκης βάζει την προϊστάμενη της Ειδικής Υπηρεσίας να εγκალέσει τις τοπικές υπηρεσίες του ΟΑΕΔ, ότι «εκ περισσού» υποβάλλουν ερωτήματα γι' αυτό το θέμα, για να καλλιεργήσει την εντύπωση ότι δήθεν η απαγόρευση ισχύει από παλιά, κάτι που είναι ψέμα.

Στην πρώτη παράγραφο της εγκυκλίου γίνεται συνειδητή διαστρέβλωση της παρ.2.α του αρ-

θρου 3 του νόμου 1545/1985, που προβλέπει: «Δεν θεωρούνται άνεργοι όσοι απασχολούνται ή ασκούν οποιοδήποτε ελεύθερο ή άλλο επάγγελμα». Δε θεωρούνται, λοιπόν, άνεργοι αυτοί που απασχολούνται ως ελεύθεροι επαγγελματίες και όχι όσοι έχουν άδεια άσκησης επαγγέλματος. Δε γίνεται καμιά αναφορά σε «επαγγελματικές κατηγορίες» που είναι κάτοχοι άδειας άσκησης επαγγέλματος και δε συναρτάται η ιδιότητα του ανέργου με την κατοχή ή όχι άδειας άσκησης επαγγέλματος. Η εγκύκλιος Βερναδάκη πλαστογραφεί τη νομική διάταξη που επικαλείται, γιατί αυτή συναρτά την ιδιότητα του ανέργου με το πραγματικό γεγονός εάν οι επαγγελματίες αυτοί ασκούν ελεύθερο επάγγελμα έχοντας δικά τους «μπαγαζιά» και όχι με το αν έχουν άδεια άσκησης επαγγέλματος.

Ποια είναι στην πραγματική ζωή η κατάσταση γιατρών, δικηγόρων και μηχανικών; Όσους απ' αυτούς ασκούν εξαρτημένη εργασία (δηλαδή δουλεύουν σε εταιρεία ή ατομική επιχείρηση τρίτου) ο εργοδότης είναι υποχρεωμένος να τους ασφαλίσει και στο ΙΚΑ. Όχι μόνο για την ανεργία, αλλά και για σύνταξη (κύρια και επικουρική), για κλάδο υγείας κ.λπ. Είναι δεκάδες χιλιάδες αυτοί που δεν ασκούν ελεύθερο επάγγελμα και ειδικά στους γιατρούς αποτελούν την πλειοψηφία. Οι γιατροί, όταν κάνουν την ειδικότητά τους στα δημόσια νοσοκομεία, δεν είναι μόνιμοι αλλά συμβασιούχοι και έτσι ασφαλιζονται στο ΙΚΑ. Όταν τελειώσουν την ειδικότητα και μέχρι να βρουν δουλειά μπαίνουν στο ταμείο ανεργίας. Αυτό το δικαίωμα δεν τόλμησε να το κόψει ο Γ. Βερναδάκης. Μόνο όταν διοριστούν στο ΕΣΥ είναι δημόσιοι υπάλληλοι. Πάντοτε, είτε εργάζονται είτε είναι άνεργοι, είναι υποχρεωμένοι να ασφαλιζονται στο ΤΣΑΥ.

Εδώ και χρόνια, οι κυβερνήσεις,

προκειμένου να καλύψουν μερικά από τα πολλά οργανικά κενά των νοσοκομείων, έχουν καθιερώσει τη θέση του επίκουρου γιατρού ετήσιας διάρκειας. Το υπουργείο Υγείας ανάμεσα στα δικαιολογητικά που ζητά από τους υποψήφιους επίκουρους γιατρούς είναι και η κάρτα ανεργίας, προκειμένου να μπουν στη λίστα αναμονής. Ερχεται, λοιπόν, ο ΟΑΕΔ και αρνείται σε όλους (δεν είναι λίγοι) τους γιατρούς που δεν παίρνουν ταμείο ανεργίας ή έχει λήξει το ταμείο ανεργίας και αρνείται να τους γράψει στα Μητρώα Ανέργων και να τους εκδώσει κάρτα ανεργίας!

Σύμφωνα με τον κανονισμό 1897/2000, που έχει ενσωματωθεί στο εθνικό δίκαιο, ένας εργαζόμενος θεωρείται άνεργος αρκεί τη βδομάδα αναφοράς να ψάχνει για δουλειά και να είναι διαθέσιμος για εργασία. Αρα, και οι γιατροί, δικηγόροι και μηχανικοί μπορούν να γράφονται στα Μητρώα των ανέργων αρκεί να ψάχνουν για εργασία εξαρτημένη τη βδομάδα αναφοράς και να είναι διαθέσιμοι για εργασία εντός δύο βδομάδων μετά απ' αυτή. Ο Γ. Βερναδάκης έβαλε σκόπιμα την παράμετρο της απόκτησης άδειας άσκησης επαγγέλματος για να αποκλείσει από τα Μητρώα Ανέργων δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενους αυτών των κατηγοριών και ειδικά γιατρούς. Αναφερόμαστε στους γιατρούς και όχι σε μηχανικούς και δικηγόρους, γιατί τα δικηγορικά και τεχνικά γραφεία και εταιρίες τους εμφανίζουν ως ελευθεροεπαγγελματίες, εκμεταλλεόμενοι το φόβο τους. Ακόμη και έτσι, όμως, μηχανικοί και δικηγόροι, ακόμη και εάν δεν έχουν ένα έσομο ασφάλισης στο ΙΚΑ, έχουν το δικαίωμα να γράφονται στα Μητρώα Ανέργων και να παίρνουν κάρτα ανεργίας, αρκεί να μην έχουν δουλειά τη βδομάδα αναφοράς και να είναι διαθέσιμοι να προσφέρουν την εργασία τους δύο βδομάδες μετά τη βδομάδα αναφοράς.

ΒΑΘΥ ΚΟΚΚΙΝΟ

Μάθημα

Το Παρίσι των εργατών με την Κομμούνια του θα γιορτάζεται πάντα σαν δοξασμένος προάγγελος μιας νέας κοινωνίας. Τους νέους μάρτυρες της τους έχει κλείσει μέσα στη μεγάλη της καρδιά η εργατική τάξη. Τους εξολοθρευτές τους τους κάρφωσε κιάλας η ιστορία στον πάσαλο της ατίμωσης απ' όπου δε μπορούν να τους λυτρώσουν μίτε όλες οι προσευχές των παπάδων τους.
Καρλ Μαρξ

Ήταν μια συγκλονιστική εμπειρία. Πολιτιστική και πολιτική ταυτόχρονα. Καθλωμένοι επί 6 ώρες στις πολυθρόνες ενός αθηναϊκού κινηματογράφου παρακολούθησαμε ένα κινηματογραφικό έπος (με τη μπρεχτική έννοια του όρου), που όμοιο του δεν έχει ξαναγίνει στην ιστορία του κινηματογράφου. Εξι καταγιστικές ώρες που πέρασαν χωρίς να το καταλάβουμε.

Μιλώ για το «Η Κομμούνια (Παρίσι 1871)» του Πίτερ Γουότκινς, ενός δημιουργού που δικαίως η κυριαρχούμενη από τους αστούς αγορά της τέχνης έχει θέσει στο περιθώριο. Γιατί ο Γουότκινς δε μιλά με γρίφους και μισόλογα, αλλά με εικόνες-βόμβες και με έναν ξεκάθαρο ριζοσπαστικό-αντικαπιταλιστικό προσανατολισμό. Στο συγκεκριμένο έπος κατάφερε όχι απλά να μεταφέρει στην οθόνη την ιστορία της Κομμούνιας του Παρισιού, αλλά να τη μετατρέψει σ' ένα μάθημα για τους σημερινούς εργαζόμενους και τους σημερινούς νέους. Ταυτόχρονα, με τη μπρεχτική διαλεκτική μέθοδο της αποστασιοποίησης και της διάσπασης της δράσης, επικαιροποίησε τα διδάγματα της Κομμούνιας, ενώ ταυτόχρονα έφτιαξε κι ένα σκληρό πολεμικό σχόλιο για το ρόλο των ΜΜΕ και ειδικά της τηλεόρασης.

Χρησιμοποιώντας ερασιτέχνες ηθοποιούς (ανάμεσά τους και μετανάστες «χωρίς χαρτιά») και μια δική του μέθοδο διδασκαλίας, που στηρίζεται κυρίως στη συλλογική μελέτη των ηθοποιών πάνω στην υπόθεση που καλούνται να υπηρετήσουν (ιστορική, κοινωνιολογική, πολιτική προσέγγιση) και στο ρόλο του καθένα, ο Γουότκινς μας έδωσε όλες τις πλευρές της Κομμούνιας. Την αλληλεγγύη ανάμεσα στους προλετάριους, την εξύψωση αυτών των ταπεινών σε γέτρια τάξη, τον ενθουσιασμό και τη θαυμαστή πρωτοβουλία τους, την αυτοθυσία και τον ηρωισμό των Κομμουνάρων, και από την άλλη την ποταπότητα, τη χαμέρπεια, τη δολεροπία και τη βαρβαρότητα των αστών, που ολοκλήρωσαν τη νίκη τους μ' ένα λουτρό αίματος 30.000 ανδρών, γυναικών και παιδιών, που έπεσαν όχι μόνο στα οδοφράγματα του Παρισιού, αλλά και από τα εκτελεστικά αποσπάσματα των Βερσαλιέρων.

Ταυτόχρονα, ο δημιουργός μας έδωσε μια εικόνα των ιδεών και των ρευμάτων που αναπτύχθηκαν και συγκρούστηκαν στο εσωτερικό της κομμούνιας. Δίπλα στον ηρωισμό και την αυτοθυσία είδαμε την πολιτική αφέλεια και την ανωριμότητα των μπλανκιστών και των προντονιστών και την οργανωτική αδυναμία των διεθνιστών σοσιαλιστών.

«Η αποφασιστική δυσμενής "σύμπτωση" αυτή τη φορά –έγραφε ο Μαρξ στον Κούγκελμαν στις 17 Απρίλη του 1871– δεν πρέπει καθόλου ν' αναζητηθεί στις γενικές συνθήκες της γαλλικής κοινωνίας, αλλά στην παρουσία των Πρώσων στη Γαλλία και στη θέση τους ακριβώς έξω από το Παρίσι. Αυτό το ξέρανε πολύ καλά οι Παριζιάνοι. Αυτό το ξέρανε όμως και τα αστικά καθάρματα των Βερσαλλιών. Ακριβώς γι' αυτό έβαλαν τους Παριζιάνους μπροστά στο δίλημμα ή να δεχτούν τον αγώνα ή να υποκύψουν δίχως αγώνα. Ο εκφυλισμός της εργατικής τάξης στην τελευταία περίπτωσή θα ήταν μια πολύ μεγαλύτερη συμφορά από το χαμό ενός οποιουδήποτε αριθμού «αρχηγών». Η πάλι της εργατικής τάξης με την τάξη των κεφαλαιοκρατών και με το κράτος της μπήκε σε νέα φάση χάρη στον παρισινό αγώνα. Οποια κι αν είναι η άμεση έκβαση της υπόθεσης, έχει κερδηθεί ένα καινούργιο σημείο αναφοράς, κοσμοϊστορικής σημασίας».

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ 1 και ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αγ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

